

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๓๐ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

มงานชวเลข ๑ สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๔ / (ส.ว.ท.) วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

LIRT

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๓๐ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

กลุ่มงานชวเลข ๑ สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๔ (ส.ว.) วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

LIRT

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๗๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่แจ้งต่อที่ประชุมเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๑ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธาน
คณะกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอเชิญ
ท่านสมาชิกฯ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง
พระบรมราชโองการ)

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 2191
วันที่ 29 มี.ค. 2547
เวลา 10.10

ส่ง สำนักกำกับและตรวจรายน

ที่ รล ๐๐๐๑.๑/๔๖๕๔

สำนักราชเลขาธิการ

พระบรมมหาราชวัง กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๔๗

เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือกราบบังคมทูลพระกรุณา ที่ สว ๐๐๐๘/๑๒๓๓ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ตามที่ ขพทฯ ขอพระราชทานทูลเกล้า ฯ ถวายร่างประกาศพระบรมราชโองการ
แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไปเพื่อ
ทรงพิจารณา หากชอบด้วยพระราชดำริ ขอพระราชทานพระมหากรุณาทรงลงพระปรมาภิไธย
เพื่อจักได้ดำเนินการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศ
พระบรมราชโองการดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งได้เชิญคืนมาพร้อมนี้

(นายสนอง บุรณะ)

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอักษรศาสตร์ ๑๐ ปฏิบัติราชการแทน
ราชเลขาธิการ

กองกลาง

โทร ๐๒-๒๒๕๓๕๕๕ - ๖๒ ต่อ ๓๑๑๖

Legislative Institutional Repository of Thailand
กลุ่มงานบรรณานุกรมและคลัง
วันที่ 03.4 / 2547
วันที่ 29 / มี.ค. / 2547
เวลา 11.30 น.

(สำเนา)

ประกาศ
แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

- พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามประกาศลงวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๒ แล้วนั้น บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๓๒๒ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๙๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เลือก นายวิสุทธิ ไทธัญญ์ นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์ นายประดิษฐ์ ทงฤกษ์ พลตำรวจเอก วุฑฒิชัย ศรีรัตนวุฒิ นายยงยุทธ กปิลกาญจน์ นายชิดชัย พานิชพัฒน์ และนายเชาว์ อรรถมานะ เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และต่อมากกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำนวนสองคนและบุคคลผู้ได้รับเลือกเจ็ดคนได้ประชุมและเลือกกันเองให้เป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติคนหนึ่ง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้วอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามคำแนะนำของวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

LIRT

๑. พลตำรวจเอก วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒิ	เป็นประธานกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๒. นายวิสุทธิ โพธิ์แท่น	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
๓. นายวิเชียร วัริยะประสิทธิ์	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
๔. นายประดิษฐ์ ทองฤกษ์	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
๕. นายยงยุทธ กปิลกาญจน์	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
๖. นายชิตชัย พานิชพัฒน์	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ
๗. นายเชาว์ อรรถมานะ	เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สุชน ชาลีเครือ
ประธานวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายทศพร แย้มวงษ์)

Legislative Branch of the Thai Parliament
ผู้อำนวยการกลุ่มงานสรรหาและแต่งตั้ง

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งครับ

เรื่องรับทราบที่ ๒ ผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. แจ้งว่าระยะเวลาในการ
พิจารณาศึกษาจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๗ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวมีความสำคัญและมีเนื้อหาสาระที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ คณะกรรมการ
จึงขอขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปอีกเป็นกรณีพิเศษ ๓๐ วัน
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 2190
วันที่ 26 มี.ค. 2561
เวลา 17.00 น.

ที่ ศกษ/๒๕๕๗

ส่ง สำนักการประชุม

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒) มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. (คณะกรรมการผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ขึ้นมาเพื่อพิจารณานั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และจะครบกำหนดในวันจันทร์ที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๗) ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีเนื้อหาและรายละเอียดบางประการที่ซับซ้อน จำต้องรับฟังความคิดเห็น ข้อมูล และข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ให้มีความสมบูรณ์ที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญฯ จึงเห็นควรขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๓๐๑ / ๒๕๕๗

วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๗

เวลา ๑๗.๐๕ น.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๒

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๑๖๖, ๐ ๒๕๓๑ ๕๑๖๗

โทรสาร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๑๖๗

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอำนาจ เจริญประชุม)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

งานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ 196 / ๕๗

วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๗

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีถือว่าที่ประชุมให้ขยายเวลาตามที่คณะกรรมการการ
ร้องขอ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ก่อนจะถึงเรื่องด่วน วันนี้ท่านสมาชิกฯ ที่มาร่วมประชุมแต่เช้า แต่ว่า
ด้วยอาจจะติดขัดเรื่องจราจรอยู่บ้างนิดหน่อย เพราะว่าช่วงนี้เป็นช่วงของบริเวณพระที่นั่ง
อัมพรหรือสวนอัมพรตรงนี้มีกำลังงานการกุศล งานกาชาดทำให้การจราจรค่อนข้าง
จะคับคั่ง จึงขอความกรุณาท่านสมาชิกฯ ออกมาแต่เช้าอีกนิดหนึ่งจะทำให้เรามาถึงที่นี่
ได้ประมาณ ๕ โมงเศษ ๆ พอดีนะครับ นี่ก็เรียนเพื่อทราบครับ -----

- ๒/๑

และเรื่องกำหนดตารางในการทำงานช่วงที่มีเทศกาลเกี่ยวกับวันหยุด คือเทศกาล สงกรานต์ใน ๒ สัปดาห์ข้างหน้านะครับ แต่การทำงานของวุฒิสภาของเรานั้นก็ยังปกติ นะครับ แต่มีวันหยุดที่คาบเกี่ยวกันคือช่วงวันที่ ๖ นะครับ วันจันทร์ที่ ๕ เป็นวันประชุมปกติ ของวุฒิสภาเรา ผมได้ปรึกษากับท่านรองฯ สหส กับทางท่านเลขาธิการคณะครับ รวมทั้ง กิจการวุฒิสภาแล้วว่า วันที่ ๕ จะงดประชุมให้สมาชิกฯ กฎหมายที่เราพิจารณาส่วนใหญ่ก็จะ แล้วเสร็จภายในวันนี้ ในวาระ ๒ นะครับ และช่วงสงกรานต์คือวันจันทร์ที่ ๑๒ ก็เป็นช่วง ที่มีวันหยุดต่อกันอีกหลายวันเช่นเดียวกันนะครับ ก็จะเป็นหลักการไว้ก่อน วันที่ ๕ และจันทร์ที่ ๑๒ เราจะงดประชุมคณะครับ และรวมวันศุกร์ที่ ๑๖ เมษายนด้วยนะครับ แต่สำหรับวันที่ ๙ เมษายน จะเป็นวันทำงานของวุฒิสภาของเรา ขอเป็นกรณีพิเศษ เพราะมี ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการฟอกเงินที่คาดว่าจะผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาถึงเราใน สัปดาห์นี้นะครับ ความจริงเป็นพระราชกำหนดที่ทางศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้วนะครับ ได้บรรจุระเบียบวาระของเราไว้แล้ว แต่สัปดาห์นี้เราเลื่อนออกไปก่อนนะครับ อันนี้ก็แจ้ง เพื่อทราบคณะครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นวันที่ ๙ จะยืนยันเป็นหนังสือเชิญประชุมอีกครั้งหนึ่งนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

**รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา**

**สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**

Legislative Institutional Repository of Thailand

**ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน**

**ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา
การพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน**

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/ (ร ๑๓)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายไกรสร บารมีอวยชัย	๒. นายคำนวนณ เหมาะประสิทธิ์
๓. นายจำเริญ จิตรธร	๔. นายชงค์ วงษ์พันธ์
๕. พลตำรวจโท ชูชาติ ทัศนเสถียร	๖. นายเชิดพงษ์ อุทัยสง
๗. นายนิรัตน์ อยู่ภาคี	๘. นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา
๙. นายบุญยืน ศุภสารสาทร	๑๐. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๑๑. นายปรีชา ปิตานนท์	๑๒. นายพิสุทธิ ศรีขจร
๑๓. นายมนัส รุ่งเรือง	๑๔. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๕. นายมนู วณิชชานนท์	๑๖. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๑๗. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	๑๘. นายวรรณชัย บุญบำรุง
๑๙. นายวิเชียร เปาอินทร์	๒๐. นายสงวน นันทชาติ
๒๑. นายสรวิชัย นิยมทรัพย์	๒๒. นายลัก กอแสงเรือง
๒๓. นายสุนทร จินดาอินทร์	๒๔. นายเสรี สุวรรณภานนท์
๒๕. นายโสภณ สุภาพงษ์	๒๖. ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์
๒๗. นายอุบล เอื้อศรี	

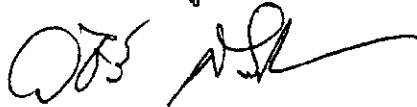
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม)
โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยาย
เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความใน
มาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุนทร จินตอินทร์
(นายสุนทร จินตอินทร์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๑

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๖

โทรสาร ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๗๐

ชนาธิป พิมพ์
ชนาธิป/อุสาค์ ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสุนทร จินดาอินทร์	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๒ นายบรรพต ฤทธิพิทยา	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไกรสร บารมีอวยชัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๕ นายวรรณชัย บุญบำรุง	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๖ นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๗ นายพิสุทธิ ศรีขจร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๒. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ดังนี้

๒.๑ นายเชิดศักดิ์ หิรัญศิริสมบัติ	อัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ
สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด
๒.๒ นางสาวอัจฉรา ประจันนวล	ผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลาง
๒.๓ นายสุธีร์ ศุภนิตย	รองศาสตราจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒.๔ นายสงคราม สุกุลพราหมณ์	ประธานชมรมนักกฎหมาย
สมาคมธนาคารไทย
๒.๕ นายชัยวัธ มะระพฤกษ์วรรณ	กรรมการที่ปรึกษาทางกฎหมาย
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๒.๖ นายประชัย เลี่ยวไพรัตน์	ประธานบริหารบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด
๒.๗ นางสาวกัลยาณี รุทธะกาญจน์	เลขาธิการศูนย์ประสานงานลูกหนี้แห่งชาติ
๒.๘ นายอดุลย์ ศรีชูชาติ	ที่ปรึกษากฎหมาย
ศูนย์ประสานงานลูกหนี้แห่งชาติ

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นางวัชรีย์ สีนชวานุวัฒน์
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ๑ สำนักกรรมการวิชาการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นางภมรพรรณ ศิริชนะ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘ ว.
สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน
สำนักงาน ก.พ.

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายยุทธพงษ์ อภิรัตน์รังษี **อัยการประจำกรม สำนักงานอัยการพิเศษ**
ฝ่ายคดีล้มละลาย สำนักงานอัยการสูงสุด

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายสราวุธ นิยมทรัพย์

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม

นายสงวน หันทชาติ

บทนิยามคำว่า “บุคคลล้มละลายทุจริต”

(กรรมการ)

ในมาตรา ๖ ของมาตรา ๕ ดังนี้

“บุคคลล้มละลายทุจริต” หมายความว่า บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานยักยอกหรือฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน”

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่งนายศักดิ์ กอแสงเรือง

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม

(กรรมการ)

ความใน (๑) ในมาตรา ๗๑ ของ
มาตรา ๘ ดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลาย เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า
(๑) ได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่า

ร้อยละห้าสิบสามสิบ”

LIRT

(๔)

นายอุบล เอื้อศรี
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยคงความใน
วรรคหนึ่ง ในมาตรา ๗๑ ของมาตรา ๘
ไว้ตามร่างที่สภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว

มาตรา ๗๑ วรรคสอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคสอง ในมาตรา ๗๑ ของ
มาตรา ๘ ดังนี้

“เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมและแบ่งปันทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายชำระหนี้
แก่เจ้าหนี้ คำสั่งปลดจากล้มละลายตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ในการรวบรวมและรับเงินหรือทรัพย์สินที่เป็นของบุคคลล้มละลายอยู่แล้วก่อนศาลมีคำสั่งปลดจาก
ล้มละลาย และศาลอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะพึงได้มาในเวลาต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน
ระยะเวลาที่บุคคลนั้นได้รับการปลดจากล้มละลายตามมาตรา ๘๑/๑”

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๙

นายศักดิ์ กอแสงเรือง
นายสงวน นันทชาติ
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขเพิ่มเติม
ความใน (๔) ในมาตรา ๑๗๙ ของ
มาตรา ๑๒ ดังนี้

“(๔) ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินให้คิดในอัตราร้อยละ ๕/๑๐๐ ~~หนึ่งแต่ไม่เกิน~~
หนึ่งแสนบาทของเงินสุทธิที่รวบรวมได้ สำหรับทรัพย์สินที่ไม่มีการขายหรือจำหน่ายให้คิดในอัตราร้อยละ ๕/๑๐๐
ศูนย์จุดห้าแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาทของราคาทรัพย์สินนั้น แต่ถ้ามีการประนอมหนี้ให้คิดค่าธรรมเนียมใน
อัตราร้อยละ ๕/๑๐๐ ~~หนึ่งแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท~~ของจำนวนเงินที่ประนอมหนี้ ทั้งนี้แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

(๔)

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

นายเชิดพงษ์ อุทัยสา
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขความ
ของมาตรา ๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๑๕ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรมติว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

๗. คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของบทนิยามคำว่า “บุคคลภายในของลูกหนี้” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของลูกหนี้หรือของบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “บุคคลล้มละลายทุจริต” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บุคคลล้มละลายทุจริต” หมายความว่า บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานยักยอกหรือฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานหรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับไปรษณีย์โทรเลขหรือการสื่อสารอื่นใด ส่งโทรเลข ไปรษณีย์ภัณฑ์ จดหมาย หนังสือ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใด ที่มีถึงลูกหนี้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ลูกหนี้ถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗/๑ ของส่วนที่ ๑๐ การปลดจากล้มละลาย ในหมวด ๑ กระบวนพิจารณาดังแต่ขอให้ล้มละลายจนถึงปลดจากล้มละลาย แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๖๗/๑ เมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้ว บุคคลล้มละลายอาจได้รับการปลดจากล้มละลายเมื่อศาลได้มีคำสั่งปลดจากล้มละลายตามมาตรา ๗๑ หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๘๑/๑”

LIRT

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลาย เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) ได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละห้าสิบและ

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

คำสั่งปลดจากล้มละลายตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะพึงได้มาในเวลาต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่บุคคลนั้นได้รับการปลดจากล้มละลาย ตามมาตรา ๘๑/๑”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ มาตรา ๘๑/๓ และมาตรา ๘๑/๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๘๑/๑ ภายใต้งบับมาตรา ๘๑/๒ บุคคลธรรมดาซึ่งศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ให้ปลดบุคคลนั้นจากล้มละลายทันทีที่พ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลาย เว้นแต่

(๑) บุคคลนั้นได้เคยถูกพิพากษาให้ล้มละลายมาก่อนแล้ว และยังไม่พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายครั้งก่อนจนถึงวันที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ครั้งหลัง ให้ขยายระยะเวลาเป็นห้าปี

(๒) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตที่ไม่มีลักษณะตาม (๓) ให้ขยายระยะเวลาเป็นสิบปี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษและบุคคลนั้นถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลายมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ศาลจะสั่งปลดจากล้มละลายก่อนครบกำหนดสิบปีตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือของบุคคลล้มละลายนั่นก็ได้

LIRT

(๓) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำ ความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่ เป็นการฉ้อโกงประชาชน ให้ขยายระยะเวลาเป็นสิบปี

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) (๒) หรือ (๓) มากกว่าหนึ่งเหตุให้ขยายระยะเวลา โดยอาศัยเหตุใดเหตุหนึ่งที่มีระยะเวลาสูงสุดเพียงเหตุเดียว

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับกับการปลดจาก ล้มละลายตามมาตรา ๗๑ โดยอนุโลม

มาตรา ๘๑/๒ ก่อนระยะเวลาสามปีตามมาตรา ๘๑/๑ วรรคหนึ่ง จะสิ้นสุดลง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ อาจยื่นคำขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้หยุดนับระยะเวลาดังกล่าวไว้ก่อนก็ได้

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้นแล้ว ให้ศาลกำหนดนัดไต่สวนเป็นการด่วน และส่งสำเนา คำขอให้แก่บุคคลล้มละลายทราบก่อนวันนัดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๘๑/๓ เมื่อศาลไต่สวนคำขอตามมาตรา ๘๑/๒ แล้ว ถ้าศาลเห็นว่าบุคคล ล้มละลายมิได้ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินโดยไม่มีเหตุ อันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งหยุดนับระยะเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๘๑/๑ ตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ยื่น คำขอหรือวันที่ศาลมีคำสั่งจนถึงวันที่ศาลกำหนด โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้

การหยุดนับระยะเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าศาลจะได้มีคำสั่งให้หยุดนับระยะเวลาดัง กล่าวตามคำขอที่ครั้งก็ตาม เมื่อรวมระยะเวลาทั้งหมดแล้วจะต้องไม่เกินสองปี และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ศาลจะมีคำสั่งให้หยุดนับระยะเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๘๑/๑ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือมีคำสั่งเมื่อพ้นระยะเวลา สามปีตามมาตรา ๘๑/๑ วรรคหนึ่งแล้วไม่ได้

คำสั่งศาลตามมาตรา ๗๑ ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘๑/๔ เมื่อศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๘๑/๓ แล้ว หากพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป บุคคลล้มละลายอาจยื่นคำขอต่อศาลเพื่อขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งดังกล่าวได้

เมื่อได้รับคำขอดังกล่าว ให้ศาลกำหนดวันนัดไต่สวน และส่งสำเนาคำขอ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อแจ้งให้เจ้านิติทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งตามมาตรา ๘๑/๓ ก็ได้

คำสั่งศาลตามมาตรา ๗๑ ให้เป็นที่สุด"

LIRT

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์ ในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และมาตรา ๙๐/๗๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗๙ ค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลายให้คิดตามอัตรา ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขึ้นศาลสำหรับคำฟ้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลาย ห้าร้อยบาท
- (๒) ค่ายื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย สองร้อยบาท เว้นแต่เป็นคำขอของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือเจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ไม่เกินห้าหมื่นบาท
- (๓) ค่าขึ้นศาลในกรณีที่มีการอุทธรณ์เรื่องขอรับชำระหนี้ สองร้อยบาท
- (๔) ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินให้คิดในอัตราร้อยละสามของเงินสุทธิที่รวบรวมได้ สำหรับทรัพย์สินที่ไม่มีการขายหรือจำหน่ายให้คิดในอัตราร้อยละสองของราคาทรัพย์สินนั้น แต่ถ้ามีการประนอมหนี้ให้คิดค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละสามของจำนวนเงินที่ประนอมหนี้ ทั้งนี้แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ค่าธรรมเนียมนอกจากนี้ ให้คิดอัตราเดียวกับค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง"

มาตรา ๑๓ บุคคลธรรมดาซึ่งศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและครบระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๘๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปลดจากล้มละลาย

บุคคลซึ่งศาลพิพากษาให้ล้มละลายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ได้ถูกปลดจากล้มละลายตามวรรคหนึ่ง ให้ปลดจากล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยการนับระยะเวลาให้นับตั้งแต่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลาย

LIRT

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดา
คดีล้มละลายที่ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๗๙
แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่มีการฟ้องคดี บังคับแก่คดี
ดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวณะครบ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนะครบ และได้มีการขยายเวลาออกไปแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๕ เมษายนนี้ คณะกรรมาธิการพร้อมแล้ว ขอเชิญเข้าประจำเลยครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญพร้อมหรือยังครับ ถ้าพร้อมเชิญท่านประธานสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลายตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณา คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้เสนอมาพร้อมกับรายงานฉบับนี้แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับท่านแถลงสั้นและกระชับดีครับท่านกรรมการ
เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการ
สงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสราวุธ นิยมทรัพย์ ครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
สราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ในฐานะกรรมการ กระผมได้
สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๕ คำว่า บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษา โดยขอเพิ่มคำว่า
“ถึงที่สุด” เหตุผลที่กระผมขอเพิ่มคำนี้ก็เนื่องจากว่าผมเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมนั้น
ชั้นศาลมีอยู่ ๓ ชั้น คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ขณะที่ผู้ล้มละลายนั้นยังอยู่ใน
ระหว่างศาลชั้นต้นแล้วศาลก็มีคำพิพากษานี้ยังไม่ถึงที่สุด ถ้าหากว่าวันใดวันหนึ่งในอนาคต
หรือว่าเมื่อขึ้นถึงศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว คำพิพากษากลับเป็นว่าจำเลยนี้ไม่มีความผิด
ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับจำเลย ผมจึงขอเพิ่มคำว่า ถึงที่สุด เพราะว่าเป็นการสิ้นสุดของคดี
ด้วยเหตุผลอย่างนี้จึงขอเพิ่มเติมคำว่า “บุคคลล้มละลายที่ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่า
มีความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นบุคคลล้มละลาย
อันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดฐานยักยอกหรือฉ้อโกงตามประมวล
กฎหมายอาญาหรือการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง
ประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน” ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสงวน นันทชาติ ร่วมแปรญัตติ เชิญครับ

นายสงวน นันทชาติ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ผมก็เห็นด้วยกับท่านที่อภิปรายไปเมื่อ
สักครู่นี้ เพราะว่าอยากให้ชัดเจนนะท่านครับ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในแง่กฎหมาย

ถ้าระบุให้ชัดเจนก็จะไม่ได้มาเถียงกันอีกว่าตั้งแต่ศาลชั้นต้นก็ปฏิบัติได้ในลักษณะนี้ครับ ผมเห็นอย่างนี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการเสียงข้างมากชี้แจงครับ เชิญครับ

นายพิสุทธิ ศรีขจร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายพิสุทธิ ศรีขจร กรรมการครับ ในทางปฏิบัติของศาลยุติธรรมตั้งแต่ตั้งเดิม มาว่าคำว่า “ถูกศาลพิพากษา” นี้เราตีความกันมาตลอดว่าต้องหมายถึงพิพากษาถึงที่สุด ถ้าตราใบที่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุดนี้อาจจะมีการปรับหรือว่าแก้ไขโดยศาลสูงได้ ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการบังคับคดีอะไรต่าง ๆ นี้ก็จะไม่มีการใช้บังคับตามคำพิพากษาที่ยังไม่ถึงที่สุดครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยยังติดใจอยู่ใช่ไหมครับ ท่านสราวุธเชิญครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ในฐานะกรรมการ กระผมเห็นว่า เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๖ ในรัฐธรรมนูญจึงมีบทบัญญัติไว้ว่า บุคคลใด ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาหรือถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏตามคำพิพากษา อันถึงที่สุด มาตรา ๒๔๗ ก็มีการกล่าวถึง ฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ คำว่า ถึงที่สุด นี่เป็นความหมายที่ดีที่สุดหมายถึงการพิพากษาของชั้นฎีกาหรืออาจจะศาลชั้นต้น ก็ได้ ถ้าหากว่าในศาลชั้นต้นนี้มีกฎหมายบอกว่าตรงนี้จบแล้วก็จบกัน ฉะนั้นจำเลยในคดี ล้มละลายนี้เขามีสิทธิที่จะอุทธรณ์ มีสิทธิที่จะฎีกาได้ ฉะนั้นควรให้เขาสร้างความยุติธรรม ขึ้นมาเถอะครับ ให้เขาได้มีโอกาสแก้ปัญห และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมการ บางท่านได้บอกกับผมว่าต้องพิจารณาคดีให้เสร็จในช่วงศาลล้มละลายนี้ ๓ ปี บุคคล ล้มละลายนี้ ๓ ปีก็จะพ้นจากล้มละลาย ฉะนั้นก็เป็นการเร่งกระบวนการของศาลให้พิจารณาคดีเร็วขึ้น ให้พิจารณาเร็วกว่า ๓ ปีที่กำหนดในคดีล้มละลายครับ ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ ท่านสุนทร
จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ครับ ในฐานะประธานคณะกรรมการนะครับ
ที่จริงที่ท่านสราวุธท่านพูดก็ถูก แต่ว่าเมื่อผู้ชี้แจงกรรมการเมื่อสักครู่นี้ครับ ท่านเป็น
อธิบดีศาลล้มละลายนะครับ ทำเฉพาะคดีล้มละลาย ท่านบอกว่าแต่คดีค้ำบรรพมาเลยนะครับ
คำว่า “ถูกศาลพิพากษา” ศาลก็บอกว่าต้องถึงที่สุดไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ครับ แล้วก็
โดยนัยนี้เอง นักกฎหมายโดยทั่วไปเสียงข้างมากถึงได้ออกมาอย่างนี้ครับ ว่าไม่ให้เดิม
เพราะว่าเราอ่านแล้ว ถึงที่สุดแล้วครับ อย่างที่ท่านสราวุธขอเดิม แต่ไม่จำเป็นต้องเขียน
อันนี้ก็เป็นเหตุผลสนับสนุนท่านอธิบดีศาลล้มละลายเมื่อสักครู่นี้ครับ และในโอกาส
เดียวกันครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ ขออนุญาตให้
อาจารย์สุธีร์ สุภณิศย์ เข้ามาเป็นผู้ชี้แจงร่วมเพราะว่าท่านเป็นที่ปรึกษาโดยตลอด
ในการพิจารณาคดีครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ อนุญาตครับ เชิญครับอาจารย์สุธีร์ครับ
กรรมการจะขอชี้แจงใหม่ครับ เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการ
พุดคุยถึงปัญหาเรื่องการใช้ถ้อยคำว่า คำพิพากษาจะต้องเขียนถึงที่สุดหรือไม่ เนื่องจากว่า
เห็นว่ามีถ้อยคำในมาตราต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติล้มละลายอีกหลายมาตรานะครับ
ที่ใช้คำว่า ศาลมีคำพิพากษา เหมือนกันนะครับ แล้วก็ไม่ได้เขียนคำว่า ถึงที่สุด ซึ่งก็จะ
มีความหมายว่าจะต้องถึงที่สุดเหมือนกันนะครับ ทางกรรมการก็เห็นว่าข้อเสีย ผลเสีย
อย่างหนึ่งถ้าไปเดิมคำว่า คำพิพากษาถึงที่สุดไว้ในตรงที่นี้แล้ว ก็จะก่อให้เกิดความลักลั่น
กับมาตราต่าง ๆ แล้วอาจจะทำให้มีการตีความว่ามาตราอื่น ๆ ที่ไม่ได้เขียนคำว่า คำพิพากษา
ถึงที่สุด ก็จะกลายเป็นว่ามีความหมายว่าคำพิพากษาไม่ถึงที่สุด จะเกิดปัญหาในการตีความ
ก็เลยมีความเห็นว่าควรใช้ถ้อยคำ คำพิพากษา เฉย ๆ ตามร่างเดิมถูกต้องแล้ว ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสราวุธครับ ตกลงเห็นสอดคล้องกับกรรมการ
ไหมครับ หรือจะขอยืนยันจะได้ขอมติครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สราวุธ
นิยมทรัพย์ ในฐานะกรรมการ ผมไม่เห็นพ้องด้วยนะ เนื่องจากผมได้รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ ก็มีคำนี้อยู่ ความจริงคำว่า ถึงที่สุด นี่เป็นความหมายที่ดีที่สุด
เพราะว่าเป็นการยุติเลย แล้วนี่ต้องมานั่งตีความกันอีกนะครับ การออกกฎหมาย
ถ้าออกกฎหมายที่ชัดเจนก็จะเป็นประโยชน์และเป็นธรรมแก่ประชาชน ผมเคยทราบเรียน
ถามในที่ประชุมแล้วนะครับ กรรมการบางท่านบอกว่าเขียนหรือไม่เขียนมีค่าเท่ากัน
ผมว่าถ้าอย่างนั้นเขียนไว้ไม่ดีกว่าหรือครับ คำว่า ถึงที่สุด เด็ดขาดเลยไม่ต้องไปนั่งตีความ
กันอีก เพราะฉะนั้นผมจึงขอยืนยันนะครับ ก็ให้เพื่อนสมาชิกฯ ในที่ประชุมของสภาแห่งนี้
เป็นผู้ร่วมวินิจฉัยด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๕ นะครับ กรรมการ
ไม่มีการแก้ไข มีท่านสมาชิกฯ ขอสงวนความเห็นครับ ผมจะถามมติในที่ประชุมนะครับ
ว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการคือ คงไว้ตามร่างเดิมหรือจะเห็นตามผู้ขอสงวนนะครับ
ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมคือตามกรรมการกด เห็นด้วย
ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามผู้ขอสงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ
ลงคะแนนครับ มาตรา ๕ นะครับ ถ้าเห็นตามกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย
ถ้าเห็นตามผู้ขอสงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ
ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ครับ เห็นคงไว้ตามร่างเดิม ตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก นะครับ เชิญท่านเลขาธิการ มาตราดัดไป เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสัก กอแสงเรื่อง ครับ

นายสัก กอแสงเรื่อง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สัก กอแสงเรื่อง สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียน ว่าในมาตรา ๑๑ เป็นมาตราที่แก้ไขจากร่างเดิมของกฎหมายปัจจุบันนะครับ ในหลักการ ที่แก้ไขมาตรานี้ก็เพราะเหตุว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นกำหนดให้เป็นดุลพินิจของศาล ในการที่จะสั่งปลดบุคคลล้มละลายจากการเป็นบุคคลล้มละลายโดยเป็นดุลพินิจของศาล จะมีคำสั่งปลด หรือมีคำสั่ง ไม่ยอมปลดก็ได้นะครับ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่เป็นบุคคล ล้มละลายทุจริต แล้วก็ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขอะไรไว้เป็นพิเศษนะครับ ในการพิจารณา ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็มีแก้ไขมาตรา ๑๑ แก้ไขเป็นว่า ในการที่จะปลดจากเป็นบุคคล ล้มละลายนั้นให้มีเงื่อนไข ๒ ประการครับ ประการแรกก็คือได้แบ่งทรัพย์สินให้กับเจ้าหนี้ ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของหนี้ครับ แล้วก็ ๒. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ทุจริต ถ้าหากว่าเข้าเงื่อนไข ๒ ประการนี้แล้ว ศาลก็จะต้องมีคำสั่งปลดตามเงื่อนไข โดยไม่ ปลดปล่อยให้ศาลเหมือนเดิม เหตุผลก็เพื่อเป็นหลักประกันว่า ถ้าคนล้มละลาย ปฏิบัติตามเงื่อนไขในส่วนนี้แล้ว โดยเป็นบุคคลล้มละลายที่ไม่ทุจริต แล้วก็ประสบกับภาวะ หรือเคราะห์กรรมที่ทำให้ต้องเข้าสู่การเป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อเอาทรัพย์สินเข้าไปชำระแล้ว ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วทั้งหมดแล้วนี้ เมื่อทรัพย์สินเขาหมดแล้ว ถ้าหากว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็เข้าเงื่อนไขที่จะให้ศาลต้องมีคำสั่งปลดตามเงื่อนไข โดยไม่ต้องไปมีดุลพินิจแตกต่างไปจากมาตรา ๑๑ นะครับ ในการพิจารณาของ คณะกรรมาธิการ เนื่องจากว่าจากประสบการณ์ที่เราทำคดี สัมผัสกับคดีล้มละลายนี้ คดีล้มละลายส่วนใหญ่ไม่เคยมีคดีไหนที่สามารถรวบรวมทรัพย์สินของผู้ล้มละลายแล้วไป

LIRT

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๕/๒

ชำระหนี้ ให้กับเจ้าหนี้ที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้นี้ ถึงร้อยละ ๕๐ ครบ ในความเป็นจริงไม่มีเลย
ครบ พวกเราคงจำได้เรื่องบริษัทนครหลวงประกันชีวิตล้มละลายนะครับ รวบรวมทรัพย์สิน
อยู่ ๑๐ กว่าปี ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ได้ร้อยละ ๕ ๕ เปอร์เซ็นต์ครับ ตอนนั้นก็ยังมีคน
วิพากษ์วิจารณ์กันว่า เงินที่รวบรวมได้นี้ ๑๐ กว่าปีจ่ายให้กับเจ้าหนี้ร้อยละ ๕ ดอกเบี้ย
ที่เกิดจากร้อยละ ๕ นี้มากกว่าร้อยละ ๕ อีกนะครับ-----

- ๖/๑

ท่านประธานฯ ครับ ผมได้สอบถามท่านอธิบดีกรมบังคับคดี ถามว่าในคดีที่เป็นคดีล้มละลายที่มีการรวบรวมชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้สูงสุดเท่าไร ท่านได้ชี้แจงในที่กรรมการว่า มากที่สุดไม่เกิน ๓๐ เปอร์เซนต์ เป็นคำชี้แจงจากท่านอธิบดี แล้วก็ในที่ประชุมก็ได้มีท่านอธิบดีผู้พิพากษาล้มละลายกลาง ร่วมประชุมกับคณะกรรมการ ผมก็ได้ขอตัวเลขท่าน ว่าในคดีฟื้นฟูมีตัวเลขอย่างไรบ้าง ในกรณี que เข้าสู่แผนการฟื้นฟู การเข้าสู่แผนการฟื้นฟูนี้ะครับ ก็จะมีการเสนอตัวเลข ๒ ตัว ตัวหนึ่งก็คือว่า ถ้าหากว่าล้มละลายแล้วแบ่งทรัพย์สินชำระให้กับเจ้าหนี้จะได้สักกี่เปอร์เซนต์ ถ้าเข้าสู่แผนฟื้นฟู เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้กี่เปอร์เซนต์ อันนี้เป็นเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายในการทำแผนฟื้นฟู เพราะเหตุว่ากฎหมายกำหนดว่าแผนฟื้นฟูนั้น จะต้องมียกเว้นว่าเข้าสู่การฟื้นฟูแล้ว เจ้าหนี้จะต้องได้รับชำระหนี้ไม่น้อยไปกว่าล้มละลายแล้วก็เอาทรัพย์สินไปขาย ไปจำหน่าย แล้วก็ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ ผมก็ได้รับคำชี้แจง ได้รับตัวเลขว่า ในกรณีที่บริษัทต่าง ๆ ที่เข้าสู่แผนฟื้นฟูนี้ ก็ปรากฏในแผนว่าค่าสุดมีจำนวนเท่าไร สูงสุดมีจำนวนเท่าไร ก็พบว่า ถ้าหากว่าในกรณีล้มละลายแล้วก็เอาทรัพย์สินขายทอดตลาดชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ ค่าสุด ๗ เปอร์เซนต์ ในรายที่ขายทรัพย์สินชำระหนี้ได้ ๗ เปอร์เซนต์นั้น ถ้าเข้าสู่ฟื้นฟูจนกระทั่งเสร็จตามแผนฟื้นฟูจะได้รับชำระหนี้ ๑๒ เปอร์เซนต์ แล้วส่วนที่ตัวเลขสูงสุดละ ถ้าหากว่ามีการล้มละลายก็จะแบ่งทรัพย์สินขายได้ ๓๘.๗๓ เปอร์เซนต์ แล้วก็ถ้าหากฟื้นฟูสำเร็จก็จะได้รับชำระหนี้ ๕๗.๓๖ เปอร์เซนต์ ก็แสดงว่ากรณีที่เข้าสู่กระบวนการล้มละลายแล้ว การรวบรวมทรัพย์สินของเจ้าหนี้ที่รวบรวมจากลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้แล้วเอาไปขายทอดตลาด ไม่เกิน ๓๐ ครับ เพราะฉะนั้นถ้าในมาตรา ๗๑ ยังเขียนว่าได้แบ่งทรัพย์สินชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ใน (๑) นี่ะครับ มาตรา ๗๑ นี่เป็นหมันครับ ไม่มีผลเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ไม่สามารถที่จะสู่การปลดจากการล้มละลายตามเงื่อนไขของมาตรา ๗๑ (๑) ได้เลย เพราะฉะนั้นเหตุผลที่บอกว่าเพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกหนี้ผู้ล้มละลายว่า ถ้าได้ดำเนินการตามเงื่อนไขนี้แล้ว เมื่อทรัพย์สินเขาหมดแล้ว เขาควรจะได้รับอิสรภาพปลดจากการเป็นบุคคลล้มละลาย เพราะเหตุว่าการยังเป็นบุคคลล้มละลายอยู่นี้ เสียหายทางเศรษฐกิจมากมาย ครับ ถ้าหากว่าเราได้สู่กระบวนการรวบรวมทรัพย์สินเขาทั้งหมดแล้ว เอามาชำระหนี้

หมดแล้ว ก็ควรจะให้อิสราภาพเขา เพื่อเขามีโอกาสไปเริ่มชีวิตใหม่ ไปทำธุรกิจใหม่
ไปดำเนินการให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจ การเอาบุคคลล้มละลายติดอยู่ในกระบวนการ
โดยที่เขาไม่ได้ทุจริต แล้วเขาก็ได้ชำระหนี้จนหมดแล้ว ทรัพย์สินเขาเอากันไปหมดแล้ว
เจ้าหนี้ได้รับไปหมดแล้ว เพียงแต่ลดจาก ๕๐ มาเป็น ๓๐ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้
อย่างแท้จริงนี่นะครับ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแก้กฎหมายมาตรานี้ ผมจึงขอ
แปรญัตติแก้ไข (๑) ว่า จาก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เรียนท่านประธานฯ
ไปยังท่านสมาชิกฯ ขอให้ร่วมกันพิจารณาในมาตรา ๗๑ (๑) ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๗๑ ข้อความ (๑)
มีการแก้ไข เดียวให้ท่านสมาชิกฯ ชักถาม ๑ ท่าน ก่อนได้ไหมครับ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์
พิฑูรกิจจา เชิญครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ครับ ท่านครับ มาตรา ๘ ที่ให้ยกเลิกความ
ในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน “มาตรา ๗๑ ให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลายเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า (๑) ได้แบ่ง
ทรัพย์สินชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ” -----

ท่านประธานฯ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่บอกว่าให้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ เหตุผลเพราะว่าท่านประธานฯ การที่จะทำให้คนเป็นคนล้มละลายนอกจากจะเสียชื่อทั้งวงศ์ตระกูล เสียชื่อทั้งญาติพี่น้อง การที่จะทำให้คนที่ไม่ได้มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้คืออาจจะหมดสิ้นเนื้อประดาตัวในการทำธุรกิจหรือว่าในการประกอบอาชีพที่สุจริต และก็ไม่มีหนี้ที่จะไปชำระให้กับเจ้าหน้าที่ได้ ผมถือว่าบุคคลนั้นน่าจะต้องสนับสนุนประทับประคองให้เป็นคนดีของสังคมในการที่จะกลับมาสู่วงศ์ตระกูลต่อไป เพราะฉะนั้นการที่จะให้เขาไปชำระหนี้ถึงร้อยละ ๕๐ ผมว่าเกินไป ผมเรียนตรง ๆ ว่าคนที่เป็นอย่างนี้การที่จะให้ลูกหนี้ติดคุกติดตะรางหรือว่าเป็นคนล้มละลายกับการที่จะได้รับหนี้คืนแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ดีกว่าไม่ได้รับการชำระหนี้เลย คือได้รับหนี้สูญกับ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าอย่างไร ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังดีกว่าและอย่างน้อยเขายังสามารถที่จะไปหากู้ยืมจากที่อื่นมาชำระได้คือส่วนน้อยก็พอแล้ว และผมว่าเจ้าหน้าที่พอใจไม่จำเป็นต้องถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และท่านเชื่อไหมครับในโอกาสที่เขาจะกลับไปเป็นพลเมืองดี เขาสามารถจะไปเสียภาษีให้กับสังคมกับให้รัฐบาลต่อไปก็ยังทำได้ การที่เขาให้เป็นลูกหนี้ที่ล้มละลายรู้สึกจะทำอะไรไม่ได้เกือบตลอดชีวิตไปแล้ว ถ้าจะให้เขากลับมาโดยการชำระหนี้คืนแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเป็นพยานยืนยันได้ว่าเจ้าหน้าที่ก็พอใจดีกว่าไม่ได้รับอะไรเลยตอบแทน เพราะฉะนั้นผมก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็สมควรแก่สภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่สิ้นเนื้อประดาตัวจะเป็นคนล้มละลายอยู่แล้ว ให้เขาเสียแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ยังดีกว่าไม่ได้อะไรเลย เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่ายังเห็นด้วยกับกรรมาธิการท่านสัก กอแสงเรือง ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภ ดังคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคงไม่กล้าล่วงไปอภิปรายในสิ่งที่กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข เพราะผมเข้าใจว่ามันเป็นการต่อสู้ทางความคิดระหว่างท่านสัก กอแสงเรือง ที่คิดร้อยละ ๓๐ กับกรรมาธิการคิดร้อยละ ๕๐ ขณะเดียวกัน

ผมคิดว่าผู้แปรญัตติมี ๒ ท่าน คือของท่านเสรีในพรรคสองกับของท่านศักดิ์ในพรรคหนึ่ง ผมคิดว่าสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจกับท่านประธานฯ สักเล็กน้อยคือว่าขณะนี้เราขอพูดเพียงพรรคหนึ่งไว้ก่อน เพราะพรรคหนึ่งกรรมการไปเพิ่มถ้อยคำ คำว่า “และ” เข้าไป คำหนึ่งที่ต้องรีบขึ้นมาพูดเพราะเกรงว่าเดี๋ยวพอผ่านไปพูดเรื่องถ้อยคำเกิดโหวตว่า เห็นด้วยกับกรรมการไปแล้วต้องเพิ่มคำว่า “และ” จะยุ่งกันใหญ่ นะครับ ตรงนี้ที่เป็นคำถามอยากจะเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังกรรมการ คือทุกมาตราในกฎหมายฉบับนี้กรรมการไม่ได้แก้ไขเลยแม้แต่ตัวเดียว แต่ไปเพิ่มคำว่า “และ” คำเดียวในมาตรา ๘ เหมือนกับว่าต้องมีอะไรเติมเสียหน่อยอยู่แล้วจะได้ทำงานคล้ายอย่างนั้น ผมรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ ที่ผมพูดเช่นนี้เพราะผมไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มคำว่า “และ” เพราะอะไรท่านประธานฯ อ่านดูให้ดี นะครับ ในพรรคสองเขาพูดชัดเจนว่า “คำสั่งปลดจากล้มละลายตามพรรคหนึ่ง” ตามพรรคหนึ่งก็คือ (๑) และ (๒) อยู่แล้ว ไม่ต้องเติมคำว่า “และ” เลยครับ ไม่รู้ท่านจะเติมอภิปรายกันทำไมก็ไม่รู้ ผมอยากจะถามว่าท่านเดิมทำไมความหมายชัดเจนอยู่แล้วไม่ต้องเติมก็ได้ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ คำเดียว

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ให้อภิปรายได้คือกรรมการเพิ่มคำว่า “และ” ถือว่าเป็นการแก้สาระเลยนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงก่อนครับ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมการก็คงไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านวัลลกกล่าวหา เพราะว่าไม่มีสิ่งที่จะเติมเราก็ดำเนินไม่ได้เติม ไม่มีสิ่งที่จะแก้เราก็ดำเนินไม่ได้ ไม่ใช่ดันทุรังแก้ไขไปโดยตลอด แล้วก็ไปตั้งกรรมการร่วม คืออย่างนี้ครับ ท่านวัลลกผมเรียนผ่านท่านประธานฯ คืออันนี้คนที่จะปลดจากล้มละลายได้ต้องประกอบด้วยเหตุผล ๒ ประการ คือ

๑. ได้แบ่งทรัพย์สินตาม (๑) และ (๒) ประกอบกันต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตด้วยจึงเติมคำว่า “และ” ลงไปเพื่อให้ชัดเจนถึงลักษณะของกฎหมายอีกส่วนหนึ่ง การที่จะเอา ๒ ส่วนมาต่อเนื่องกันถ้าเติมคำว่า “และ” จะชัดเจนกว่ากรรมการก็เลยเติมไว้ ผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยนะครับว่า เฉพาะคำว่า

“และ” กับกรณีที่ท่านสัก ได้ขอแก้ไขไว้น่าจะได้ลงมติคนละครั้งถ้าหากว่าต้องลงมติ เพราะที่แรกผมคิดว่าคำว่า “และ” จะถูกขึ้นยกมือมานานแล้วเพื่อจะบอกท่านประธานฯ ว่า ถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกฯ ไม่ตั้งใจก็ให้ผ่านไปเลยเอาเฉพาะกรณีของท่านสัก แต่ถ้าท่านวัลลภยังตั้งใจ

- ๘/๑

ประธานวุฒิสภา : มีอยู่ ๒ ส่วนนะครับ คือส่วนที่กรรมการ
เสียงข้างน้อยมีอยู่ ๓ ท่านที่จะอภิปรายสนับสนุน หรือว่าที่ขอสงวนไว้คือมีท่านสัก
อภิปรายไปแล้ว ยังมีท่านอุบล เอื้อศรี และท่านเสรี สุวรรณภานนท์ แต่สำหรับท่านอุบล
กับท่านเสรีเอาไว้ก่อน เอาประเด็นของกรรมการแก้คำว่า “และ” แต่ว่าท่านจะอภิปราย
สนับสนุนของใครนั้นรอให้ประเด็นนี้ผ่านไปก่อนนะครับ เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องขอบคุณสำหรับคำชี้แจงนะครับ แล้วก็
ขอบคุณท่านประธานฯ ที่น่าจะไปที่ละประเด็น ประเด็นคำว่า และ ที่เพิ่มเติมนี้ผมอ่าน
อย่างไรเสียผมก็คิดว่าเพิ่มหรือไม่เพิ่มก็มีค่าเท่ากัน แล้วท่านประธานคณะกรรมการก็
พยักหน้าว่ามีค่าเท่ากัน เพราะฉะนั้นมีค่าเท่ากันจะเพิ่มไปทำไมก็ไม่รู้ เพราะว่าในวรรคสอง
ผมยังยืนยันว่า ตอบคำถามอยู่แล้ว คือผมเข้าใจครับว่า เริ่มต้นของมาตรา ๘๑ นี้ให้ศาลมี
คำสั่งปลดจากลี้มลละลาด้วย ๒ กรณี (๑) กับ (๒) ที่ย่ำว่า (๑) กับ (๒) นั้นไม่ต้องเดิมคำว่า
และ เพราะว่าวรรคสองนี้คำขึ้นต้นวรรคสองอธิบายความอยู่แล้ว เขาอธิบายว่า คำสั่งปลด
จากลี้มลละลาตามวรรคหนึ่ง วรรคหนึ่งก็คือ (๑) และ (๒) นั้นแหละครับ ไม่ใช่อันใด
อันหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าไม่ต้องเดิมเลขครับ สมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้วครับ
ผมอยากให้กรรมการคิดใหม่เถอะครับ จะได้ตัดคำนี้ออกไป จะได้อภิปรายเฉพาะ ๒ ท่าน
ที่สงวนเท่านั้น ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวฟังท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ก่อนครับประเด็นนี้
ครับ เชิญท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต
เสริมท่านอาจารย์วัลลภนิดหนึ่ง ท่านประธานฯ สั้น ๆ ว่า มาตรา ๘๑ ผูกด้วยเงื่อนไข
๒ ข้อ ส่วนข้อ ๒ ท่านประธานฯ ถ้ากรณีทุจริต ลี้มลละลาทางทุจริตนี้ต่อให้ใช้หนี้ไป
ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ไม่มีสิทธิไช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นห้วงที่ท่านเขียนบอกว่า ต้องมี
คำว่า และ ผมว่าไม่จำเป็นเลขครับ แล้วกฎหมายหลายฉบับก็เขียนท่านองนี้แหละครับ
ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข (๑) (๒) เพราะฉะนั้นเรียนท่านประธานฯ ถึงท่านสุนทรนะครับ

ท่านเสรีด้วย ผมว่าตัดคำว่า และ ออกเถอะครับ ผมจะได้โหวตช่วยท่านด้วย
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรีในฐานะกรรมการเสียงข้างมากครับ
เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ
ครับสิ่งที่ท่านประธานคณะกรรมการได้อธิบายคำว่า และ ที่เดิมนั้นเป็นสาระ ที่ว่าเป็น
สารถนั้น จริง ๆ แล้วท่านบอกว่าตีความได้ใหม่ ตีความนะตีได้ แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ ได้ดู
นะครับ ในมาตรา ๑๑ ดังกล่าวนี ถ้าไม่มีคำว่า และ นี่นะครับ กฎหมายก็จะบอกว่า ให้ศาล
มีคำสั่งปลดจากลี้มละลาย เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) ได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อย
กว่าร้อยละห้าสิบ อันนี้ตามร่างกรรมการ

(๒) ไม่เป็นบุคคลลี้มละลาย ไม่เป็นบุคคลลี้มละลายทุจริต ถ้าไม่เขียนไว้
นี่นะครับ สามารถจะถูกตีความได้ว่า จะเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือทั้ง ๒ กรณี แต่ถ้าใส่
คำว่า และ ไปแล้วนี่นะครับการตีความของผู้ที่เอากฎหมายไปใช้นี้ไม่ต้องตีความ ก็จะต้อง
เห็นองค์ประกอบทั้ง ๒ กรณี โดยไม่ต้องตีความ

ประการที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ครับ ถ้าดูพระราชบัญญัติลี้มละลาย
รูปแบบของการเขียนกฎหมายพระราชบัญญัติลี้มละลายนี้ ถ้าท่านดูไปตั้งแต่มาตราแรก ๆ
เลขนะครับ จะมีตัวบทที่กำหนดและเขียนไว้ชัดเจนว่ามีหลายอนุมาตรา แต่ในหลาย
อนุมาตราถ้าเป็นองค์ประกอบต่อกันแล้วจะมีคำว่า และ ตลอดเกือบทุกมาตรา ยกตัวอย่าง
ครับ มาตรา ๕ เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ลี้มละลายได้ก็ต่อเมื่อ (๑) ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
(๒) ลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคน เป็นจำนวน
ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียว
หรือหลายคนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท แล้วก็มีคำว่า และ (๓) หนี้้นั้นอาจกำหนด
จำนวนได้โดยแน่นอน ไม่ว่าหนี้้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือไม่ หรือในอนาคต

๑๕

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

รฐิรา ๘/๓

ก็ตาม จะเห็นว่ามีคำว่า “และ” เห็นไหมครับในมาตรา ๕ ระหว่าง (๑) (๒) (๓) เขาใส่คำว่า
และ ไว้ด้วย เขาไม่ได้ปล่อยลอยๆ เพราะเขาไม่ต้องการให้ตีความ-----

- ๕/๑

มาตรา ๑๐ ครับ เห็นได้ชัดเจนมี ๒ อนุมาตราเหมือนกัน อนุมาตราแรกนี่นะครับ
พอข้อความจบแล้วมีคำว่า “และ” แล้วก็ไปอนุมาตรา ๒ ไซ้ใหม่ครับ นี่ก็ยกตัวอย่างให้เห็น
นะครับ ว่ารูปแบบของกฎหมายล้มละลายของเดิมเขาชัดเจนไม่ต้องให้ไปตีความ เจตนารมณ์
ก็คือถ้าหากว่าเราเห็นว่าเป็นองค์ประกอบด้วยกันจะต้องมีทั้งแต่ละส่วนเป็นเรื่องเดียวกันแล้ว
นะครับ เขาจะใช้คำว่า “และ” มาเชื่อมทั้งหมด เพราะฉะนั้นที่กรรมการเดิมคำว่า “และ”
นั่นมีเหตุผล ไม่ใช่ว่าเขาจะเดิมก็เดิม ใคร่ครวญ ดูกฎหมาย ดูกฎหมายหลัก ดูองค์ประกอบ
ดูเรื่องการตีความ กรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญก็เลยใส่คำว่า “และ” เพื่อสอดคล้องกับ
กฎหมายมาตราอื่น ๆ ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ขอบคุณที่ท่านเสรีได้ยกอ้างมาตรา ๘
และมาตรา ๑๐ ของกฎหมายล้มละลายนี้มา ผมขอท่านอ่านต่อว่ามีวรรคอื่นลงท้ายไหม
หลังจากที่ท่านพูดว่า (๑) (๒) และ (๓) มีวรรคถัดมาเขียนด้วยคำอะไรที่ต่อเนื่องหรือไม่
ที่ผมพูดเช่นนี้มีประเด็นนะครับท่านประธานฯ เหตุที่มีประเด็นเพราะว่าในมาตรา ๘ ที่แก้ไข
เพิ่มเติมในมาตรา ๑๑ ในกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังถืออยู่ในมือขณะนี้ พูดถึงองค์ประกอบ
๒ เรื่อง ก็คือร้อยละ ๕๐ กับไม่เป็นบุคคลล้มละลายทางทุจริต ถ้าจบอยู่เพียงแค่นี้ต้องเติม
“และ” แน่ ผมไม่เถียงท่าน แต่วรรคท้ายตามมานี้ ~~นะครับ~~ เป็นคำที่บอกว่า คำสั่งจาก
ล้มละลายตามวรรคหนึ่ง คำสั่งปลดจากล้มละลายตามวรรคหนึ่งนี้ วรรคหนึ่งก็คือ (๑) (๒)
ที่คลุมทั้งหมด ผมยังเห็นว่าเป็นอย่างนั้นเพราะมีวรรคท้ายอธิบายเท่านั้นเอง แต่ถ้าของท่าน
มีวรรคต่อมาอธิบายความคล้าย ๆ กันนี้ผมจะไม่ติดใจเลย ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม เสรี ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าท่านจะดูในวรรคต่อไป
คำสั่งปลดจากล้มละลายตามวรรคหนึ่ง คำว่า “ตามวรรคหนึ่ง” ในที่นี้ไม่ได้
หมายความว่า จะต้องทั้ง (๑) และ (๒) วรรคหนึ่งในที่นี้หมายความว่า เป็นข้อความที่อยู่ใน
วรรคแรก ก็ขึ้นอยู่กับวรรคแรกจะตีความอย่างไร ถ้าหากว่าตีความในวรรคแรกแล้ว ~~นะครับ~~
เกิดผู้ตีความไปใช้กฎหมายบอกว่า (๑) กับ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ก็จะเชื่อมโยง

๒๑

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

เปล่งฉวี ๕/๒

มีผลกระทบไปถึงวรรคสอง ไม่ใช่หมายความว่า พอบัญญัติในวรรคสองแล้ว ~~จะรับ~~ คำสั่งปลดล้มละลายตามวรรคหนึ่งก็จะมีผลทั้ง ๒ วรรค หรือ ๒ อนุ ก็ไม่ใช่ ขึ้นอยู่กับว่าสาระของการตีความในวรรคหนึ่งจะเอาอย่างไร ถ้าหากว่าตีความว่า เป็นทั้ง ๒ อนุ มาวรรคสองก็คือตามวรรคหนึ่งทั้ง ๒ อนุ แต่ถ้าเกิดว่ามีผู้นำกฎหมายไปใช้ว่า ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าอนุใดอนุหนึ่งก็ได้ ก็จะมีผลไปวรรคสอง คำว่า “วรรคหนึ่งในวรรคสอง” นั้นะครับ ไม่ใช่องค์ประกอบ ขึ้นอยู่กับการตีความตั้งแต่วรรคแรกต้องอย่าเอามาปนกัน เพียงแต่ถ้าวรรคแรกชัดเจน วรรคสองก็จะเอามาใช้แบบชัดเจนไปด้วย มิฉะนั้นแล้ว ถ้าคลุมเครือตั้งแต่วรรคแรก วรรคสองก็จะคลุมเครือไปด้วย กรรมการตีความเพื่อไม่ให้เกิดความคลุมเครือแล้วก็ใช้วรรคสองได้โดยสมบูรณ์ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ความในมาตรา ๗๑ ของมาตรา ๘ ท่านอุบล เอื้อศรี ได้ขอสงวนความเห็นให้กลับไปที่ร่างเดิม ฟังเหตุผล ท่านอุบล เอื้อศรี นิดหนึ่งครับ เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ~~ครับ~~ กระผม อุบล เอื้อศรี กรรมการครับ ท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีแก้อยู่ ๒ ประเด็น ~~จะรับ~~ ประเด็นแรกก็คือ มาตรา ๔ ครับ ประเด็นที่ ๒ คือ มาตรา ๕ ว่าด้วยบุคคลล้มละลายทุจริต หมายความว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้เน้นบุคคลที่ทุจริต แล้วก็ล้มละลายครับ อันนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณาเป็นหลักใหญ่ เป็นภาพรวม ที่นี้มาถึงมาตรา ๘ ครับ มาตรา ๘ นี้ ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านสัณณะครับ ท่านขอแปรฯ ใน (๑) ว่า จากร่างเดิมที่กำหนดไว้ ๕๐ เปอร์เซนต์ ให้เป็น ๓๐ เปอร์เซนต์ ประเด็นนี้พูดกันในที่ประชุมกรรมการว่า เห็นด้วยกับร่างของผู้แทนฯ เนื่องจากว่ามันกลาง ๆ ครับ มันกลาง ๆ ค่ะ

- ๑๐/๑

LIRT

ก็มองถึงประโยชน์ของเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ด้วยนะครับ ไม่ได้มองส่วนใดส่วนหนึ่งนะครับ
 ที่นี้มาถึงเรื่องเถียงกันเรื่องและนะครับ ถ้าไม่ใส่และนี่ครับท่าน ศาลก็จะยกเอาเรื่องของ
 (๒) คือไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตมากเลิกคนล้มละลายครับ แต่เจ้าหน้าที่ไม่ได้รับชำระหนี้
 นะครับ อันนี้ท่านลองต้องคิดดูนะครับ เพราะฉะนั้นที่ใส่ว่า “และ” เข้าไปนี้ หมายความว่า
 เจ้าหน้าที่จะต้องได้รับชำระหนี้ด้วยจำนวนหนึ่ง และ ๒. ต้องไม่เป็นทุจริตครับ ท่านอ่านดู
 มาตรา ๑๐ ไปครับ มาตรา ๑๐ นี้จะว่าถึงมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ มาตรา ๘๑/๓
 ไปถึงมาตรา ๘๑/๔ ท่านต้องอ่านอันนี้ประกอบในมาตรา ๘ ด้วยนะครับ ท่านถึงจะเห็น
 ชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้มีเกียรติท่านสักแป๊ะ ว่า ๓๐ เปอร์เซนต์นี้
 ทางกรรมการไม่เห็นด้วย เพราะเนื่องจากว่าได้ประโยชน์ทั้ง ๒ อย่าง ให้คงไว้
 ตามร่างผู้แทนฯ นะครับ ส่วนที่ใส่ไปว่า “และ” นี่นะครับ หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้
 ต้องการลงโทษคนทุจริต เพราะฉะนั้นถ้าจะยกเลิกนี้คุณจะต้องชำระหนี้จำนวนหนึ่งนะ
 และ ๒. คุณจะต้องไม่ทุจริตนะ นี่ครับท่านดูมาตรา ๕ ดี ๆ ครับว่า บุคคลล้มละลาย
 ทุจริตนี้เป็นอันตรายต่อบ้านเมืองมาก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงต้องการแก้ปัญหา
 ตรงนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
 นะครับ พิจารณาดี ๆ ครับ ตั้งสติให้ดีแล้วก็ลงคะแนนครับ

ประธานวุฒิสภา : หมายความว่าท่านอุบล เอื้อศรี ที่อภิปรายตัดคำว่า
 “และ” นี่ “และ” มีอยู่ในร่างของผู้แทนฯ ใช่ไหมครับ ไม่มีนะครับ แต่ข้อความที่ท่านสงวน
 ความเห็น ท่านบอกว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมของท่านอุบลนะครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : คือเถียงกันในที่ประชุม ถ้าหาก
 ที่ประชุมใหญ่ของกรรมการนี้ไปเปลี่ยนเป็น ๓๐ เปอร์เซนต์ ตามข้อแปรญัตติ
 ตามความเห็นของท่านสักนี้ ผมจะสงวนไว้เป็น ๕๐ เปอร์เซนต์ ให้ที่ประชุมได้พิจารณา
 ให้ถ่องแท้นะครับ บังเอิญว่ากรรมการส่วนใหญ่ท่านไปเห็นตามร่างผู้แทนฯ นะครับ
 แล้วผมก็โอเคเห็นด้วยตามร่างของผู้แทนฯ คือ ๕๐ เปอร์เซนต์ แต่มีปัญหาถกเถียงกันที่
 กรรมการใส่เข้าไปคำว่า “และ” นี่นะครับ ผมก็อธิบายเพิ่มเติมว่า ทำไมต้องใส่ว่า “และ”
 ที่ใส่ก็เนื่องจากการจะปลดจากล้มละลายนี้จะต้อง ๑. ชำระหนี้จำนวนหนึ่งก่อน

๒๓

ว. ๑๙ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๑๐/๒

๒. คุณจะต้องไม่ทุจริตนะ ถ้าคุณจรีนี้มีมาตราต่อไปว่าไปอีกมากมายนะครับ เพราะฉะนั้น ก็พิจารณาให้ดีๆ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เข้าใจของท่านอุบล เอื้อศรี แล้วครับ ประเด็นของท่าน ก็ไม่มีข้อความที่สับสน เพราะว่ากรรมการเขาแก้แล้วนะครับ ท่านอุบลถอนประเด็น ออกไปนะครับ เชิญท่านสุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช ครับ

นายสุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับกรรมการ ที่เพิ่มเติมคำว่า “และ” เพราะว่าถ้าอ่านตามมาตรา ๘ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑ นั้น จะเห็นว่า มาตรานี้จะปลดจากล้มละลายนั่นเป็นการให้ดุลพินิจของศาล เพราะถ้าไม่มี และ แล้วนี้ องค์ประกอบก็จะไม่ครบ ศาลอาจจะใช้ดุลพินิจว่าไม่จำเป็น ผู้ที่ล้มละลายนั่น ถ้าศาลเห็นว่า ประพฤติดี ประพฤติชอบ ไม่จำเป็นต้องชำระหนี้ก็ได้ ก็อาจจะปลดจากล้มละลายได้ ถ้าบุคคลนั้นไม่เป็นบุคคลล้มละลายที่ทุจริตนะครับ แต่ถ้าจะให้เป็นอย่างองค์ประกอบทั้ง ๒ มาตรา เพื่อกำกับดุลพินิจของศาลก็ต้องมีกำหนดคำว่า “และ” ไว้จึงจะเหมาะสม เพราะว่า การใช้ดุลพินิจของศาลนั้น ถ้าไม่มีคำว่า “และ” ต่อไปแล้วกฎหมายมาตรานี้จะเป็นปัญหา ในเรื่องการตีความต่อไปว่า ถ้าศาลสั่งใช้ดุลพินิจเฉพาะ (๒) ก็คือครบองค์ประกอบของ คำว่า สามารถที่จะสั่งปลดจากล้มละลายได้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้นถ้าเราเห็นว่า การปลดจากล้มละลายนั่นสมควรที่จะปลดจากบุคคลที่ล้มละลายโดยไม่ทุจริตประกอบด้วย จึงจำเป็นต้องมีคำว่า “และ” ครับ ขอบคุณครับ

- ๑๑/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสักการับ ในกรณีของคำว่า “และ” นะครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ผมคงขออนุญาต ไม่แสดงความเห็นเรื่อง และ ~~นุช~~รับ ผมจะขออภิปรายเพิ่มเติมที่ท่านอุบลได้พูดถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วบอกเป็นตัวเลขกลาง ๆ ผมจะชี้แจงตรงนี้เพิ่มเติมครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอเป็นมติคำว่า “และ” หลังจากนั้นจะให้ท่าน อภิปรายอีกครั้งหนึ่ง ~~นุช~~รับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ความเห็นในมาตรา ๘ ข้อความใน มาตรา ๗๑ (๑) ที่กรรมาธิการเดิมคำว่า “และ” เข้าไป ความเห็นแตกต่างกันนะครับ ขอเป็นประเด็นนี้นะครับ เดี่ยวขอมติ ท่านประเกียรติ นาสิมมา ประเด็นนี้นะครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ที่จริงทุกท่านที่อภิปรายมา ก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการว่าควรจะได้ “และ” นะครับ แต่ผมขออนุญาตเห็นต่างสักกรณีหนึ่ง คือคำว่า “ล้มละลาย” นี้ไม่ใช่บทลงโทษคนที่หนี้สินล้นพ้นตัว กฎหมายล้มละลายไม่ มุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้ที่หนี้สินล้นพ้นตัว อันนี้คือหลักและเป็นหลักสากลด้วย แต่ต้องการให้ผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวนี้หลุดพ้นจากพันธนาการ แล้วกลับมาเป็นบุคคลปกติ ที่สามารถที่จะประกอบธุรกิจการงานต่อไปได้ ~~นุช~~รับ แต่เนื่องจากการล้มละลายนั้น จะมีพฤติกรรมหลายอย่างของลูกหนี้ ก่อนล้มละลายก็ดี หรือในระหว่างล้มละลายก็ดี อาจจะ เกิดกรณีทุจริตขึ้นมาเพื่อซ่อนเร้นทรัพย์สิน ซุกซ่อนทรัพย์สินหรือโอนถ่ายทรัพย์สินไปยัง ชื่อบุคคลอื่น จึงทำให้เราเข้าใจว่าผู้ที่ถูกศาลพิทักษ์ทรัพย์ก็ดีหรือสั่งให้ล้มละลายก็ดี เป็นผู้ทุจริต แต่ความจริงผู้ทุจริตก็มากนะครับ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมองไปที่มาตรา ๘ นะครับ จะเห็นได้ว่าศาลนี้จะไม่อนุญาตให้บุคคลที่ทุจริตขอปลดจากการเป็นผู้ล้มละลาย ก่อนเวลาที่ศาลกำหนดหรือกฎหมายกำหนด เพราะกฎหมายกำหนดว่าปลดผู้ทุจริตต้อง ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี และขยายเวลาได้จนถึง ๑๐ ปี คือกฎหมายมุ่งที่จะลงโทษคนที่ทุจริต โดยอาศัย ระยะเวลา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น โดยสิทธิของเขานี้ เขาก็สามารถที่จะได้เป็นบุคคลผู้ที่อยู่ในภาวะ ปกติได้เช่นเดียวกันเมื่อพ้นกำหนดเหล่านั้น เพราะฉะนั้นการเติม “และ” เข้ามานี้ จึงเป็น เรื่องที่ไม่เหมาะสม ~~นุช~~รับ คือบุคคลที่ไม่ทุจริตควรจะแยกออกจากบุคคลที่ทุจริตนะครับ เพราะไหน ๆ เราก็เข้าใจอยู่แล้วว่าการที่จะได้สวนเพื่อให้ปลดจากล้มละลายก่อน ๗ ปี

นະກຣັບ ກ່ອນ ໑ ປີ ຖ້າໄດ້ຂ້າຮະໜີ້ເກີນກວ່າຮ້ອຍລະ ໕໐ ຫຼືຮ້ອຍລະ ໓໐ ອາດທີ່ທ່ານສັກ
ໄດ້ແປຣູຕຕິເອົາໄວ້ຫຼືສງວນຄວາມເຫັນເອົາໄວ້ນັ້ນນະກຣັບ ດຣງນີ້ເປັນຜູ້ບຣິຫຸທຣິກຣັບ
ເພາະຈະນັ້ນພມຈິງເຫັນວ່າໄປເຕີມ “ແລະ” ເຂົ້າໄປນີ້ ຍິ່ງຈະເຂົ້າໃຈສັບສນນະກຣັບ ຖ້າເຕີມ “ແລະ”
ເຂົ້າໄປນີ້ ສາລະຈະໄປພິສູນອະໄວ້ຄ້ວຍຮູ້ໄໝກຣັບ ສາລະຈະໄປພິສູນວ່າຄຸນທຸຈຣິດຫຼືເປລ່າດ້ວຍ
ທີ່ນີ້ເຈົ້າພັກງານພິທັກຣັບຮັບຮູ້ຮ່າງງານໄປວ່າບຸກຄລນີ້ສຸຈຣິດ ແຕ່ຂໍພິສູນ ພິສູນຢາຍຫຼັງ
ດ້ວຍວ່າບໍ່ສຸຈຣິດນະກຣັບ ແຕ່ຍິ່ງບໍ່ມີປະເດັນເອກສາຣ ພຍານ ຫຼັກຖານຂຶ້ນມາໃນດອນນັ້ນ
ຄວາມວ່າເຈົ້າພັກງານພິທັກຣັບຮັບຮູ້ຮ່າງງານເທິງດ້ວຍສາລະຫຼືເປລ່າ ອາດເປັນໄປໄດ້
ເພາະຈະນັ້ນພມຈິງອາດຈະຄວາມເຫັນຂອງຄຸນທຸກຣັບ ວ່າເທົ່າທີ່ທ່ານໄດ້ພິຈາຣນາ
ຮ່າງຄຸນທຸກຣັບນັ້ນມາແຕ່ແຮກກໍດີ ຫຼືດອນທີ່ພິຈາຣນາໃນສະຖາຜູ້ແທນຣາຊກຣັບກໍດີ ເຫຼືອຜົນທີ່ເຂາ
ບໍ່ຕ້ອງເຕີມ “ແລະ” ເຂົ້າໄປນີ້ ເພາະອະໄວ້ ພມອາດຈະຫຣາບນະກຣັບ ຂອຄວາມກະຈ່າງດຣງນີ້
ໜ້ອຍກ່ອນທີ່ຈະລຸມຕິກຣັບ ຂອບຸກຄມາກຣັບ

- ໑໒/໑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนัส รุ่งเรือง น่าจะเป็นคำถามสุดท้าย
แล้วจะให้ท่านกรรมาธิการตอบนะครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผม มนัส รุ่งเรือง ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
เป็นการกำหนดคุณสมบัติหรือว่าองค์ประกอบของบุคคลที่จะสั่งปลดจากการล้มละลาย
โดยเจตนา ก็คือบุคคลที่ล้มละลายแล้ว และจะถูกสั่งปลดได้นั้นจะต้องเข้าลักษณะ
๒ ประการ จึงมีคำว่า “และ” ตามที่กรรมาธิการเดิม เพราะถ้าเพื่อไม่เติม คำว่า “และ”
อาจจะมีการตีความว่าอย่างใดอย่างหนึ่งก็ปลดจากล้มละลายได้ ถ้าเป็นอย่างนี้ เรื่องตลก
จะเกิดขึ้นครับ วันนี้พิพากษาให้ล้มละลาย ในทางสืบสวนตอนจะพิพากษาศาลก็รู้ว่า
คนนี้ทุจริตหรือไม่ทุจริต วันนี้ตัดสินให้ล้มละลาย พรุ่งนี้ก็มีคำสั่งปลดได้เลย ในเมื่อศาล
เชื่อว่าเขาไม่ทุจริต นี่เรื่องตลกจะเกิดอย่างนี้ครับ วันนี้ให้ล้มละลาย พรุ่งนี้สั่งปลด ทำได้
ถ้าใจถึงนะครับ ฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องมีการเติมคำว่า “และ” นั้น กระผมเห็นว่าต้องมี
จึงจะถูกต้องครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการตอบแล้วนะครับ ความในมาตรา ๘
ของมาตรา ๗๑ (๑) ที่กรรมาธิการเดิมคำว่า “และ” เข้าไป ท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วย
ผมจะถามมติที่ประชุมว่า ถ้าเห็นตามกรรมาธิการคือเดิมคำว่า “และ” ให้ท่านกด
เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นว่าควรตัดออกตามที่ท่านวัลลภเสนอนะครับกด ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากให้เติมคำว่า “และ” นะครับ ในประเด็น
ถัดไปคือประเด็นของท่านสัก กอแสงเรื่อง จะลงมติเลยไหมครับ เพราะว่าฟังอภิปรายแล้ว
เชิญท่านสัก กอแสงเรื่อง ครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
สัก กอแสงเรือง กรรมาธิการ ขอเรียนเพิ่มเติมอย่างนี้ครับว่าที่ท่านอุบลได้ออกว่า เห็นว่า
ควรอยู่ที่ ๕๐ เปอร์เซนต์ หรือร้อยละ ๕๐ เพราะว่าเป็นตัวเลขกลาง ๆ ดิฉันครับ

๒๓

ว. ๑๓ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๑๒/๒

ขอเรียนอย่างนี้ครับว่า ในข้อเท็จจริงในคดีล้มละลายนั้นถ้าหากว่าทรัพย์สินของลูกหนี้มีถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ ก็คงสามารถที่จะไปใช้ ๒ ช่องทางนะครับ ๑. ประenomหนี ซึ่งสามารถที่จะ ประenomหนีกับเจ้าหนี้ได้ในที่ประชุมเจ้าหนี้ ประenomหนีสำเร็จก็ปลดได้ครับ ๒. ก็เข้าไป ฟันฟูกิจการ ถ้ามี ๕๐ เปอร์เซนต์ เรื่องฟันฟูคงไม่ยากนะ~~ครับ~~ เพราะว่าเท่าที่ดูแผนฟันฟู ตัวอย่างที่ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางได้เก็บตัวเลขให้ ในแผนฟันฟูนี้ ถ้าใน ๑๓ ราย ถ้าขายทอดตลาดมี ๑๖ รายที่ได้ต่ำกว่า ๓๐ เปอร์เซนต์ มีเพียงรายเดียวครับ ที่ได้ ๓๘ เปอร์เซนต์ ๑๖ ต่อ ๑ เลขนะครับ ๓๐ เปอร์เซนต์ -----

- ๑๓/๑

ถ้าฟื้นฟูสำเร็จ ฟื้นฟูสำเร็จนั้นะครับ ยังมีต่ำกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๖ รายนะครับ แล้วเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๑ รายนะครับ อีกตัวเลขหนึ่งนะครับ ที่อยากจะเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า ทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายกรมบังคับคดีก็นำไปรวบรวมขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ ผ่านกระบวนการขายที่ได้ราคาต่ำสู่กระบวนการที่จะทำเป่าขายให้ได้เร็วที่สุดมากที่สุด ท่านประธานฯ คงเห็นนะครับว่า เดียวนี้หนังสือพิมพ์ทีวี โฆษณาการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้และคนล้มละลายนี้นะครับ เขาโฆษณาว่าอย่างไรครับ ของดี ราคาถูก ราคาเริ่มต้นก็ราว ๆ นี่นะครับ ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ครับ เพราะฉะนั้นกระบวนการที่มีทรัพย์สิน เขามีราคา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถูกกระบวนการไปขายเร็ว ขายราคาถูก ก็ต่ำลงมาต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ครับ เพราะฉะนั้นเราไปตั้งเป้าไว้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นส่วนที่ไม่น่าจะเป็นไปได้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นการตรากฎหมายที่จะให้มีผลทางปฏิบัตินี้ แล้วก็ตามหลักการและเหตุผลการแก้กฎหมายฉบับนี้นะครับ ผมคิดว่าควรจะให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ใกล้เคียงกับภาคปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ในการรวบรวมในการขาย เพราะเราไปเร่ง เร่งขาย เราทำเป่าการขายเพื่อสู่ผลงานสู่ส่วนที่ไปลดจำนวนทรัพย์สินที่ค้างอยู่ในกรมบังคับคดี ครับ ส่วนนี้ก็ขอเรียนเพื่อประกอบดุลพินิจในการพิจารณาครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ให้ตัวแทนท่านกรรมาธิการ ท่านประธานมอบให้ท่านสุธีร์ สุภณิตย์ เชิญท่านสุธีร์ สุภณิตย์ ผู้แทนกรรมาธิการชี้แจงครับ เชิญครับ

นายสุธีร์ สุภณิตย์ (ผู้ชี้แจง) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุธีร์ สุภณิตย์ เป็นอาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นะครับ ตอนนี้เป็นที่ปรึกษาของกรรมาธิการ ผมคิดว่าประเด็นเรื่องการปลดจากล้มละลายนั่น เท่าที่ฟังมาโดยตลอด ถ้าท่านสมาชิกวุฒิสภาไม่รังเกียจอยากจะขออธิบายปรับความเข้าใจสักเล็กน้อยนะครับ เรื่องของการปลดจากการล้มละลาย กระบวนการการปลดจากการล้มละลายนั่นเป็นกระบวนการอันหนึ่งที่จะทำให้ลูกหนี้ที่สุจริตสามารถหลุดจากการล้มละลายได้โดยเร็ว โดยวิธีการเมื่อศาลพิพากษาแล้ว ถ้าเขาต้องการที่จะปลดจากการเป็นบุคคลล้มละลาย เขาสามารถร้องขอปลดได้ทันที ในกระบวนการอันนี้ที่สร้างมาในกฎหมายล้มละลาย

๒๘

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

พินิตา ๑๓/๒

ของเรานั้นตั้งอยู่บนหลักการที่สำคัญว่า คนที่จะร้องขอเพื่อปลดตัวเองจากการเป็น
บุคคลล้มละลายได้นั้น ต้องเป็นบุคคลล้มละลายที่สุจริต นี่คือหลักข้อที่ ๑ ที่อยู่บน
หลักการเดิมที่เป็น

ประการที่ ๒ ต่อมาก็คือว่า เมื่อมีการร้องขอต่อศาลขอปลดจากการ
ล้มละลายนั้น สิ่งหนึ่งที่ศาลจะต้องคำนึงถึงมากที่สุดก็คือว่า เมื่อปลดจากการล้มละลาย
หมายความว่า เขาหลุดพ้นจากหนี้ไปด้วย ซึ่งหมายความว่าเจ้าหนี้จะเรียกร้องเอาจากหนี้
อีกต่อไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่สำคัญของมันก็คือว่า การที่จะสั่งปลดจากการ
ล้มละลายครั้งนี้ ลูกหนี้จะต้องได้ปฏิบัติชำระหนี้พอสมควรให้กับเจ้าหนี้ นั่นคือ
ประเด็นที่สำคัญ เพราะต่อจากนั้นไปเมื่อสั่งปลดแล้วจะไม่มีโอกาส เจ้าหนี้จะไม่มีโอกาส
เรียกหนี้ได้อีกต่อไปนะครับ

ที่นี้ประเด็นที่สำคัญ ก็เกิดขึ้นมาว่าในโครงสร้างของกฎหมายล้มละลาย
เดิมของประเทศไทยที่มีการยกเลิกตามมาตรา ๗๑ นี้ไป จริง ๆ แล้วจะมีมาตรา ๗๒
มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ การที่ศาลจะใช้ดุลพินิจในการที่จะสั่งปลดจากล้มละลาย
โดยวิธีนี้ได้ โดยพื้นฐานที่สำคัญจะต้องตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า ลูกหนี้ต้องปฏิบัติชำระหนี้
ให้กับเจ้าหนี้ไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเราสร้างโครงสร้างเช่นนี้เกิดขึ้น เราก็จะ
สังเกตเห็นได้ว่า การที่มาสร่างมาตรา ๗๑ ขึ้นมาใหม่ครั้งนี้ นั่นก็คือเป็นหลักการที่สำคัญ
ที่ยังคงไว้ตามแนวความคิดเดิมของกฎหมายล้มละลายที่เป็นอยู่ และขอยืนยันว่า
หลักการอันนี้ก็เป็นแนวคิดที่ทั่วโลกเขาใช้กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่สำคัญ
ถ้าสามารถปลดจากการล้มละลายได้แล้วจะทำให้ลูกหนี้สามารถตั้งตัวใหม่ได้
แต่ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงว่า เจ้าหนี้ต้องได้ชำระหนี้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่ง
ที่เขาคิด ก็คือว่าในกรณีนี้การปลดจากการล้มละลายโดยการร้องขอโดยวิธีนี้นี้นะครับ
เพราะฉะนั้นเมื่อสามารถปลดได้ เขาถึงต้องคำนึงถึงว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ ก็คือ
การที่ลูกหนี้ได้ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ไปแล้ว ๕๐ เปอร์เซ็นต์ถึงสั่งปลดครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

พินิตา ๑๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ
ประเด็นที่เราคงจะตัดสินใจกันอยู่ครับ ประเด็นหลักที่เรากำลังอภิปรายกันอยู่นี้ ก็คงจะต้อง
พิจารณาว่า การแบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหน้าที่ได้ขอรับชำระหนี้แล้วไม่น้อยกว่ากี่เปอร์เซ็นต์
ซึ่งในร่างที่เสนอโดยผ่านกรรมการเสียงข้างมากนะครับ กำหนดร้อยละ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ส่วนกรรมการเสียงข้างน้อยบอกว่าขอให้ป็นร้อยละ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาก็คือว่า
ตัวเลขไหนที่เหมาะสม การที่เราจะออกกฎหมาย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เราก็คงจะต้องมา
พิจารณา ๒ มิติ-----

- ๑๔/๑

มติหนึ่งก็คือฝ่ายเจ้าหนี้ อีกมติหนึ่งก็คือฝ่ายลูกหนี้ การปลดล้มละลายตามร่างกฎหมายที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้ การปลดก็คือการทำให้พ้นจากการเป็นล้มละลาย การพ้นจากการเป็น ล้มละลายที่เราพิจารณานี้ในมาตรา ๗๑ เป็นการปลดโดยอัตโนมัติ ก็คือถ้าเจ้าของทรัพย์ประกอบ ๒ องค์ประกอบก็คือ ๑. มีการชำระหนี้กับเจ้าหนี้แล้วส่วนหนึ่ง ๒. ลูกหนี้ไม่ทุจริต ถ้าเข้า องค์ประกอบ ๒ กรณีนี้คือปลดจากการล้มละลาย ส่วนอีกกรณีหนึ่งก็ไปอยู่ในมาตรา ๘๑/๑ ก็คือปลดล้มละลายโดยระยะเวลา ซึ่งเรากำลังพิจารณาไม่ถึง แต่สิ่งที่เราพิจารณาคือใน มาตรา ๗๑ ที่ปลดโดยอัตโนมัติ ตัวเลขไหนเหมาะสมอย่างที่กราบเรียนท่านประธานฯ สักครู่ว่า เราจะต้องพิจารณาเป็น ๒ มติ เพราะเราต้องดูแลทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ ถ้าใส่ว่า ปลดล้มละลายโดยให้ลูกหนี้ชำระหนี้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วปลดโดยอัตโนมัติทุกคนก็จะ ชำระแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็พ้นจากการล้มละลายเลย ส่วนการที่ว่าทุจริตหรือไม่ บางที ก็พิสูจน์ยากเป็นข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป แล้วถ้าบอกว่าไม่ปรากฏอะไรเลยว่าเขาทุจริตก็คือ สุจริต ถ้าฟังว่าสุจริตแล้วมีการชำระหนี้เท่าไรถึงจะปลดล้มละลายโดยอัตโนมัติ ถ้าเอาตาม ร่างกรรมการก็คือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเอากรรมการเสียงข้างน้อยคือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถามว่า อัตราที่กำหนดให้ชำระหนี้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์น้อยไปไหมหรือมากไปไหม กรรมการ เสียงส่วนใหญ่ก็เห็นพิจารณาว่าตัวเลขจริง ๆ เท่าไรก็ได้ อยู่ที่ว่าจะกำหนด เพียงแต่เรา ต้องให้ความเป็นธรรมว่าถ้าจะปลดล้มละลายกับลูกหนี้คนที่ชำระหนี้บางส่วนแล้ว ก็น่าที่จะ ให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้พอสมควร ตัวเลขที่กำหนดไว้ถ้า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็คือบางคนอาจจะ ล้มบนฟูก ถูกฟ้องล้มละลายโยกย้ายทรัพย์สินหนี เอาทรัพย์สินไปใส่ชื่อลูก ชื่อภรรยา ชื่อญาติพี่น้อง ชื่อคนอื่น วันดีคืนดีก็บอกว่าขอชำระหนี้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ปลด ล้มละลาย นี่ก็สิ่งที่กรรมการส่วนใหญ่เป็นห่วงว่ามีเวลานั้นแล้วคนจะล้มบนฟูกหมด แล้วก็มาจ่ายชำระหนี้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ปลดล้มละลายไปโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้น ตัวเลขไหนครบที่น่าจะเหมาะสม ไม่มีอะไรมาเทียบหรือกรับ เพียงแต่เราใช้ความเข้าใจ ว่าปัญหาสังคมอยู่ที่ไหน แล้วกฎหมายที่ออกไปนั้นต้องใช้ควบคุมดูแลเจ้าหนี้ด้วย ไม่ใช่ ควบคุมลูกหนี้จ่าย ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วเลิกอย่างเดียว เพราะฉะนั้นตัวเลข ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็น สากหลายประเทศเขาใช้แบบนี้ แล้วโดยเฉพาะกรรมการเองก็พิจารณาถึงความเป็นธรรม ที่ต้องให้ทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ใช่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กรรมการก็เคยขึ้นตามร่างเดิมว่าจำนวนอัตรา

๓๒

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๑๔/๒

ที่จะขอชำระหนี้ก็น่าจะอยู่ในตัวเลขที่เหมาะสมว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกรณี ขออนุญาต
 เยี่ยมถาม ท่านสักบอกว่ามีช่องทางอื่นในเรื่องการประนอมหนี้หรือการฟื้นฟูกิจการสามารถ
 มาช่วยได้นั้น ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับ เป็นอีกเรื่องหนึ่งเป็นคนละกรณีกัน ถ้าเกิดมีการขอ
 ประนอมหนี้เกิดขึ้น ไม่จำเป็นว่าจะต้อง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ การประนอม
 หนี้้น ถ้าเจ้าหนี้นียอม ๕ เปอร์เซ็นต์ ยังใช้ได้เลยครับ เพราะฉะนั้นเป็นอีกกรณีหนึ่ง
 หรือการฟื้นฟูกิจการก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะเป็นช่องทางให้กับลูกหนี้้นได้ฟื้นฟูกิจการของ
 ตัวเอง แล้วกลับคืนสู่สถานะเศรษฐกิจตามปกติ แต่สิ่งที่เรากำลังพิจารณานี้เป็นเรื่องของ
 การปลดล้มละลายและปลดล้มละลายโดยอัตโนมัติ ถ้ามีการชำระหนี้บางส่วน กรรมการ
 ส่วนใหญ่ก็เลยเห็นว่าตัวเลขที่จะชำระหนี้้น แล้วมีการปลดล้มละลาย ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น
 น่าจะเป็นตัวเลขที่ให้ความเป็นธรรมทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๑๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๓

ว. ๑๗ (ส. ทั่วไป)

ภาวนา ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ยังอยู่ใน (๑) นี่นะครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ อยากเรียนถามกรรมการว่า ในการพิจารณาในเรื่องของร้อยละ ๕๐ หรือ ๓๐ ก็ตาม ทางฝ่ายที่เห็นด้วยกับร่างเดิมกับที่แก้ไขนั้นได้คำนึงถึงความผันแปรของราคาทรัพย์สินหรือไม่ เช่น ที่ดินก่อนวิกฤติไร่ละ ๑๒ ล้านบาท แต่หลังวิกฤติไร่ละ ๑ ล้านบาท ท่านเห็นไหมครับว่ามีตัวอย่างมากมาย ของผมประสบมาแล้วครับ ก่อนวิกฤติไร่ละ ๕ ล้านบาท ขายได้เกือบ ๑๐๐ ล้านบาท แต่หลังวิกฤติเหลือ ๑ ล้านบาทยังขายไม่ได้เลยครับ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เพราะฉะนั้นถ้าไม่เอาตัวของทรัพย์สินมาคำนึงถึงความผันแปรนั้นยังไม่เกิดความเป็นธรรม ผมอยากเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ไปว่า คณะกรรมการได้คำนึงถึงความผันแปรของราคาทรัพย์สินหรือไม่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านนิรัตน์ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ในฐานะเลขานุการ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ตัวเลข ๓๐ กับ ๕๐ ผมเองในฐานะที่ว่าสัมผัสอยู่กับทั้งส่วนลูกหนี้แล้วก็ส่วนเจ้าหนี้ มีแนวคิดอยู่อย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ในวงการของลูกหนี้จะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือลูกหนี้ที่โดนฟ้องล้มละลายโดยไม่ได้ตั้งใจ อันนี้ก็คือกู้ยืมเงินมา ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา ก็ ๑ ล้านบาท ถ้าเป็นนิติบุคคลก็ ๒ ล้านบาท ส่วนนี้กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า โดยหลักเกณฑ์แล้วจะมีอยู่ไม่มากในวงเงินธนาคารเงินกู้ ๕ ล้านล้านบาท ท่านประธานฯ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ก็คือ ๔ ล้านล้านบาทเป็นลูกหนี้รายใหญ่ แล้วผมได้สัมผัสกับลูกหนี้รายใหญ่ว่าวิธีการแก้หนี้ของเขา เขามีอยู่ ๒ วิธีครับท่านประธานฯ วิธีหนึ่งคือหาช่องทางล้มละลายหนี้ ๔ ล้านล้านบาทถ้าไปเปิดช่องทางเพียงแค่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าประเทศต้องสูญเสียไปอย่างน้อยอีกประมาณ ๘ แสนล้านบาท แล้วหนี้ทั้งหมดที่สูญเสียไปธนาคารก็ไม่ไปไหนครับ ก็มาตกกับประชาชน แล้วที่สำคัญครับท่านประธานฯ เวลา ๑ ปี

๓๔

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

ภาวนา ๑๕/๒

ท่านประธานฯ ไม่ว่าจะปลดปีนี้ปีหน้า ส่วนต่าง ๒๐ เปอร์เซนต์ กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ไม่ได้มากกับเวลา ๓ ปี เพราะอย่างน้อยล้มละลายจะมาขอปลดล้มละลาย ส่วนใหญ่ก็ไปแล้วปีหนึ่ง ๒ ปี ก็เหลือเวลาอีกปีเดียว ผมเห็นว่าถ้า ๒๐ เปอร์เซนต์จะเป็น ผลเสียต่อประเทศชาติมากกว่า เพราะฉะนั้นผมขอขึ้นว่า ๕๐ เปอร์เซนต์นี้เหมาะสม แล้วก็ได้นำขึ้นถึงรายละเอียดครับ กราบเรียนท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมคงจะตัดสินใจได้แล้วนะครับว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร หรือจะให้มีการแก้ไขตามที่ผู้สงวนความเห็น เรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพเข้าประจำที่เพื่อกดปุ่มลงคะแนนลงมติ มาตรา ๘ (๑) หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากโดยให้คงไว้ตามร่างเดิม ของสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม เห็นด้วย เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : ตรงนี้มี ๒ กรณี เดิมคำว่า “และ” ไปด้วย เรื่องและนั้นหมดไปแล้วครับ ประเด็นตรงนี้ก็เฉพาะ ๓๐ เปอร์เซนต์ กับ ๕๐ เปอร์เซนต์นะครับ ท่านประธานฯ กรุณาย้ำให้ชัดเจนด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) ขอบคุณมากครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการ โดยให้คงไว้ตาม ร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในประเด็นแบ่งทรัพย์สินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับตัวเลขไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ตามความเห็นของผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ไม่มีปัญหาการลงคะแนนนะครับ ขอปิดการลงคะแนนและ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

- ๑๖/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๕

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อัยยา ๑๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากเป็นส่วนใหญ่ครับ ถือให้คงไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นการแบ่งทรัพย์สินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ไปอนุมาตราต่อไปที่ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ สงวนความเห็นไว้ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือในส่วนที่ขอแก้ไขแล้วก็สงวนความเห็นไว้ จริง ๆ แล้วสืบเนื่องมาจากมาตราที่ร่างเดิมนั้นมีการถูกยกเลิกไป ก็คือในมาตรา ๗๔ ของร่างเดิมถูกยกเลิกไปเนื่องจากว่าในกรณีที่ถ้าหากว่ามีคำสั่งของศาลให้มีการปลดจากลี้มละลายแล้ว อาจจะไปกระทบกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมแล้วก็รับเงินหรือทรัพย์สินที่เป็นของบุคคลลี้มละลายอยู่แล้วก่อนศาลมีคำสั่งปลดลี้มละลาย ซึ่งในกฎหมายเดิมถูกยกเลิกในมาตรา ๗๔ ไปดังกล่าว เพียงแต่ว่าสิ่งที่กระผมเป็นห่วงนั้น เป็นห่วงเรื่องว่าถ้าเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นแล้ว ถ้ามีคำสั่งปลดจากลี้มละลายแล้ว เกิดมีผลต่อมาว่าผลที่ศาลสั่งปลดลี้มละลายแล้วจะเป็นอย่างไร จะมีผลกระทบไปถึงอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือไม่ ซึ่งก็เลยขอสงวนความเห็นไว้ เพื่ออภิปรายในสภาแล้วขอบันทึกไว้ให้ชัดเจนในการที่ผู้ปฏิบัติผู้นำกฎหมายจะได้นำไปปฏิบัติต่อไป ซึ่งในมาตราที่เกี่ยวข้องทางท่านอธิบดีศาลลี้มละลายก็ได้บอกว่ามีบัญญัติอยู่ไว้ส่วนหนึ่งอยู่ในมาตรา ๑๐๕ ซึ่งมาตรา ๑๐๕ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติไว้ชัดเจน ผมก็เลยขอบันทึกเอาไว้เพื่อผู้ปฏิบัติจะได้นำกฎหมายไปปฏิบัติว่าในอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น ถ้ามีการรวบรวมและรับเงินหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบุคคลลี้มละลายอยู่แล้วก่อนศาลที่มีคำสั่งปลดลี้มละลาย เมื่อสั่งปลดลี้มละลายแล้วก็ให้มีผลในทางกฎหมาย โดยไม่ต้องไปฟ้องเป็นคดีใหม่ก็อยากจะให้บันทึกตรงนี้ไว้เพื่อที่ผู้ปฏิบัติจะได้ไม่เกิดการสับสน และก็ตีความไปในแนวทางอื่น เมื่อบันทึกไว้ดังที่ผมกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้แล้ว ผมก็ไม่ติดใจสิ่งที่ผมสงวนความเห็นไว้ครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็นของกรรมาธิการนะครับ ที่ประชุมคงผ่านมาตรานี้ไปได้ครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

๓๖

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อัยยา ๑๖/๒

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสั ก กอแสงเรือง ครับ

นายสั ก กอแสงเรือง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สั ก กอแสงเรือง สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการ เกี่ยวกับมาตรา ๗๕ (๔) ในมาตรา ๑๒ เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมะครับ ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินรวมทั้งส่วนที่มี การขายและไม่มีการขาย รวมทั้งส่วนที่มีการประนอมหนี้ะครับ-----

- ๑๗/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในร่างฉบับนี้กำหนดว่า ถ้าหากว่ามีการขายก็ร้อยละ ๓ โดยการรวบรวมทรัพย์สินทั้งหมด แต่ถ้าไม่มีการขายร้อยละ ๒ แล้วก็ถ้าประเมินหนี้ก็เก็บร้อยละ ๓ นะครับ ผมก็มีความเห็นว่า เนื่องจากว่าเรื่องการกำหนดค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลายไปมีความสัมพันธ์กับค่าธรรมเนียมในการบังคับคดีแพ่งด้วย เพราะกรมบังคับคดีนั้นทำหน้าที่ดำเนินการบังคับคดีทั้งคดีแพ่งและคดีล้มละลายจากการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับคดีให้กับหนี้ของโจทก์ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา เพื่อการยึดอายัดแล้วก็สู่การจำหน่าย ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้ก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการการชื้อนี้ในร่าง พ.ร.บ. เรื่องล้มละลายนี้ นะครับ วุฒิสภาก็ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้ผ่านวุฒิสภาไปเมื่อสมัยการประชุมครั้งที่แล้ว ในการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี ในขณะนั้นก็ได้มีการมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนั้นตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ การพิจารณาของคณะกรรมการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ นั้นก็ได้ศึกษาเรื่องค่าธรรมเนียมในการบังคับคดีนี้ นะครับ ซึ่งท่านองคมนตรีท่านนี้แหละครับ ร่างแก้ไขวิ. แพ่งเรื่องค่าธรรมเนียมการบังคับคดีที่ผ่านสภาผู้แทนฯ มายังวุฒิสภาก็กำหนดว่า ถ้ามีการยึดแล้วมีการขายทอดตลาดก็ให้เสียค่าธรรมเนียมในการขายทอดตลาดร้อยละ ๓ แล้วก็ถ้าหากว่าไม่มีการขายก็ร้อยละ ๒ นะครับ กรรมการตามมาตรา ๑๐๕ ก็ได้เสนอความเห็นว่าการเก็บค่าธรรมเนียมนี้ นะครับ วัตถุประสงค์ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนั้นก็เพื่อให้ค่าธรรมเนียมลดลงจากร้อยละ ๕ มาเป็นร้อยละ ๓ จากร้อยละ ๓.๕ เหลือร้อยละ ๒ ความจริงแล้วการบังคับคดีนี้ นะครับ เป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกไม่ควรจะมีราคา หรือมีราคาแพง เพราะที่เป็นอยู่การอำนวยความสะดวกบ้านเราค่อนข้างจะราคาแพงครับ แล้วราคาแพงเหล่านั้นไปตกกับลูกหนี้ เพราะว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าขึ้นศาลร้อยละ ๒.๕ ไม่เกิน ๒ แสนบาทแทนโจทก์ ถ้ามีอุทธรณ์ ฎีกา ๓ ศาลนี้ นะครับ ค่าขึ้นศาลอย่างเดียวกันก็ ๗.๕ แล้วครับ ลูกหนี้ต้องใช้แทนโจทก์ครับ แล้วพอขายทอดตลาดเจออีกร้อยละ ๕ กลายเป็น ๑๒.๕ ทรัพย์สินของจำเลย จริง ๆ แล้วในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๒ ลักษณะนี้ มาตรา ๒๑๔ ก็บัญญัติว่า เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะบังคับหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้โดยสันติ คือทรัพย์สินของลูกหนี้ต้องเอาไปชำระหนี้เจ้าหนี้ครับ แต่ด้วยกระบวนการ

บริหารจัดการ เราก็สร้างค่าธรรมเนียมขึ้นมา ค่าธรรมเนียม ๑๒.๕ ที่ผมยกตัวอย่างไปแล้ว
 นี่นะครับ ไปเอาจากทรัพย์สินของลูกหนี้ครับ ก็เท่ากับรัฐ ไปแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้จากสิทธิ
 ของเจ้าหนี้ที่ควรจะได้ตามกฎหมาย เอาละ ถึงแม้ว่าจะเป็น การอำนวยความสะดวกมี
 ค่าใช้จ่ายบ้าง แต่ก็ไม่ควรจะสูงครับ เพราะร้อยละ ๓ ในการขายทอดตลาดนั้น ในการ
 อำนวยความสะดวกนั้นแพงกว่าค่าธรรมเนียมในการซื้อขายจดทะเบียนสิทธินิติกรรมที่
 กรมที่ดิน กรมที่ดินเก็บร้อยละ ๒ ครับ -----

- ๑๘/๑

๓๕

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๑๘/๑

ในกรณีนั้นเป็นการหารายได้เข้ารัฐเป็นค่าธรรมเนียมมุ่งหาเข้ารัฐร้อยละ ๒ แต่ค่าธรรมเนียม
อำนวยความสะดวกกลับเป็นร้อยละ ๓ เป็นไปได้อย่างไรครับ ตอบคำถามนี้ได้อย่างไร
ครับว่าการอำนวยความสะดวกนี้ ซึ่งไม่ควรจะมีราคาแพงนี้แพงกว่าค่าซื้อขายที่ดิน
ที่กรมที่ดิน ท่านประธานฯ ครับ ในช่วงวิกฤตินี้รัฐก็ไปสร้างกลไกเรื่องค่าธรรมเนียม
เรื่องภาษีช่วยเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะสถาบันการเงินครับ ปรับโครงสร้างหนี้ โอนชำระหนี้
เสียค่าธรรมเนียมจากร้อยละ ๒ ลดเหลือ ๐.๐๑ ครับ ๕ - ๖ ปี มานี้เจ้าหน้าที่ได้ประโยชน์
ไปมากมายเลยครับ แต่ลูกหนี้ไม่เคยได้ประโยชน์จากการเสียค่าธรรมเนียมในการ
ขายทอดตลาด ภาครัฐนี้ไม่เคยคำนึงถึงลูกหนี้เลยครับ แต่คำนึงถึงสิทธิของสถาบันการเงิน
เสียเป็นส่วนใหญ่ กรรมการที่ศึกษาเรื่องนี้ในร่าง พ.ร.บ. แก้วไข วิ. แห่งเรื่องค่าธรรมเนียม
บังคับคดีก็ได้เสนออย่างนี้ครับว่า ค่าธรรมเนียมการขายทอดตลาดนี้ลดลงมาเหลือร้อยละ ๒
เท่ากับการโอนซื้อขายที่ดินที่กรมที่ดิน แต่ไม่เกิน ๒ แสนบาท ๒ แสนบาทนี้เอา
จากไหนครับ มีขั้นสูงไม่เกิน ๒ แสนบาท ก็เทียบเคียงกับค่าขึ้นศาลที่โจทก์ฟ้องคดีนี้
เสียค่าขึ้นศาลร้อยละ ๒.๕ แต่ไม่เกิน ๒ แสนบาท เพราะการยึดคดี ๑๐๐ ล้านบาท ยึดคดี
๑๐,๐๐๐ บาท ขั้นตอนการทำงานของเจ้าหน้าที่เหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นก็ควรจะมีขั้นสูง
ของค่าธรรมเนียมกำกับไว้ด้วย ส่วนกรณีที่ยึดแล้วอายัดแล้วไม่มีการขายก็ลดจากร้อยละ ๒
ให้เหลือร้อยละ ๑ ครับ แต่ไม่เกิน ๑ แสนบาท คณะกรรมการที่ศึกษาตามข้อบังคับฯ
ข้อ ๑๐๕ ก็ได้เสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้แหละครับ ในการพิจารณาร่างกฎหมายแก้ไข
วิธีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเรื่องค่าธรรมเนียมบังคับคดีที่ประชุมวุฒิสภา
แห่งนี้ก็ได้ลงมติไปเมื่อสมัยประชุมที่แล้ว ลดค่ามาจากที่เสนอครั้ง ร้อยละ ๒
ของการขายทอดตลาดนี้ให้ลดลงมาเหลือร้อยละ ๑ แต่ไม่เกิน ๑ แสนบาท ค่าธรรมเนียม
ในการยึดหรืออายัดแล้วไม่มีการขายนี้เหลือร้อยละ ๐.๕ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
เพราะฉะนั้นในการพิจารณาค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินในคดีล้มละลาย
ตามมาตรา ๑๗๕ (๔) ของมาตรา ๑๒ นี้ผมก็ได้นำเสนอในที่ประชุมกรรมการ
เพราะเหตุว่าวุฒิสภาเพิ่งลงมติไปผ่านกฎหมายฉบับนั้นไป แต่กรรมการเสียงส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วย ผมก็แปลกใจเหมือนกันว่าแล้วเราจะตอบที่ประชุมใหญ่แห่งนี้ได้อย่างไร
ที่ประชุมใหญ่แห่งนี้เพิ่งพิจารณาไปเมื่อสมัยที่แล้ว แต่คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่

ก็ไม่เห็นด้วย ถ้ามีค่าธรรมเนียม ๒ แบบ แล้วเจ้าพนักงานบังคับคดีจะปฏิบัติอย่างไรคดีแพ่ง
 ราคาหนึ่ง คดีล้มละลายราคาหนึ่งอย่างนั้นหรือ ผมคิดว่าคดีล้มละลายเจ้าหนี้ที่ไปยึด
 ทรัพย์สินของลูกหนี้ผู้ล้มละลาย ผู้ล้มละลายนั้นครับ ล้มแล้วยังละลายอีกนะครับ
 ทรัพย์สินเขาถูกยึดมาขายทอดตลาดแล้วนี่ควรเอาค่าธรรมเนียมเขาแพงกว่าคดีแพ่ง
 ที่เราผ่านกฎหมายไปแล้วหรือครับ คนล้มละลายนี้น่าสงสารอยู่แล้วครับ และเราก็จะเอา
 ส่วนที่มาชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ค่าธรรมเนียมส่วนที่เพิ่มขึ้นก็คือ
 ยอดหนี้ที่ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ลดลงครับ คือส่วนแบ่งที่เอาไปจ่ายลูกหนี้เามาแบ่งเป็น
 รายได้ของรัฐ ผมก็ยังไม่เข้าใจว่าคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากนี้จะชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้
 อย่างไร ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงต้องเป็นเสียงข้างน้อยแล้วก็สงวนคำแปรญัตติไว้ว่า
 ร้อยละ ๓ ของการขายทอดตลาดหรือรวบรวมทรัพย์สินนั้นแก้เป็นร้อยละ ๑ ไม่เกิน
 ๑ แสนบาท ค่าธรรมเนียมในกรณีที่ไม่มีการขายก็เหลือ ๐.๕ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
 ในกรณีที่ประนอมหนี้ก็ร้อยละ ๑ ไม่เกิน ๑ แสนบาท ตามแนวที่วุฒิสภาแห่งนี้ได้ลงมติ
 ในการแก้ไขร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยค่าธรรมเนียมบังคับคดีที่ผ่านวุฒิสภา
 แห่งนี้ครับ ผมเพียงแต่ว่าต้องการให้ที่ประชุมแห่งนี้คำนึงถึงสิ่งที่เคยลงมติและพิจารณา
 ไปแล้ว มิฉะนั้นเราก็จะตอบคำถามไม่ได้ว่าในกรณีอย่างเดียวกันการบังคับคดีในคดี
 ล้มละลายกับคดีแพ่ง ทำไมจึงแตกต่างกัน ผมเองผมไม่สามารถหาเหตุผลไปอธิบาย
 ประชาชนได้เลยครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงเสนอคำแปรญัตติไว้เพื่อที่ประชุม
 แห่งนี้พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วิมล ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเสียงข้างมากใครจะชี้แจง เชิญครับ

นายพิสุทธิ ศรีขจร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ กระผม นายพิสุทธิ ศรีขจร กรรมการครับ กระผมขอเรียนข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บค่าธรรมเนียมครับ ในค่าธรรมเนียมที่เก็บจากการรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้จะใช้ประโยชน์ได้ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งคือเป็นค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินต่าง ๆ ส่วนที่เหลือก็ส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน อันนี้โดยภาพรวมนะครับ ในร่างมีการแก้ไขจากของเดิม พ.ร.บ. ล้มละลาย ๒๕๕๓ ของเดิมที่กำหนดอัตราไว้สูงกว่านี้ อย่างเช่น ค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินจากเดิมร้อยละ ๓ ตามร่างที่กรรมการเสียงข้างมากเห็นด้วย ก็คือจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๓ ครับ แล้วทรัพย์สินที่ไม่มีการขายหรือจำหน่ายจากเดิมร้อยละ ๓ ครั้ง ร่างใหม่ของเสียงข้างมากก็แก้เป็นร้อยละ ๒ กรณีที่มีการประนอมหนี้จากร่างเดิมคิดร้อยละ ๕ แก้เป็นร้อยละ ๓ ครับ ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากเห็นว่า ที่แก้ไขมีความเหมาะสมแล้ว เห็นด้วยก็ไม่มี การแก้ไขตามที่เสนอมาจากข้างล่างครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (กรรมการ) ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ผมเห็นด้วยกับท่านสัก ตามที่ท่านสักได้บรรยายมาก็ละเอียดนะครับว่า เวลาเมื่อคืนนี้คนแพ้คือจำเลยต้องเสียทุกแห่งทุกมุม ทุกบาททุกสตางค์ แล้วถึงกลับล้มละลายนี้ แสดงถึงบุคคลนั้นที่จะดำรงชีวิตหรือจะสร้างสรรค์ครอบครัวต่อไปนี้เหนื่อยยากลำบากสำหรับคนล้มละลายที่เป็นจริงนะครับ ที่นี้ตามกรรมการเสียงข้างมากบอกว่า ๑. ที่คิดค่าธรรมเนียมสูงเอาเป็นค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่และก็เป็นรายได้ของแผ่นดิน เท่าที่ผมทราบเวลาไปยึดทรัพย์อะไรต่ออะไรนี้ ทางโจทก์เขาก็เสียให้เจ้าหน้าที่เป็นค่าธรรมเนียมที่ไปดำเนินการอยู่ส่วนหนึ่งนะครับ แต่ตอนที่เป็นรายได้ของแผ่นดินนี้ความจริงรัฐไม่ควรที่จะมาหารายได้จากคนที่กำลังจะตายอยู่แล้วครับ

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วิมล ๑๕/๒

คนล้มละลายนี้จะตายแล้ว รัฐก็ยังจะหารายได้จากคนอย่างนี้อยู่ ทั้งที่รัฐในปัจจุบันก็ทำ
 อี้อาทรหลาย ๆ อย่าง คนจน คนอะไรต่ออะไรเป็นคั่น เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้
 หมายถึงกับไม่ให้เก็บนะครับ ผมว่าเก็บ แต่ว่าเก็บให้น้อยลง ให้คนที่เขาจะตายมีโอกาส
 เหยหน้าอำปากในการที่จะสร้างสรรค์ครอบครัว เหลือค่อยไปเก็บอย่างอื่น เวลาเขามีรายได้
 เก็บภาษีจากคนมีรายได้เราก็ไม่ว่ากัน แต่ว่าคนนี้นั้นตรอกอยู่แล้วเสียทุกอย่าง จะดำรงชีวิตอยู่
 ไม่ได้ เราต้องมาเก็บภาษีเขาเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดินนี้ ผมว่าผมไม่เห็นด้วยใน
 ประเด็นนี้ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสงวน นันทชาติ ท่านร่วมสงวนความเห็นกับท่านสัก
 กอแสงเรือง เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ เชิญท่านนิรัตน์ครับ กรรมาธิการเสียง
 ข้างมากครับ เชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 นิรัตน์ อยู่ภักดี ในฐานะที่เสียงข้างมาก ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ว่า กรณีที่
 เราได้พิจารณากฎหมายไป ๒ ฉบับ ค่าธรรมเนียมของคดี ในคดีแพ่งนะครับ
 ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมได้มีโอกาสไปดูรายละเอียดของทรัพย์สินที่กรมบังคับคดี
 ที่มีอยู่ ณ ปัจจุบันนี้เฉลี่ยประมาณ ๒ แสนล้านบาท โดยค่าธรรมเนียมที่ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นเงิน
 ประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท มองดูครับท่านประธานฯ ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี่น่าจะเป็นเงิน
 จำนวนที่มากนะครับ แต่ปัญหาคือว่าทำไม ๒ แสนล้านบาท แล้วมีค่าธรรมเนียมอยู่
 ๖,๐๐๐ ล้านบาท จึงไม่สามารถที่จะขายทรัพย์สินนั้นออกไปได้ มี ๒ เหตุผลครับ
 ท่านประธานฯ

เหตุผลแรกนะครับ ส่วนใหญ่แล้วทรัพย์สินจะเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่เกิน
 ล้านบาท โดยเฉพาะถ้าเป็นคดีล้มละลายที่เป็นบุคคลธรรมดา ทรัพย์สินจะอยู่ประมาณ
 ๓ - ๔ แสนบาท ถ้า ๑ เปอร์เซ็นต์ของ ๓ แสนบาท ก็คือ ๓,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท
 ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ทรัพย์สินนี้มีอยู่กระจายทั่วไปในทั่วประเทศ แต่สิ่งหนึ่ง

๔๓

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วิมล ๑๕/๓

ที่ผมขอกราบเรียนว่า การที่ทรัพย์สินจะเสีย ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓ เปอร์เซ็นต์
จาก ๓,๐๐๐ บาท ไปเป็น ๕,๐๐๐ บาท ตัวเลขนี้เหมือนกับว่า ต่างกันถึง ๖,๐๐๐ บาท-----

- ๒๐/๑

แต่สิ่งหนึ่งข้อเท็จจริงก็คือว่าทำอะไรที่ทรัพย์สินนั้นจะขายให้ได้ราคา ผมขอกราบเรียน
 อย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ยกตัวอย่างทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายที่เป็นบุคคลธรรมดา
 มูลค่าสัก ๓ แสนบาท การขายของ ๓ แสนบาทแล้วประหยัด ๖,๐๐๐ บาท กับการไปขายได้
 แค่ ๒๕๐,๐๐๐ บาท หายไป ๕๐,๐๐๐ บาท ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่ากรมบังคับคดี บุคลากร
 ที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะเอาทรัพย์สินในต่างจังหวัดแล้วไปทำการตลาดเพื่อจะให้ได้ราคา
 ส่วนที่เพิ่มขึ้นมานั้นจะได้กับบุคคลล้มละลาย การตลาดนั้นต้องอาศัยเอกชนและการสื่อ
 ประชาสัมพันธ์ การทำการตลาดทุกอย่างมีค่าใช้จ่าย ยิ่งถ้า ๓ เพอร์เซ็นต์นั้นผมขอกราบเรียน
 ว่าใน ๓ เพอร์เซ็นต์ ถ้าเป็นที่ดินหรือมูลค่าทรัพย์สินระดับ ๓ - ๔ แสนบาทนี้เอกชนแทบ
 ไม่สนใจ รับโครงการที่เป็น ๑๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๓ เพอร์เซ็นต์นี้คุ้มกว่า
 จุดประสงค์ก็คือทำอะไรที่ทรัพย์สินของผู้ล้มละลายนั้นจะมีมูลค่าขายให้ได้มากเพื่อเอามา
 บรรเทาความเสียหาย ผมคิดว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ไม่ได้ต่างกับมูลค่าทรัพย์สินนี้ ขายไปไม่ได้
 ราคาหายไปเสีย ๒๐ - ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ผมคิดว่าถ้ามองในแง่กับตอบประชาชนได้ ประชาชน
 นั้นได้ขอให้ขายทรัพย์สินให้ได้มีมูลค่าจะดีกว่ากับการมาประหยัด ๓ เพอร์เซ็นต์แล้วก็
 กรมบังคับคดีก็เอาไปเก็บไว้แล้วก็ขายไม่ได้เหมือนปัจจุบัน ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : จะขอมติที่ประชุมนะครับว่าท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียข้างมากหรือกรรมาธิการเสียข้างน้อย ท่านสักผู้สงวนความเห็นมีประเด็นชี้แจง
 เพิ่มเติม เชิญครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมว่าจากที่
 ท่านที่ปรึกษาได้ชี้แจงว่าค่าธรรมเนียมจากการบังคับคดีนี้ส่งเข้าคลัง ผมอยากจะชี้แจงเพื่อทำ
 ความเข้าใจส่วนนี้ในที่ประชุมแห่งนี้ให้ชัดเจน หลักการก็คือส่งค่าธรรมเนียมเข้าคลัง แต่มี
 ข้อยกเว้น ~~ด้วย~~ ^{ด้วย} เพราะเหตุว่ามีข้อบังคับของกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงิน
 ค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนี้หักเงินค่าธรรมเนียมใน
 การบังคับคดีไว้ในอัตราร้อยละ ๕๐ ก่อนนำส่งคลังให้เป็นรายได้ของแผ่นดิน นอกจากนั้นยัง
 ได้รับคำชี้แจงจากผู้แทนของกรมบัญชีกลางว่าในการประชุมของคณะกรรมาธิการนี้ครับ
 รู้สึกจะพูดไปแก้ไข วิ. แพง ค่าธรรมเนียม ชี้แจงว่าส่วนที่ส่งคลัง ๕๐ เพอร์เซ็นต์นี้ก็ยัง

นำมาจ่ายเป็นรางวัลในการขายทอดตลาด ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในกรณีที่ขายทอดตลาดได้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้เป็นส่วนที่ทำให้มีความรู้สึกว่าสูง ๆ ส่วนแบ่งเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น ไม่ได้ส่งคลังทั้งหมดนะครับ ๕๐ เปอร์เซ็นต์หักไว้ ส่วนที่ส่งคลังของรางวัล ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในการขายทอดตลาด ก็เรียนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพเข้าประจำที่เพื่อกดปุ่ม ลงคะแนนเพื่อลงมติพิจารณามาตรา ๑๗๕ ในมาตรา ๑๒ อนุมาตรา ๔ คณะกรรมการ ไม่ได้แก้ไข มีคณะกรรมการเสียงข้างน้อย ๒ ท่านสงวนความเห็นขอแก้ไข ขอเรียนถามมติ ที่ประชุมว่าถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากโดยให้คงไว้ตามร่างเดิมของ สภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นโดยมีการแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ มีตรงไหนมีปัญหาในการกดปุ่มลงคะแนนไหมครับ ไม่มี ขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้นะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงข้างมากของที่ประชุมคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการมาตราต่อไปครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเชิดพงษ์ อุทัยสาคร รับ ผู้สงวนความเห็นครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาคร (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาคร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในมาตรา ๑๕ ร่างของสภาผู้แทนฯ นะครับ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการนะครับ ผมไปดูพระราชบัญญัติเดิม พระราชบัญญัติล้มละลายฉบับที่ใช้อยู่ขณะนี้ครับ มีผู้รักษาการเพียงคนเดียวครับ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นการที่เดิมประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการด้วยนั้น ผมไม่เห็นด้วยสำหรับเหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยเพราะเหตุที่ว่า ท่านประธานฯ ครับ กระบวนการในการร่างกฎหมาย ก็คงเป็นที่ทราบกันแล้วว่ารัฐสภาเป็นผู้ออกกฎหมาย แต่ผู้เสนอกฎหมายคือฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลเป็นผู้เสนอกฎหมาย เพราะว่ากฎหมายนั้นเป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศนะครับ เพราะฉะนั้นอย่างกฎหมายฉบับนี้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม ก็เสนอโดยคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นในเรื่องของกระบวนการออกกฎหมายเป็นเรื่องของฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นผู้เสนอ แล้วกรัฐสภาเป็นผู้ออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายออกไปแล้ว รัฐบาลเป็นผู้เสนอเมื่อผ่านรัฐสภาไปแล้ว ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนั้นต้องเป็นฝ่ายการเมือง หรือฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายรัฐบาลก็แล้วแต่นะครับ เพราะว่าในการบริหารประเทศนั้น ฝ่ายบริหารเป็นผู้รับผิดชอบ กฎหมายที่ออกไปแล้ว จะมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมหรือมีปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเรื่องที่รัฐบาล

๔๓

ว. ๑๓ (ส. ทัวไป)

ขวัญเมือง ๒๑/๒

ต้องรับผิดชอบ ถ้าหากว่าการปฏิบัติตามกฎหมายมีปัญหา อย่างเช่น สภาผู้แทนราษฎร
ก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี สามารถที่จะตั้งกระทู้ถามก็ดี เกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมาย
รัฐบาลมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องมาตอบคำถามของสภานะครับ ทีนี้ในฝ่าย
ข้าราชการประจํานี้ หรือซึ่งประธานศาลฎีกา ฝ่ายตุลาการเป็นฝ่ายข้าราชการประจํา
ซึ่งมีหน้าที่อย่างเดี๋ยวนี้อาจปฏิบัติไปตามกฎหมายที่ออกมาที่ผ่านสภาออกไปแล้ว-----

- ๒๒/๑

เพราะฉะนั้นสภาจะออกกฎหมายอย่างไร ทางฝ่ายตุลาการ ไม่มีหน้าที่ที่จะไปแก้ไขเปลี่ยนแปลง คือมีหน้าที่ปฏิบัติอย่างเดียว เพราะว่าความรับผิดชอบในทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยคือรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่ให้ประธานศาลฎีกาซึ่งถือว่าเป็นประมุขฝ่ายตุลาการเป็นตำแหน่งที่ประชาชนให้การยอมรับ ท่านอยู่ในฐานะที่เป็นประธานสายตุลาการมีอิสระในการพิพากษาคัดสินคดี แต่ในเรื่องอื่น ๆ นั้น ท่านไม่ควรเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นในเรื่องความรับผิดชอบในกฎหมายนี้เป็นเรื่องที่ฝ่ายการเมืองรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบ ประธานศาลฎีกาไม่ควรจะเข้ามาเกี่ยวข้อง และโดยประเพณีในกฎหมาย พระราชบัญญัติทุกฉบับที่ผ่านมา ผมไม่เคยเห็นมีข้าราชการประจำรักษาราชการเป็นเรื่องของนายกรัฐมนตรี หรือว่ารัฐมนตรีทั้งสิ้น ไม่เคยเห็นว่ามีกฎหมายฉบับไหนที่ปลัดกระทรวงรักษาราชการ แล้วก็ประธานศาลฎีกามารักษาราชการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าเพราะว่าฝ่ายข้าราชการประจำนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเท่านั้นเอง ไม่ว่ากฎหมายจะออกมาอย่างไร ฝ่ายตุลาการมีหน้าที่ตัดสินตามกฎหมายที่ผ่านสภาไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าถ้าหากว่าเราผ่านไปให้ประธานศาลฎีกามารักษาราชการด้วย ก็จะเป็นธรรมเนียมที่ไม่ถูกต้องด้วยหลักการ ในความรับผิดชอบในเรื่องของกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอว่าให้ตัดประธานศาลฎีกาไม่ให้อำนาจรักษาราชการด้วย หรือไม่ให้ท่านเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของกฎหมายถึงกฎหมายฉบับนี้ แม้ประธานศาลฎีกาไม่ได้อำนาจรักษาราชการด้วยก็เป็นกฎหมายที่ปฏิบัติได้ใช้ได้ไม่มีผลกระทบอะไรทั้งสิ้น กระผมจึงขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาโดยรอบคอบว่าควรไหมที่จะดึงท่านประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็นประมุขฝ่ายตุลาการที่เป็นตำแหน่งที่พี่น้องประชาชนเราเคารพนับถือนี้นี้เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของในทางการเมือง ซึ่งผมเห็นว่าเราควรจะยกท่านไว้ไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องครับ นี่คือเหตุผลที่อยากจะกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านเจตพงษ์ ท่านเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กรรมาธิการเสียงข้างมากท่านผู้ใดจะชี้แจงครับ ท่านอุบล เอื้อศรี เชิญครับ ท่านอุบล เอื้อศรี เสียงข้างมากใช่ไหมครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมาธิการ) : ผมอยากจะสนับสนุนท่านผู้อภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สนับสนุนเป็นเสียงข้างน้อยนะครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ครับผม ขออนุญาตนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับเชิญ ขออนุญาตครับ เชิญ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
อุบล เอื้อศรี กรรมการนะครับ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านเชิดพงษ์ที่ได้อภิปรายไป
สักครู่นี้นะครับ เวลานี้เป็นเรื่องแปลกท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ท่านที่เคารพทุกท่าน
นะครับ ต่อไปนี้อาจจะมีหน่วยงานอิสระต่าง ๆ เข้ามารักษาการร่วมกับทางรัฐมนตรีหรือ
ฝ่ายการเมืองนะครับ ท่านลองคิดดูอาจจะเป็นประธาน กกต. อาจจะเป็นประธานอะไร
ต่ออะไรที่เป็นองค์กรอันนี้เขามารับผิดชอบ รักษาการตาม พ.ร.บ. จะไปกันใหญ่แล้วครับ
ผมว่าผิดหลักการ เพราะฉะนั้นเห็นด้วยกับท่านกรรมการที่ท่านพูดไปคือท่านเชิดพงษ์ว่า
ควรจะตัดประธานศาลฎีกาออกไป แค่นี้ครับ ท่านประธานฯ

- ๒๓/๑

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

กาหลง ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสี่ยงข้างมากครับ เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการจากกฤษฎีกา ในปัญหาเกี่ยวกับเรื่องผู้รักษาการของทางศาลนั้น หากมีปัญหามาตั้งแต่ในชั้นที่ทางศาลได้แยกออกจากทางกระทรวงยุติธรรมตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ โดยกฎหมายฉบับแรกก็คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งในชั้นนั้นก็ได้มีการอภิปรายโต้เถียงกันมากในเรื่องผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนั้น ซึ่งเป็นฉบับเริ่มแรกที่กำหนดให้ศาลแยกออกจากทางกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๗๕ ที่กำหนดให้ศาลเป็นองค์กรอิสระ แล้วหน่วยงานธุรการนั้น ผู้บังคับบัญชาสูงสุดคือ ประธานศาลฎีกา ซึ่งในที่สุดทางสภา ก็ให้ผ่านกฎหมายฉบับนั้นออกมาโดยกำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย ซึ่งความจริงแล้วทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นด้วยกับทางท่านกรรมการฝ่ายข้างน้อย คือมีความเห็นโดยมีเหตุผลในทำนองเดียวกันว่าที่ไม่เหมาะสมที่จะให้ทางประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการ เพราะว่าการผู้รักษาการส่วนใหญ่ก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติในร่างการตอบกระทู้ถามหรือการบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งประธานศาลฎีกาไม่น่าจะเหมาะสมในบทบาทนี้ แต่ในเมื่อกฎหมายฉบับแรก คือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม ปี ๒๕๔๓ ได้กำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามกฎหมายแล้ว และกฎหมายเกี่ยวกับจัดตั้งศาลหรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความซึ่งเป็นเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในการดำเนินการของทางศาลแล้ว กฎหมายฉบับต่อมาทั้งหมดได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการ และในการยกร่างกฎหมายแต่ละฉบับเวลาผ่านสภาก็มักจะมีปัญหานี้เหมือนกันทุกครั้ง ว่าควรจะกำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการหรือรัฐมนตรียุติธรรม แต่ในที่สุดทางสภานิติบัญญัติก็ได้ผ่านกฎหมายโดยกำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการ เพราะฉะนั้นในกฎหมายร่างฉบับนี้ที่ผ่านทางกฤษฎีกามา ทางกฤษฎีกาก็เลยไม่ได้แก้ไขให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เพราะเนื่องจากเห็นว่าน่าจะเป็นที่ยุติแล้วเกี่ยวกับหลักการในเรื่องนี้ว่าจะต้องให้ประธานสภาฎีกาเป็นผู้รักษาการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับมาตรา ๑๕ ของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ มีกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคือ ท่านเชิดพงษ์ สงวนความเห็นขอแก้ไข โดยตัดประธานสภาฎีกาออก ที่ประชุมจะต้องวินิจฉัยว่าจะเห็นด้วยตามความเห็นของกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขหรือจะให้มีการแก้ไขตามความเห็นของผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้กรุณาเข้ามาประจำในที่ซึ่งจะต้องกดปุ่มลงมติพิจารณา มาตรา ๑๕ ครับ ขอเรียนเชิญทุกท่านครับ หากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นขอแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงข้างมากของที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว ลำดับต่อไปจะเป็นการพิจารณาพระราชบัญญัติทั้งฉบับเป็นการสรุป โดยท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๑๕ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขถ้อยคำตรงไหนมีไหมครับ กรรมาธิการไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ฉะนั้นในวาระที่ ๓ จะขอมติจากที่ประชุมว่าท่านจะเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการแก้ไข หากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไข

๕๒

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

กาหลง ๒๓/๓

เพิ่มเติมกรณาคดปุม เห็นด้วย หากไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมคดปุม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้วขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

- ๒๔/๑

๕๓

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วินัย ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมนระครับ เป็นอันจบ
การพิจารณาระเบียบวาระเรื่องคว่นที่ ๑ ขอขอบคุณคณะกรรมการธิการทุกท่าน

สำหรับเรื่องคว่นที่ ๒ ซึ่งจะเป็นการพิจารณาในลำดับต่อไปนี้คือ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

**รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย
และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา**

Legislative Institutional Repository of Thailand

**ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน**

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๗/ (ร ๑๔)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณา
คดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย
และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายไกรสร บารมีอวยชัย	๒. นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์
๓. นายจำเริญ จิตรธร	๔. นายชงค์ วงษ์พันธ์
๕. พลตำรวจโท ชูชาติ ทศนเสถียร	๖. นายเชิดพงษ์ อุทัยสง
๗. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๘. นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา
๙. นายบุญยืน ศุภสารสาทร	๑๐. นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์
๑๑. นายปรีชา ปิตานนท์	๑๒. นายพิสุทธิ ศรีขจร
๑๓. นายมนัส รุ่งเรือง	๑๔. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๕. นายมนู วณิชชานนท์	๑๖. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๑๗. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	๑๘. นายวรรณชัย บุญบำรุง
๑๙. นายวิเชียร เปาอินทร์	๒๐. นายสงวน นันทชาติ
๒๑. นายสราวุธ นิยมทรัพย์	๒๒. นายลัก กอแสงเรือง
๒๓. นายสุนทร จินดาอินทร์	๒๔. นายเสรี สุวรรณภานนท์
๒๕. นายโสภณ สุภาพงษ์	๒๖. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
๒๗. นายอุบล เอื้อศรี	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน
(กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์
๒๕๕๗

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุนทร จินดาอินทร์
(นายสุนทร จินดาอินทร์)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวนวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑

สำนักกรรมาธิการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมาธิการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๑๕๗๖

โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๑๕๗๐

อุสาคี พิมพ์

ชนาธิป/อุสาคี ทาน

LIRT

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสุนทร จินดาอินทร์	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๒ นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไกรสร บารมีอวยชัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๔ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๕ นายวรรณชัย บุญบำรุง	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๖ นายเชิดพงษ์ อุทัยสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๑.๗ นายพิสุทธิ ศรีขจร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๒. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา
คณะกรรมการการวิสามัญฯ ดังนี้

๒.๑ นายเชิดศักดิ์ ทิรัณศิริสมบัติ	อัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ
สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด
๒.๒ นางสาวอัจฉรา ประจันนวล	ผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลาง

LIRT

(๒)

๒.๓ นายสุธีร์ ศุภนิตย์	รองศาสตราจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒.๔ นายสงคราม สกฤพรหมณ์	ประธานชมรมนักกฎหมาย
สมาคมธนาคารไทย
๒.๕ นายชัยวัช มะระพุกษ์วรรณ	กรรมการที่ปรึกษาทางกฎหมาย
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๒.๖ นายประชัย เลี่ยวไพรัตน์	ประธานบริหารบริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด
๒.๗ นางสาวกัลยาณี รุทธะกาญจน์	เลขาธิการศูนย์ประสานงานลูกหนี้แห่งชาติ
๒.๘ นายอดุลย์ ศรีชูชาติ	ที่ปรึกษากฎหมาย
ศูนย์ประสานงานลูกหนี้แห่งชาติ

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นางวัชรีย์ สันธวานุวัฒน์
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญ ๑ สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นางภมรพรรณ ศิริชนะ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘ ว. สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน สำนักงาน ก.พ.
--------------------	--

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำ สำนักประธานศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม
------------------------	---

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต
(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขความ
ของมาตรา ๗ ดังนี้

“มาตรา ๗ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ตราพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัตินี้”

LIRT

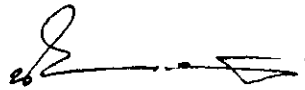
(๔)

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

“ตามที่ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดความในมาตรา ๒๖ ให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกากำหนดระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาในการอุทธรณ์นั้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดให้มีการดำเนินคดีโดยเร่งด่วน เพื่อประโยชน์แก่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ ดังนั้นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจึงจำเป็นต้องมีข้อกำหนดให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว”

๙. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและ
วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ
วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการฎีกา คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เว้นแต่

- (๑) คำพิพากษายกฟ้อง หรือคำสั่งยกคำร้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลาย
- (๒) คำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ
- (๓) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (๔) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด
- (๕) คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ คดีที่ตามมาตรา ๒๕ ศาลล้มละลายสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ ตามบทบัญญัติ ข้อบัญญัติอื่นที่ขอโต้แย้งเป็นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขออุทธรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาที่ได้ สั่งอุทธรณ์ได้ขึ้นคำขอตั้งคำสั่งแล้ว ขออุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็น คำร้องต่อศาลฎีกาพร้อมอุทธรณ์เพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าศาลล้มละลายเห็นว่าคดีนั้น ต้องห้ามอุทธรณ์ ให้ส่งคำขอและอุทธรณ์ดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาต่อไป แต่ถ้าศาลล้มละลาย เห็นว่ากรณีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ ให้ส่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ ทั้งนี้ การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของ ศาลฎีกา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

ในกรณีที่อุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้น ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของ ศาลฎีกา จะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

LIRT

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ในหมวด ๓ วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษา และการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ ในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมิได้สั่งรับอุทธรณ์ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมิได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ นี้ กระบวนการเป็นชุดเดียวกันกับกฎหมายฉบับเมื่อสักครู่นี้ ท่านพร้อมแล้วเชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวบัดนี้กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้พิจารณาเสร็จแล้วตามที่เสนอมา

๑. กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าตามร่างที่ได้นำเสนอขึ้นขอความกรุณาคณะกรรมการขอแก้มาตรา ๔ ซึ่งเป็นการยกเลิกมาตรา ๒๖ และให้ใช้ความใหม่แทนนะครับ ดูความใหม่ตอนท้ายบรรทัดที่ ๒ "คดีนั้นต้องห้ามอุทธรณ์" ตรงนี้ตัดออกไปใส่ข้อความใหม่เข้าไปว่า "อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย" ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ตามทันนะครับ ในบรรทัดที่ ๒ ตอนท้ายตัดคำว่า "คดีนั้นต้องห้ามอุทธรณ์" ออกใช้ถ้อยคำว่า "อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย" ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดติดใจนะครับ ท่านประเกียรติเชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : มาตรา ๔ ใช้ใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถูกต้องครับ มาตรา ๔ ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ก็ผมเองไปพิจารณาคูพยายามอ่านหลายรอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔ ยังไม่ได้เรียงลำดับมาตราเป็นเรื่องที่ท่านประธาน
กรรมาธิการชี้แจง ท่านรอสักครู่ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : เข้าใจแล้วว่าที่แก้ตรงไหน เดิมตรง
ไหนเข้าใจแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรอสักครู่ครับ ยังไม่ได้เริ่มมาตรา ๑ เชิญท่านเลขาธิการ
ครับ

- ๒๕/๑

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กราบ เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา กราบ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญ ได้แก้ไขความในมาตรา ๔ ของมาตรา ๒๖ โดยตัดออกในวรรคหนึ่งทั้งหมด และเติมความใหม่เข้ามา ผมเห็นว่าความเดิมนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ความเดิมของมาตรา ๒๖ ที่แก้ไขชัดเจน คือในมาตรา ๒๔ ข้างบน คือที่แก้ไขใหม่เป็นโดยมาตรา ๓ มาตรา ๒๔ ไม่ใช่มาตราที่ต้องห้าม ไม่ใช่มาตราที่ว่าต้องห้ามอุทธรณ์ คือในเรื่องอุทธรณ์ไม่มีเขียนไว้เลยว่าต้องห้ามในกรณีไหนบ้าง ในมาตรา ๒๔ ไม่ได้เขียนไว้เลย ถ้าหากท่านมาเขียนว่าคดีต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ แล้วนี้ มาตรา ๒๔ ทั้งหมดนี้คือต้องห้ามหมดเลย มาตรา ๒๔ เป็นมาตราที่ให้อุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ได้โดยอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน ส่วนที่ต้องห้ามอุทธรณ์นั้นคำพิพากษาหรือคำสั่งไม่ได้เขียนไว้ว่ากรณีไหนบ้างที่จะต้องห้าม แต่มีข้อยกเว้นว่า เว้นแต่ (๑) - (๕) นี้ให้อุทธรณ์ได้ ทีนี้ขั้นตอนในการอุทธรณ์ตามปกติแล้วเมื่อศาลมีคำสั่งหรือมีคำพิพากษา คู่ความมักจะอุทธรณ์ คืออาจจะไม่ได้รู้ด้วยซ้ำว่าตรงไหนห้ามหรือไม่ห้าม ศาลชั้นต้น ศาลล้มละลายจึงจะต้องเป็นผู้พิจารณาเป็นเบื้องต้นว่ากรณีที่อุทธรณ์นั้นต้องห้ามนะ ต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งจะอยู่ในกฎหมายนั้นแหละครับ กฎหมายไม่ใช่มาตรา ๒๔ นะครับ มาตราอื่น หรือกรณีอื่นที่อาจจะกำหนดไว้ในกฎหมาย ศาลชั้นต้นจะเป็นผู้ยกคำร้องนั้น หรือไม่รับอุทธรณ์นั้นเป็นเบื้องต้นเสียก่อน คู่ความที่ต้องเสียหายเพราะว่าศาลไม่รับอุทธรณ์ก็ดี หรือยกก็ได้นั้นจึงจะมีสิทธิที่จะขึ้นไปยังศาลฎีกาตามมาตรา ๒๖ วรรคต้น ที่เขียนไว้ชัดเจน ทีนี้ถ้าหากว่ามาทำตามที่คณะกรรมการการวิสามัญความว่า คู่ความรู้แล้วว่ากรณีไหนบ้างห้ามอุทธรณ์ ก็ขึ้นไปศาลฎีกาเลย ทีนี้ถ้า

ศาลฎีกาเห็นว่า กรณีอย่างนี้ไม่ใช่กรณีต้องห้ามแล้วยกอายุความ ๑ เดือนนี้อาจจะหมดไป แล้ว กลับมาขึ้นที่ศาลชั้นต้นใหม่ไม่ทันแล้ว กลับจะทำให้เกิดเสียหาย เสียประโยชน์ต่อ คู่ความที่ต้องเสียประโยชน์ในเรื่องนี้ต่อไป เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าความเดิมนี้เขียนไว้ สละสลวยแล้วก็อ่านแล้วเข้าใจว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง ถูกต้องชัดเจน พอมาถึง ที่กรรมการเขียนไว้นี้อ่านแล้วนอกจากจะสับสนแล้ว ยังทำให้คู่ความอาจจะเสียสิทธิ ตามมาตรา ๒๔ ในเรื่องอายุอุทธรณ์ด้วย ผมจึงไม่เห็นด้วยครับ เห็นว่าควรขึ้นไว้ร่างเดิมครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ ท่านสุนทรเชิญ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน ประธานฯ ครับ เนื่องจากกรรมการได้แก้ไข แต่ที่จริงแล้วแก้ไขแล้วความอยู่ตามเดิมนั้น แหละครับ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า แต่เดิมตามมาตรา ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลล้มละลายต้องอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา คือการวาง หลักอย่างนั้น เพราะว่าไม่ต้องไปผ่านศาลอุทธรณ์ พอมาวรรคต่อมาเขาบอกว่า “ห้ามมิให้ อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เว้นแต่” ก็แสดงว่าคดีล้มละลายทั้งหมด โดยหลักแล้วห้ามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อยกเว้น ๕ ประการเท่านั้น คงไม่ใช่อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ท่านผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ ว่า ไม่มีห้ามอุทธรณ์ ห้ามครับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลล้มละลาย ข้อยกเว้นมีอยู่ ๕ ประการเท่านั้น ถ้าหากว่าคราวนี้มา มาตรา ๒๖ ตามร่างเดิมนะครับ คดีไหนที่อุทธรณ์ไม่ได้ต้องขออนุญาตอุทธรณ์เสียก่อน ตามร่างเดิมนะครับ เมื่ออุทธรณ์แล้วส่งไปศาลฎีกา ศาลฎีกาอนุญาตให้อุทธรณ์ ก็จะยื่น อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง เป็นสองขั้วที่ท่านเห็นไหมครับ ต้องขออนุญาตอุทธรณ์ก่อน โดยส่ง ไปศาลฎีกา เมื่อได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์แล้วจึงต้องยื่นอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อส่งไป ศาลฎีกา-----

นี่คือร่างเดิม เราเห็นว่าคดีล้มละลายต้องการความรวดเร็ว เพราะฉะนั้นกรรมการถึงแก่
 พอกแก่แล้วนะครับ ก็กลายเป็นอย่างนี้ครับ ในทุกคดีถ้าท่านจะอุทธรณ์ให้ท่านทำคำร้อง
 ขออนุญาตอุทธรณ์ไปด้วยพร้อมกับอุทธรณ์ จะไม่มีการเสียสิทธิครับ ยิ่งดีใหญ่ครับกฎหมาย
 ไปบังคับบอกว่าทำคำร้องขออุทธรณ์ไปด้วยพร้อมกับอุทธรณ์นะครับ แล้วก็ให้ศาลชั้นต้นนี้
 นะครับ ศาลล้มละลายมีหน้าที่ที่จะพิจารณาว่า อุทธรณ์นี้ต้องห้ามอุทธรณ์หรือเปล่า
 ถ้าต้องห้ามอุทธรณ์ ส่งอุทธรณ์แล้วก็คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเลยนะครับ
 คือทำได้เลยไม่ต้องกลับมาที่หนึ่งมาสองซีก ถ้าหากว่าศาลล้มละลายเห็นว่าคดีนี้ไม่ต้องห้าม
 อุทธรณ์ศาลล้มละลายก็ทำการส่งสำนวนไปศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัยไปเลย คือส่งรับอุทธรณ์
 แล้วก็ส่งไปศาลฎีกาเพื่อเป็นผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ นี่ครับจะทำให้คดีนี้รวดเร็วขึ้น คงไม่ใช่
 อย่างที่ผมกล่าวแล้วนะครับว่า จะไม่ทำให้ใครเสียสิทธิทั้งสิ้น แล้วก็ขอความเพียงแต่ว่า
 เมื่อแก้ไขแล้ว จะทำให้คดีนี้รวดเร็วขึ้นครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วลลภครับ มาตรา ๔ นะครับ

นายวลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าในเรื่องของสาระ
 ที่คณะกรรมการได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้น เมื่อพลิกดูทั้งหมดแล้ว

ประการที่หนึ่ง คือไม่มีกรรมการท่านใดสงวนเลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าท่าน
 เห็นพ้องต้องกันทั้งหมดนะครับ และผมเองก็ไม่คิดใจเลย เพราะผมคิดว่าเมื่อเห็นพ้องต้องกัน
 ทั้งหมดแล้วนี้ แสดงว่าท่านค่อนข้างจะรอบคอบ ที่นี้ผมเองห่วงในเรื่องของวิธีการแก้ไข
 เท่านั้น ท่านประธานฯ คือท่านประธานฯ ดูให้ดินะครับ ในมาตรา ๒๖ ความในมาตรา ๔
 มาแก้ไขมาตรา ๒๖ นี่นะครับ ปกติถ้าเราจะขีดฆ่าทิ้งทั้งหมด นั้นหมายความว่า
 เราไม่เห็นด้วยกับทั้งหมดเลย เราถึงไปเขียนใหม่ แต่ผมอ่านดูครั้งหนึ่งเป็นของเขานะครับ
 ครั้งหนึ่งเป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งโดยหลักเราจะไม่ขีดของเขาทิ้งครับ เราจะเพิ่มเติม
 บางส่วนเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “คดีตามมาตรา ๒๔” นี่เป็นความเดิมของเขา
 แต่ท่านไปแทรกเอาตรงกลางใช่ไหมครับ คำว่า “ที่ต้องห้ามอุทธรณ์” อย่างนี้เป็นต้น
 เข้าไปใส่ตรงกลาง แต่ท่านก็ไปขีดคำว่า “คดีตามมาตรา ๒๔” ทิ้ง ไปเขียนของท่านใหม่

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

เปล่งฉวี ๒๖/๒

คือโดยสรุปท่านจิตทั้งหมด แล้วท่านไปเขียนของท่านใหม่ ผมเข้าใจเจตนาว่า ท่านอยากให้พวกเราดูง่าย ๆ แต่โดยหลักปฏิบัติไม่เคยมีการทำแบบนี้ ผมคิดว่ามีถ้อยคำมากมายเลยนะครับ ที่ท่านไปจิตของเขาทั้ง เช่นคำว่า “คู่ความอาจยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องต่อศาลฎีกา เพื่อขออนุญาตอุทธรณ์” นี่ก็เป็นคำของเขา ท่านก็ไปจิตทิ้งแล้วเขียนใหม่ อย่างนี้เป็นต้น “ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา” นี่ก็เป็นสาระ ท่านก็ไปจิตทิ้ง โดยสรุปคือท่านจิตของเขาทั้งหมด แล้วท่านเขียนใหม่ โดยเอาของเขามาใส่ไว้ด้วย นั่นผมคิดว่าอะไรที่ท่านแก้ ท่านแก้เถอะ แต่ต้องให้เกียรติเขาไว้ด้วย ผมอยากให้เราเขียนตามลักษณะ โครงแบบเดิมที่เราเคยทำกัน ผมไม่คิดใจสาระนะครับ ผมเห็นด้วยกับท่านเลย เพราะที่ท่านแก้ชัดเจนขึ้น ท่านสุนทรอธิบายชัดเจนมาก แต่ผมอยากให้วิธีการแก้ไข แก่ตามธรรมเนียมเดิมที่เคยปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นจะเป็นปัญหาครับ ผู้แทนฯ เขาอ่านบอก โอ้โฮ คุณไม่เห็นของเราหมดเลย จิตเขาทั้งหมดเลย ที่ไหนได้อ่านไปเอะครั้งหนึ่งของเรานี้ ไม่ให้เกียรติเขาไม่ได้นะครับ ผมไม่เห็นด้วยวิธีการแก้ไขแบบนี้ พิจารณาใหม่เถอะครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวก่อนกรรมาธิการชี้แจง ท่านประเกียรติมีประเด็นอื่นใหม่ครับ นอกจากประเด็นนี้ เชิญครับ ในมาตรา ๔ ครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมฟังคำชี้แจงจากท่านประธานคณะกรรมการแล้วผมยังมีความสงสัยใหญ่เลย คือไม่ใช่สงสัยหรอก เพราะว่าทางปฏิบัติ คือท่านบอกว่าให้ยื่นคำร้องพร้อมอุทธรณ์ ยื่นคำร้องพร้อมอุทธรณ์ -----

ถ้าศาลล้มละลายเห็นว่าไม่ขัดก็ให้รับอุทธรณ์ไปเลย ไปส่งศาลฎีกาเลย ก็ไม่ต้องห้ามส่งอุทธรณ์ไปเลย แล้วคำร้องทำอะไร ยกเสียค่าธรรมเนียมฟรีใช้ไหมครับ ผมว่าแท่งกัก กฎหมายทำไมถึงต้องออกมาแท่งกัก ๆ อย่างนี้ คือไม่ได้อย่างก็เอาอย่าง ทำไปพร้อมกัน ๒ อันจะได้รวดเร็ว ความจริงอันไหนที่ต้องการความรวดเร็วนี้ มีกำหนดไว้แล้ว อยู่ในตรงนี้ บางอย่างต้องไปตามขั้นตอน ผมเห็นว่าที่เขียนไว้ในมาตรา ๒๖ เดิมสภาระก็ได้อ่านแล้วก็เข้าใจง่ายปฏิบัติก็ง่าย ถ้าศาลชั้นต้นเห็นว่าต้องห้ามอุทธรณ์ คือมาตรา ๒๔ ไม่ใช่เรื่องต้องห้ามอุทธรณ์นะครับ วรรคหนึ่งเป็นการอุทธรณ์เลย ภายใน ๑ เดือน ต้องอุทธรณ์แต่สิ่งที่ไม่อุทธรณ์นั้นเรื่องไหนไม่รู้ไม่ได้เขียนเอาไว้ เว้นเสียแต่คำพิพากษาอย่างที่ว่า (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) เพราะฉะนั้นเกิดการส่งไปแท่งกักอย่างนี้ ศาลรับคำร้อง แต่ไม่รับอุทธรณ์อย่างนั้นหรือ หรือว่ารับอุทธรณ์แต่ไม่รับคำร้อง หรือรับพร้อมกันทั้ง ๒ อัน ทำไมต้องสร้างความสับสน ผมไม่เข้าใจตรงนี้ เพราะฉะนั้นอยากฟังคำชี้แจงและการปฏิบัติ ทำได้หรืออยากจะทำครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรีกรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๒๔ ขอดตอบท่านประกัยศก่อนนะครับ ในมาตรา ๒๔ วรรคแรกเป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ไปไหน ซึ่งปกติแล้วพอศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งก็จะส่งไปศาลอุทธรณ์ แต่ในมาตรา ๒๔ ที่พิจารณาอยู่นี้ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา แล้วก็กำหนดเรื่องระยะเวลาว่าการจะอุทธรณ์ได้นั้นต้องกำหนดภายใน ๑ เดือน เพียงแต่ว่าสาระที่จะอุทธรณ์นั้นไม่ใช่มาตรา ๒๔ วรรคแรกบอกให้อุทธรณ์ทุกเรื่อง ไม่ใช่ มาตรา ๒๔ เป็นเรื่องที่จะอุทธรณ์ได้นั้นให้ไปที่ศาลฎีกาภายใน ๑ เดือน ให้ยื่นภายใน ๑ เดือน แต่จะอุทธรณ์ได้มากน้อยแค่ไหนนั้นอยู่ในวรรคสอง หลักก็คือว่า ในวรรคสองว่า ห้ามอุทธรณ์เป็นหลัก แต่จะอุทธรณ์ได้เฉพาะกรณี (๑) - (๕) แต่การที่จะได้กรณี (๑) - (๕) นั้น ถ้าสิ่งที่กฎหมายกำหนดห้ามอุทธรณ์เป็นหลักนั้น ศาลจะต้องมาพิจารณาในมาตรา ๒๖ ในมาตรา ๒๖ ของเดิมนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องทำ ๒ ครั้ง ครั้งหนึ่งก็คือพอยื่นมาแล้วศาลชั้นต้นก็จะ

พิจารณาครับว่าจะรับเป็นอุทธรณ์ขึ้นไปศาลฎีกาหรือไม่ ถ้าหากว่าเห็นสมควรให้รับ ก็รับ
 แล้วก็ส่งไปศาลฎีกา ถ้าเห็นสมควรไม่รับก็ต้องมาขึ้นคำอุทธรณ์ส่งไปศาลฎีกาอีก
 อุทธรณ์ไม่รับนะครับ เป็นสองขั้ว แต่ในส่วนที่กรรมการแก้ไขนั้นนะครับ ที่จะต้อง
 เป็นไปสองขั้ว กรรมการทำเพียงครั้งเดียว ก็คือถ้าคุณประสงค์จะยื่นอุทธรณ์ไปศาลฎีกา
 นั้น คุณยื่นเข้ามาเลย ในขณะที่เดียวกันคุณก็ยื่นคำร้องเข้ามาด้วย มาพร้อม ๆ กันเพื่อจะให้ศาล
 พิจารณาว่า อุทธรณ์แก้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ายื่นเข้ามาพร้อม ๆ กันนี้ศาลชั้นต้น
 ก็จะดูว่า ถ้าหากว่าเป็นอุทธรณ์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลชั้นต้นก็รับส่งศาลฎีกาตัดสิน
 แต่ศาลชั้นต้นบอกว่า เห็นสมควรเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลชั้นต้นก็ต้องส่ง
 ศาลฎีกาอีกเหมือนกันว่า อุทธรณ์ดังกล่าวนี้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้าศาลฎีกาบอกว่า
 ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็จบ แต่ถ้าศาลฎีกาเห็นว่าชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ไปพร้อมคำร้อง
 แล้ว ก็รับเรื่องไปพิจารณาคัดสินได้ทันที เห็นไหมครับ คือเรื่องไปครั้งเดียวไปได้ทั้ง ๒ เรื่อง
 ไม่ต้องไปทำ ๒ ครั้ง ขึ้นไปศาลฎีกากลับมาศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นอ่านให้รู้ความฟัง รู้ความ
 รับว่าชอบด้วยกฎหมายก็ส่งไปศาลฎีกาอีก เป็นสองขั้ว แต่กรรมการนี้เสนอมาเพื่อเป็น
 การทำงานที่ครั้งเดียว แล้วสามารถไปศาลฎีกา แล้วตัดสินได้นะครับ นี่ก็สาระที่แก้เพื่อให้
 ดีขึ้น รวดเร็วขึ้น ไม่ต้องทำงานซ้ำซ้อนหลายครั้ง แล้วประเด็นที่ท่านบอกว่าต้องเสีย
 ค่าธรรมเนียมอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ ท่านอธิบดีศาลล้มละลายกลางท่านก็บอกว่า
 ค่าธรรมเนียม ๔๐ บาทเท่านั้น อันนี้คงไม่ใช่เรื่องสำคัญที่จะต้องไปกังวล

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านอาจารย์วัลลภ ขออนุญาตเอ่ยนาม ว่ากรรมการไปแก้ แล้วตัดข้อความเดิมในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖ ทั้งหมด แล้วก็เขียนข้อความใหม่ แล้วก็ บอกว่าการตัดข้อความทั้งหมด แล้วเขียนข้อความใหม่นั้นเป็นการไม่ให้เกียรติร่างเดิมของ สภาผู้แทนราษฎร อันนี้ต้องกราบเรียนครับว่ากรรมการพิจารณาไม่ใช่เรื่องไม่ให้เกียรติ ไม่ได้คำนึงและไม่ได้พิจารณาตรงนี้เลย เพียงแต่ว่ากรรมการก็เป็นห่วงครับ เพราะว่า การแก้ในครั้งนี้นะครับ มีการแก้คำเดิม ตัดคำเดิมออก แล้วก็อาจจะอ่าน แล้วก็อาจจะไม่ชัด อาจจะ ผิดพลาดได้ อาจจะตกได้ อันนี้ต้องกราบเรียนเป็นความหวังดีของฝ่ายเลขานุการครับ ท่านก็ห่วงว่าเดี๋ยวอ่านยาก อ่านยากเดี๋ยวกฎหมายเรา เดิมทีเข้าใจครับว่าเป็นระเบียบ เป็น ธรรมเนียมที่ท่านอาจารย์วัลลภได้พูดถึงว่าเราก็อาจจะตัดคำเดิมบ้าง เดิมต่อไปบ้าง แต่สิ่งที่ เกิดขึ้นก็คือกฎหมายราชบัญญัติบางอย่างมีโอกาสผิดพลาดได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เราเขียนเสียให้ชัด แล้วสมาชิกฯ ได้อ่านถ้อยคำทั้งหมดก็จะเห็นว่ามีทั้งคำเดิม คำใหม่ แล้วก็ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร เพียงแต่ถ้าชัดเจนแล้ว ความผิดพลาดหรือโอกาสผิดพลาด ก็น้อยลง ก็น่าจะเป็นผลดีที่สมาชิกฯ จะได้พิจารณา แต่ก็ไม่ปฏิเสธเรื่องธรรมเนียม วิธีการแก้ การตัด เพียงแต่ว่าเป็นห่วงเป็นใย แต่ถ้าหากว่าท่านสมาชิกฯ ส่วนใหญ่เห็นควรบอก อย่างนั้นเอาไปทำแบบเดิม กรรมการก็พร้อมที่จะทำ ให้ เพราะไม่ได้เปลี่ยนแปลงสาระ เปลี่ยนแปลงแต่วิธีการนะครับ ฝ่ายเลขานุการ ก็ยินดีพร้อมจะไปแก้ไขให้ ก็สุดแต่ที่ประชุม แต่ที่ท่านานี้ก็เป็นความหวังดีต้องการให้สมาชิกฯ อ่านได้ง่ายขึ้น แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่อง ไม่ให้เกียรติในส่วนสภาผู้แทนราษฎร ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประเกียรติครับ และเดี๋ยวอาจารย์วัลลภครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม ประเกียรติ ครับ คือที่ได้รับฟังคำชี้แจงจากกรรมการนั้นนะครับว่ามาตรา ๒๔ นี้ การอุทธรณ์ส่งไปที่ศาลฎีกาเลย อันนี้คือท่านต้องอ่านให้หมดนะครับ คือการยื่นคำอุทธรณ์ทั้งหลายนี้ต้องยื่นกับศาลล้มละลายทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นยื่นคำร้อง ยื่นอุทธรณ์ ยื่นอะไรก็ตาม ต้องยื่นที่ศาลล้มละลายชั้นต้นเป็นหลักนะครับ จึงได้เขียนไว้ว่าภายใต้บังคับแห่งประมวล

13

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

๖๓

วรณช ๒๘/๒

กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการฎีกา ต้องส่งนะครับ ต้องส่งที่ศาลชั้นต้นเท่านั้น
ไม่ใช่ตรงไปส่งที่ศาลฎีกาเลย ในกรณีที่เขียนไว้เช่นนี้ก็เพราะคำว่า “อุทธรณ์” นี้ต้องส่ง
ศาลอุทธรณ์นั้นไม่ใช่ คือคัดศาลอุทธรณ์ออกไปเพื่อความรวดเร็ว กรณีเป็นอย่างนั้น----

- ๒๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

การเขียนไว้ในมาตรา ๒๔ กี่ดี หรือมาตรา ๒๖ กี่ดี ไม่ได้เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ คือเท่าที่
มาเปลี่ยนแปลงเข้าใจว่ากรรมการคิดว่าจะปฏิบัติได้เร็วกว่า ความจริงไม่ใช่ ปฏิบัติ
เหมือนกัน แต่เป็นเรื่องถ้ามายเปลี่ยนแปลงตามกรรมการทำให้เกิด ๒ กรณีเกิดขึ้น
คือคู่ความยื่นคำร้องไปพร้อมอุทธรณ์ ถ้าศาลเห็นว่าไม่ต้องห้ามก็รับอุทธรณ์ผมให้ยกคำร้อง
ถ้าศาลเห็นว่าต้องห้ามให้ยื่นคำร้องผมพร้อมอุทธรณ์ไปศาลฎีกา จริง ๆ แล้วในวรรคต่อไป
ยังมีอีกด้วยว่า ถ้าไม่ต้องห้ามตามกฎหมายศาลฎีกาอาจจะไม่รับก็ได้เนะครับ เพราะฉะนั้น
เรื่องที่มาแก้ไขเพิ่มเติมจึงสร้างความสับสนและเกิดเป็นการแทงกั๊กอีกด้วย ผมจึงไม่เห็นด้วย
เลยครับ ให้อ่านให้หมดนะครับแล้วจะได้เข้าใจว่ากฎหมายจากสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมา
เป็นร่างที่สมบูรณ์ถูกต้อง ปฏิบัติได้ง่ายและไม่ผิดพลาด ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็เหมือนที่ผมพูดตั้งแต่ครั้งแรกแล้วครับว่า
ผมเข้าใจว่ากรรมการคิดทั้งหมด เขียนใหม่เพื่อง่ายต่อการอ่าน ~~อันนี้~~ไม่เคยปฏิเสธ
แต่ท่านประธานฯ ดูให้ดีนะครับ ถ้าเขียนตามรูปแบบเดิมท่านแค่ขีดทิ้งแค่ ๒ จุดเท่านั้นเอง
แทนที่จะขีดทิ้งเสีย ๓ บรรทัดครึ่ง ท่านขีดทิ้งเพียงคำว่า “ถ้าศาลล้มละลายสั่งไม่รับอุทธรณ์
เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย” นี่ก็จุดที่ ๑ จุดที่ ๒ ก็คือจุดที่บอกว่า “ถ้าคู่ความ
ได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้วจะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้” นี่ก็คำที่ตัดทิ้งแค่ ๒ จุด
เท่านั้น แล้วส่วนที่เหลือท่านเดิมเข้ามาที่ท่านนั้นเอง ไม่เห็นจะทำอะไร ต้องบิดเบือน
ต้องไปหวังว่าจะผิดพลาด ผมว่าไม่ใช่ คำนำอย่างนั้นไม่ได้มั้งครับ ผมพูดโดยหลักนะครับ
ไม่ได้อะไรยากเลย เราก็ทำกฎหมายแบบนี้มาตั้งนานแล้วครับ ไม่ใช่เพิ่งมาทำ นี่ ๔ ปีแล้ว
นะครับ อย่างเข้าปีที่ ๕ แล้วนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวก่อนท่านประธานจะชี้แจง ท่านณรงศ์เพื่อมีประเด็นเพิ่มเติม
จะได้ตอบเสียทีเดียว เชิญครับ ท่านณรงศ์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายนุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากท่านประธานฯ
 ได้อนุญาตให้อภิปรายคู่กันไป ในมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๒๔ และมาตรา ๔ แก้ไข
 มาตรา ๒๖ นะครับ ผมขอเรียนถามกรรมการในมาตรา ๒๔ โดยปกติในการร่างกฎหมาย
 เราจะเขียนลงไปชัด ๓๐ วัน ๔๕ วัน ๖๐ วัน แต่ในกฎหมายฉบับนี้มาแปลกครับ เขาบอกว่า
 “ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือ
 คำสั่งนั้น” ที่จึงกรรมการเขาส่งมาให้กลั่นกรองแล้ว ท่านก็น่าจะไปแก้ ๑ เดือน เป็น
 ๓๐ วัน เพราะว่าแต่ละเดือนวันไม่เท่ากันท่านประธานฯ ถ้าเกิดตัดสินในเดือนกุมภาพันธ์
 ก็ได้ ๒๘ วันเท่านั้นเอง หรือบางปีก็ ๒๕ วัน ถ้าตัดสินเดือนเมษายนก็ได้ ๓๐ วัน ถ้าตัดสิน
 เดือนพฤษภาคมก็ได้ ๓๑ วัน จะไม่ยุ่งกันใหญ่หรือ ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น
 คือต้องการ ๓๐ วัน แล้วที่ท่านกรรมการชี้แจงท่านก็เอ่ยคำว่า ๓๐ วัน แต่ว่าในตัว
 กฎหมายไปเขียน ๑ เดือน อันนี้เป็นข้อสังเกตนะครับ ผมไม่มีสิทธิที่จะไปก้าวล่วงท่าน
 เพราะว่าผมไม่ได้แปรญัตติ แต่ถ้าท่านจะถือว่าอาจจะไปแก้ไขให้เป็น ๓๐ วัน ที่ประชุม
 ก็ไม่น่าจะขัดข้อง ส่วนในมาตรา ๒๖ ผมเห็นว่าร่างเดิม ผมนั่งอ่านกลับไปกลับมา
 ๔ - ๕ เทียว ผมว่าร่างเดิมน่าจะอ่านแล้วก็เข้าใจ แล้วก็ปฏิบัติได้คืออยู่แล้ว กรรมการ
 ไปแก้ก็ยังทำให้เข้าใจยากขึ้น แล้วก็บางส่วน เช่น ท่านบอกว่า แต่ถ้าศาลล้มละลายเห็นว่า
 เป็นกรณีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ก็ให้สั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ ไปบังคับเขาเลย น่าจะเป็นดุลพินิจ
 ของศาลว่าเขาจะรับหรือไม่รับ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ก็ได้โปรดพิจารณาทั้ง ๒ มาตรา
 ขออนุญาตท่านประธานฯ อภิปรายถามกรรมการคู่กันไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมการการ
คือ ท่านประเกียรติท่านไม่อยู่แล้วนะครับ คือท่านเคยถามว่าแล้วเรื่องคำร้อง ถ้าศาลชั้นต้น
สั่งรับแล้วจะทำอย่างไร คำร้องนะครับ ที่จริงแล้ว ถ้าหากว่าเป็นศาล คำร้องใดที่ไม่มี
ความจำเป็น เขาก็สั่งว่าไม่จำเป็นต้องสั่งนะครับ คือถ้าหากว่าคำร้องใดก็ตามนะครับ
อย่างกรณีนี้ยื่นเข้าไปด้วยนะครับ พอไปถึงเป็นอุทธรณ์ที่อุทธรณ์ได้ ศาลก็สั่งในอุทธรณ์ว่า
รับเป็นอุทธรณ์แล้วก็ส่งศาลอุทธรณ์ สำหรับในคำร้องเราไม่ต้องสั่งอะไรอีก ก็บอก
ไม่ต้องสั่ง ก็บอกให้เขารู้ว่ากรณีนี้ไม่ต้องสั่ง ท่านประเกียรติท่านเป็นคนค่อนข้างจะ
ขี้เหนียวนิดหนึ่ง ๔๐ บาท ท่านก็ยังไม่ยอมเสีย ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำร้องในคดี
ล้มละลายนี่นะครับ เพียง ๔๐ บาท เราทำเพื่อความรวดเร็วขึ้นนะครับ ผมว่าคุ้มกันนะครับ
ส่วนของท่านวัลลภทางฝ่ายเลขฯ ได้จัดการแก้ไขตามที่ท่านประสงค์แล้วนะครับ
สักครู่คงจะโรเนียวแจกท่านทั้งหลายได้นะครับ สำหรับท่านณรงค์ขออนุญาตท่านเสรี
เป็นผู้ตอบเรื่องเดือนนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการการ ท่านประธานฯ ครับ
ในเรื่องระยะเวลาการอุทธรณ์ ถ้าไปดูกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาจะใช้ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฎีกาภายในกำหนด ๑ เดือน
นะครับ ทุก ๆ กรณีนะครับ ที่มีกำหนดระยะเวลาเป็นเดือนหรือ ๓๐ วันเป็นหลัก เพราะฉะนั้น
ยกตัวอย่างกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนะครับ กำหนดในเรื่องของการอุทธรณ์
ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๒๒๕ ให้อุทธรณ์ภายใน ๑ เดือน ถ้าฎีกาก็อยู่ในมาตรา ๒๔๗
ให้ฎีกาภายใน ๑ เดือนนะครับ ส่วนวิธีพิจารณาความอาญานี้ะครับ ก็อยู่ในภาค ๔
นะครับ ก็กำหนดระยะเวลาทั้งอุทธรณ์และฎีกาภายในระยะเวลา ๑ เดือนเหมือนกัน

ซึ่งการ ๑ เดือนนั้น จริง ๆ แล้วในทางปฏิบัติมันง่าย ง่ายต่อการที่จะยื่น ถ้าเกิด ๓๐ วัน ก็ต้องไปนั่งนับวันนะครับว่าครบ ๓๐ วัน วันไหน แต่ถ้า ๑ เดือนนั้นะครับ กฎหมายแพ่ง บอกให้นับวันชนวัน อย่างเช่น ศาลอ่านคำพิพากษาวันที่ ๑๕ เดือนมกราคม เดือนที่จะยื่นอุทธรณ์ได้นั้นะครับ ก็คือ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ คือเขาจะมีวิธีนับวันชนวัน จะสะดวกแก่การที่จะยื่นอุทธรณ์และฎีกา เพราะฉะนั้นกรรมการเห็นด้วยกับร่างเดิม ที่กำหนดไว้ว่า ให้ยื่นอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดเวลา ๑ เดือน นั้นะครับ อันนี้ก็ไปทำตามหลักกฎหมายที่ใช้ปฏิบัติกันอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติที่ประชุมเพื่อพิจารณาความในมาตรา ๒๖ ของมาตรา ๔ ซึ่งคณะกรรมการได้มีการแก้ไข ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการ นะครับ กด เห็นด้วย ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับผู้อภิปรายที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมของ สภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ก่อนที่จะกดปุ่มลงคะแนนอาจารย์วัลลภมีอะไร จะเพิ่มเติมครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากกรรมการเห็นด้วยกับการไปทำรูปแบบเดิม นะครับ ที่นี้มีถ้อยคำหนึ่ง ผมเกรงว่าจะไม่ใช่ปัญหาถ้อยคำ เป็นความที่ต่างกันระหว่างวรรค เป็นคำเดียวกัน แต่ใช้ไม่เหมือนกัน ผมถามก่อนได้ไหมครับ เพื่อลงมติไปแล้ว เดี่ยวท่านบอกว่า ไม่ใช่ปัญหาถ้อยคำ เป็นปัญหาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ได้เพื่อความชัดเจนของกฎหมายครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๒๖ ที่แก้ไข ตามมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๓ ท่านกรรมการดูตามนิคหนึ่ง นะครับ ตรงที่เดิมคำว่า “ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าศาลล้มละลายเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย” ถูกไหมครับ ที่ท่านเพิ่มตรงนั้น นะครับ คำว่า “ถ้าศาลล้มละลายเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย” “อุทธรณ์นั้น” คำนี้ นะครับ คำว่า “อุทธรณ์นั้น” นะครับ คราวนี้มาเชื่อมโยงกับวรรคสอง

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

พินิตา ๓๐/๓

ของมาตรา ๒๖ ตรงท้ายเขียนว่า “แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้น” ผมถามว่า คำว่า “ข้อที่อุทธรณ์นั้น” กับ “อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย” เป็นเรื่องเดียวกันหรือเปล่า หรือว่าถ้อยคำต้องเหมือนกัน ผมถามก่อนนะครับ เพื่อเป็นสาระ คือผมรู้เรื่องศาลน้อยนะครับ ผมดึงขึ้นมาเท่านั้นเองว่าควรจะเป็นข้อที่อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมายหรือเปล่าอย่างนี้ เป็นต้นนะครับ ขออนุญาตท่านช่วยตอบก่อนโหวตได้ไหมครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ จับประเด็นได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ อนุญาตครับ เป็นคำถามที่รอบคอบเพื่อความชัดเจนของกฎหมายครับ เชิญกรรมการ

- ๓๑/๑

นายพิสุทธิ ศรีขจร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม นายพิสุทธิ ศรีขจร กรรมการ คำว่า “ข้อที่อุทธรณ์” ขอกราบเรียนอย่างนี้ ในอุทธรณ์หรือฎีกาแต่ละเรื่องจะมีหลายประเด็น บางประเด็นศาลฎีกาอาจจะเห็นว่า ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัย ศาลฎีกาก็มีอำนาจตามกฎหมายนี้ว่าไม่รับได้ แต่ว่าบางประเด็น อาจจะเห็นว่าสมควรวินิจฉัย ศาลก็วินิจฉัยไปได้ ก็บางคดีจะไม่มีประเด็นเดียว อาจจะมี หลายประเด็นได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภอีกครั้งครับ อนุญาตครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้นแสดงว่า ถ้อยคำที่ท่านเดิมนั้นไม่ผิดนะครับ ท่านยืนยันว่าไม่ผิด ผมจะได้สบายใจ ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอดามมติดีกครั้งนะครับ หากที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขของ กรรมการในมาตรา ๒๖ ของมาตรา ๔ กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ของสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน เข้าใจว่า ไม่มีปัญหาการลงคะแนน ขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงข้างมากของที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ วุฒิสภา) : “มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเชิดพงษ์ อุทัยสาธ ผู้สงวนความเห็นครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาและ
ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
หนองคาย ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในมาตรานี้
ผมสงวนไว้ ขอแก้ประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นผู้รักษาการตามร่างให้เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการ ผมขอสงวนในกฎหมายฉบับก่อน คือร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลายที่ไม่อยากให้ประธานศาลฎีกามารักษาการกฎหมาย ซึ่งผมคิดไปแล้วครับ
ผมก็มีความประสงค์ที่จะให้ประธานศาลฎีการักษาการในกฎหมายด้วย ที่นี้ผมก็อยากจะ
ต่อรองคืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ หมายความว่าในกฎหมายการจัดตั้งศาลล้มละลาย
ฉบับนี้ ซึ่งตามมาตรา ๓ ให้ประธานศาลฎีการักษาการเพียงคนเดียว ไม่มีรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมรวมอยู่ด้วย ผลก็คือว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายเดิม ผู้ที่
รักษาการคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่นี้มาฉบับแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการคือ
ประธานศาลฎีกา ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องขัดกันด้วยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือว่า
ความรับผิดชอบในทางกฎหมาย ในทางการเมืองจะไม่มีผู้รับผิดชอบด้วย ซึ่งถ้าต่อไป
กฎหมายจัดตั้งศาลล้มละลายจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกก็จะไม่มีผู้ที่จะมาเป็นผู้ที่จะดำเนินการ
ให้ เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
เพื่อให้พบกันครึ่งทาง หมายความว่าร่วมมือกันทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายศาลฎีกา ฝ่ายตุลาการ
ฝ่ายบริหาร ฝ่ายรัฐบาลที่จะต้องร่วมรับผิดชอบกฎหมายที่จะออกมา ผมจึงมีความเห็น
เสนอต่อคณะกรรมการขอให้เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ร่วมรักษาการกับ
ประธานศาลฎีกาเหมือนกับฉบับที่แล้ว ก็อยากจะขอปรึกษาท่านกรรมการถ้าจะเพิ่มเติมได้
ผมก็คิดว่าจะเป็นผลดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเสียงข้างมากว่าอย่างไรครับ กฤษฎีกาเชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และ
ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการจากกฤษฎีกา หลักการ
ที่กำหนดบทรักษาการตามมาตรา ๗ ที่ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้นั้น เนื่องจากว่าจะเห็นได้ว่าการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นกลไก
หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลทั้งสิ้นว่า เรื่องการอุทธรณ์ ฎีกาต่าง ๆ คดีต่าง ๆ
อะไรบ้างต้องห้ามทำ เป็นเรื่องกลไกกระบวนการพิจารณาในศาล ซึ่งกรณีนี้จะแตกต่างจาก
กฎหมายล้มละลายในฉบับแรก ซึ่งกฎหมายล้มละลายในฉบับแรกนั้น หลักเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น
จะมีทั้งเป็นเรื่องที่อยู่ในส่วนบทบาทอำนาจหน้าที่ของศาล การดำเนินกระบวนการพิจารณาของ
ศาล แล้วกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของทาง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นกฎหมายล้มละลายฉบับแรกก็เลยกำหนด
ผู้รักษาการ ๒ คน คือประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แต่ในฉบับ
เกี่ยวกับจัดตั้งศาลนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาลทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าในกรณีเกี่ยวกับเรื่องกลไก
เงื่อนไขในการที่จะให้อุทธรณ์ ฎีกาได้หรือไม่ นั้นให้เป็นไปตามระเบียบในที่ประชุมใหญ่
ของศาลฎีกา เพราะฉะนั้นก็จะมีคนที่เกี่ยวข้องคนเดียวก็คือประธานศาลฎีกา ก็เลยกำหนดให้
ประธานศาลฎีการักษาการตามกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเชิดพงษ์ดีใจไหมครับ ถ้าไม่ดีใจจะได้ผ่านตามความเห็น
ของกรรมการเสียงข้างมากครับ ไม่ต้องลงมติ เชิญครับยืนยันนัดหนึ่งครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสา (กรรมการ) : คืออย่างนี้ถ้ากรรมการยืนยัน
ไม่เพิ่มตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมลงไปด้วย ผมก็ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าให้เป็นไปตามความเห็นของกรรมการเสียงข้างมาก
โดยไม่มีการแก้ไขในร่างของสภาผู้แทนราษฎร ก็เป็นอันจบการพิจารณา
เรียงลำดับมาตราของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ลำดับต่อไปก็จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม
ถ้อยคำ มีท่านผู้ใดจะเห็นสมควรให้แก้ไขตรงไหนมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีการแก้ไข
ผมจะผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วก็จะขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ

๓๒

ว. ๑๓ (ส. ทัวไป)

ภาวนา ๓๒/๒

ฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม หรือจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไข ~~ใน~~ ^{ใน} ~~กรณี~~ หากท่านผู้ใดเห็นชอบ ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม เห็นด้วย หากท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้วปิดการลงคะแนนนะครับ รวมคะแนนได้ ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงข้างมากของที่ประชุมเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม ~~ใน~~ ^{ใน} ~~กรณี~~ กราบเรียนท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ โดยเหตุที่คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตบางประการ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ~~ด้วย~~ ^{ด้วย} ~~ครับ~~ ^{ครับ} ข้าใจว่าข้อสังเกตคงถึงมือท่านผู้ทรงเกียรติ แล้ว ท่านไสว พราหมณี เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในข้อสังเกตเป็นความที่บอกว่า “ดังนั้นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของสภาผู้ก่าจึงจำเป็นต้องมีข้อกำหนด” คำว่า “ข้อกำหนด” ไม่ทราบแปลว่าอะไร แปลว่าจะให้ระเบียบนี้กำหนด เงื่อนไขเวลาไว้หรือไม่ครับ เป็นข้อความที่อยากได้ความชัดเจน ถ้าบอกว่าเพื่อประโยชน์ของการให้กำหนดเวลาก็น่าจะบอกว่า “จำเป็นต้องมีกำหนดเวลาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว” ผมอยากจะใช้คำว่า “ต้องมีกำหนดเวลา” แทนที่จะว่า “มีข้อกำหนด” ให้มีกำหนดเวลา น่าจะชัดเจนมากกว่า ~~ครับ~~ ^{ครับ} ขออนุญาตหารือท่านกรรมการ ครับ

- ๓๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๗๓

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อัยยา ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ มีข้อหารือกรรมการจะมีความเห็นประการใด เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ประธานคณะกรรมการวิสามัญ) : ท่านกฤษฎีกาจะตอบหรือไม่ เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ สมาชิกวุฒิสภาครับ คือตรงส่วนนี้ทางกรรมการได้พิจารณาเห็นเป็นห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องระเบียบดังกล่าวจะครบว่า ควรจะต้องอย่างหนึ่ง ก็จะต้องคำนึงเกี่ยวกับเรื่องความรวดเร็วจะครบ แต่ไม่ถึงกับจะต้องไปบังคับในลักษณะว่าเห็นควรที่จะต้องเป็นการกำหนดระยะเวลาตายตัวแน่นอนว่าจะต้องมีระยะเวลา ช่วงเวลาเท่าไร อย่างไร เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ได้ใช้ว่าจะต้องมีกำหนดเวลา แต่หมายถึงว่าจะต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ซึ่งข้อกำหนดนั้นอาจจะกำหนดเป็นไปในลักษณะแนวทางว่า การดำเนินกระบวนการพิจารณาควรจะแล้วเสร็จเท่าไรในการพิจารณาเรื่องนี้ก็อาจจะทำได้ เพราะฉะนั้นความหมายของข้อกำหนดมีความหมายคลุมถึงทั้ง ๒ อย่าง ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านใส่วัดใจนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ถือว่าที่ประชุมได้เห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการแล้ว จะไม่ขอมตินะครับ สำหรับเรื่องการพิจารณาในวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ก็คงจะมีเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการทุกท่านครับ

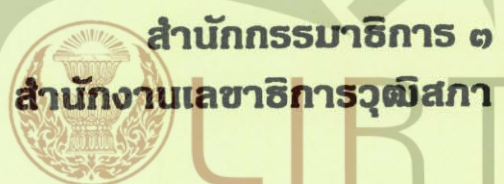
สำหรับเรื่องด่วนที่ ๓ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

**รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
วุฒิสภา**

Legislative Institutional Repository of Thailand

**ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน**

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ สว ๐๐๑๕/(ร ๒๐)

(สำเนา)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมีมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภู่มณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายคำพันธ์ ป้องปาน	๔. นายแคล้ว นรปดิ
๕. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	๖. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๗. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๘. นายตรีทศ นิโครธางกูร
๙. นางเดือนใจ ดีเทศน์	๑๐. นายถวิล ไพรสมณ์
๑๑. นายทวีป ขวัญบุรี	๑๒. นายนิตินัย นาคกรทรรพ
๑๓. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	๑๔. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
๑๕. นายประณู สุวรรณภักดี	๑๖. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๑๗. พลเอก มนัส อร่ามศรี	๑๘. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๑๙. นายลำพอง พิลาสมบัติ	๒๐. นายวีรพงษ์ สกลกิจวัฒน์
๒๑. นายสม ต๊ะยศ	๒๒. นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ
๒๓. นายสาริต อนันตสมบูรณ์	๒๔. นายสุพร สุภสร
๒๕. พลเอก หาญ ถีนานนท์	๒๖. นางอรัญญา สุจินิต
๒๗. นายอาคม ตูลาติลก	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้
หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สม ติยะศ

(นายสม ติยะศ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

จินดา ประสมทรัพย์

(นางสาวจินดา ประสมทรัพย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานตรวจรายงานการประชุมฯ

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๓๕ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๐

พรทิพภา พิมพ์
วรรณพ / พิมพ์ชัย ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเอกฉันท์

๑.๑ นายสม ตั้งยศ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ คุณหญิงจินตนา สุขมาก	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายเกษม ชัยสิทธิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายสาธิต อนันตสมบูรณ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๕ พลเอก มนต์ อร่ามศรี	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวจินดา ประสมทรัพย์
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา
สำนักงานกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ยื่นขอแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑) นายสุพจน์ เวชมุข

เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๘

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๒) นางสาวชมพูนุท เกลิมศิริกุล

เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๕

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๓ คน คือ

(๑) นายโสภณ สุภาพงษ์

(๒) นายมนตรี สันทวิชช์

(๓) นายมีชัย วีระไวทยะ

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น

โดยแก้ไขเพิ่มเติม

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

"ร่างพระราชบัญญัติเรื่องขยาย หมาย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ."

นายโสภณ สุภาพงษ์

นายมนตรี สันทวิชช์

นายมีชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

"ร่างพระราชบัญญัติเรื่องขยาย หมาย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ."

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

Legislative ผู้แปรญัตติขอสงวน Depository of Thailand

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดย

แก้ไขเพิ่มเติมความในคำปรารภ ดังนี้

"โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องฟกช่~~ย~~หมายกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ"

นายโสภณ สุภาพงษ์

นายมนตรี สันทวิช

นายมิชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในคำปรารภ ดังนี้

"โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องฟกช่~~ย~~หมายกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดย

แก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๑ ดังนี้

"มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องฟกช่~~ย~~หมายกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ."

นายโสภณ สุภาพงษ์

นายมนตรี สันทวิช

นายมิชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ของมาตรา ๑ ดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องฟุ้งขหมายกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดย
แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยามคำว่า
“เครื่องแบบ”
ของมาตรา ๓ ดังนี้

“เครื่องฟุ้งขหมาย” หมายความว่า เครื่องฟุ้งขหมายที่เครื่องหมายต่างๆ
ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องฟุ้งขหมายอื่นที่กำหนดให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องใช้ติดประกอบเครื่องแต่งกาย”

นายโสภณ สุภาพงษ์
นายมนตรี สันทวิชัย
นายมีชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
คำนิยามคำว่า“เครื่องแบบ”
ของมาตรา ๓ ดังนี้

“เครื่องฟุ้งขหมาย” หมายความว่า เครื่องฟุ้งขหมายที่เครื่องหมายต่างๆ
ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องฟุ้งขหมายอื่นที่กำหนดให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องใช้ติดประกอบเครื่องแต่งกาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดย

แก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๔ ดังนี้

"มาตรา ๔ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องฟุ้งขหมายและระเบียบในการฟุ้ง
ใช้เครื่องฟุ้งขหมายแต่ละประเภทของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ให้เป็นไปตามประกาศที่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ"

นายโสภณ สุภาพงษ์

นายมนตรี สันทวิชัย

นายมีชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ของมาตรา ๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๔ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องฟุ้งขหมายและระเบียบในการฟุ้ง
ใช้เครื่องฟุ้งขหมายแต่ละประเภทของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ให้เป็นไปตามประกาศที่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดย

แก้ไขเพิ่มเติมความของมาตรา ๕ ดังนี้

"มาตรา ๕ ผู้ใดแต่งเครื่องฟุ้งขหมายกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีต
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะแต่ง ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ
ที่จะแต่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

นายโสภณ สุภาพงษ์นายมนตรี สันทวิชนายมีชัย วีระไวทยะ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ

ของมาตรา ๕ ดังนี้

“มาตรา ๕ ผู้ใดแต่งเครื่องแต่งกายหรือเครื่องหมายการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออติศกรการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะแต่ง ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะแต่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๖ไม่มีการแก้ไข**๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ**

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ทั้งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและอดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีสิทธิจะแต่งเครื่องแบบได้นั้น เพื่อให้การแต่งเครื่องแบบของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและอดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความแตกต่างกันและทราบได้ว่าผู้ที่แต่งเครื่องแบบนั้นเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในทำนองเดียวกันกับการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการและข้าราชการบำนาญ หรือกรรมการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและอดีตกรรมการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นว่า การประกาศกำหนดเครื่องแบบของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าว ควรกำหนด เครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและอดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้มีความแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรับข้อสังเกตดังกล่าวไปกำหนดให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

๗. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรพร้อมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญมาพร้อมรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสาธิต อนันตสมบูรณ์)

พ.ศ.

"อดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ" หมายความว่า บุคคลซึ่งเคยเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

"เครื่องแบบ" หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลายรวมทั้งเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่นที่กำหนดให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่ง

มาตรา ๔ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบและระเบียบในการแต่งเครื่องแบบแต่ละประเภทของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามประกาศที่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรืออดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะแต่ง ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะแต่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อัยยา ๓๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน
กำหนด ๖๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗ นี้
ขอเรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการชุดนี้มีท่าน ส.ว. สม ต๊ะยศ เป็นประธาน
คณะกรรมการผู้ช่วยประธาน มีคุณหญิงจินตนา สุขมาก เป็นรองประธาน
คณะกรรมการ ท่านเกษม ชัยสิทธิ์ เป็นรองประธาน ท่านสาธิต อนันตสมบูรณ์
เป็นเลขานุการ พลเอก มนต์ อร่ามศรี เป็นโฆษก ร่างพระราชบัญญัติระเบียบกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. มีทั้งหมด ๖ มาตราครับ คณะกรรมการไม่ได้มีการแก้ไข
แต่มีผู้สงวนความเห็นขอแก้ไข กรรมการพร้อมแล้ว เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
ครับ

- ๓๔/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสม ต๊ะยศ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ วุฒิสภา กระผม นายสม ต๊ะยศ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ทางคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เวียนท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้สงวนความเห็นครับ คิดใจใหม่ครับ อาจารย์มนตรีครับ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ โดยจริง ๆ ผมขอแปรญัตติโดยรวมที่ทุกมาตราทั้งร่าง ~~นั้น~~ เปลี่ยน “เครื่องแบบ” มาเป็น “เครื่องหมาย” เท่านั้นเองครับ ผมอธิบายเลยก็ขอชนะหมดเลยครับ คืออย่างนี้ครับ ผมก็เปลี่ยน “เครื่องแบบ” เป็น “เครื่องหมาย” ~~หมด~~ ~~ทั้ง~~ ทั้งมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ด้วย มาตรา ๔ ก็เป็นเครื่องหมายในการใช้ติดประกอบ ไม่ใช่เครื่องแบบ ~~นั้น~~ แล้วมาตรา ๕ มาตรา ๖ ก็แก้ไขสอดคล้องเท่านั้นเองครับ เพราะเดี๋ยวมาตราอื่น ๆ ผมจะได้ไม่ต้องยื่นแล้วครับ คืออย่างนี้ครับ ผมเคยถามผู้มาชี้แจงว่า มีเครื่องแบบแล้วทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยลดลงหรือเปล่า เขาไม่ตอบผม ~~นั้น~~ เขาตอบอย่างอื่น แล้วถ้าเกิดตอบ ผมว่าลดลงแน่นอน ผมไม่สงวนเลขครับ ผมขอมเลขครับ ที่นี้สิ่งที่ตอบเหตุผลให้ผมว่า ๑. ก็คือต้องมีเครื่องแบบเพราะว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ รู้สึกอึดอัด เวลาจะไปงานพิธีอะไรต่าง ๆ อึดอัดมาก ก็เลยมีเครื่องแบบเพื่อไม่ให้รู้สึกอึดอัด ไม่เกิด (Get) เลขครับ เหตุผลที่ ๒

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

กัญญณ์ท ๓๔/๒

เขาบอกว่า ไม่ต้องไปแก้มากหรือกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เขาคิดเรื่องแบบมาดีแล้ว
 อย่าไปแก้มาก นี่เหตุผลที่ ๒ ผมจำได้แม่นข่าเลย อันที่ ๓ เขาบอกว่าเป็นสัญลักษณ์ขององค์กร
 อันนี้สำคัญ ผมก็ตั้งใจเรื่องสัญลักษณ์องค์กรนี้แหละครับ พอบอกว่าเป็นสัญลักษณ์องค์กรก็มี
 การรับรองเห็นด้วยบอกว่ารับรองไม่แต่งลงพื้นที่ เหตุผล ๔ อันนะครับ แล้วผมเลยต้องสงวน
 ไว้ คืออย่างนี้ครับ จริง ๆ การแต่งเรื่องแบบเป็นสัญลักษณ์ ไซ้ เป็นสัญลักษณ์ขององค์กร
 แต่เขาจะใช้เป็นสัญลักษณ์ขององค์กรก็เป็นองค์กรที่ใช้อำนาจแทนรัฐ ทหาร ตำรวจ
 ใช้อำนาจตรงนี้แทนรัฐหมดคนละครับ แต่องค์กรสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ
 เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เขาให้ไปตรวจสอบการใช้อำนาจ หรือการกระทำใด ๆ
 ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ไม่ได้ไปใช้อำนาจ ให้ไปตรวจสอบ แล้วการ
 ละเมิดนั้นให้ตรวจสอบเรื่องการละเมิดที่รัฐทำกับประชาชน หรือประชาชนทำกับประชาชน
 ตรวจสอบทำไม -----

- ๓๕/๑

ตรวจสอบเพื่อจะรายงานต่อรัฐบาล ถ้ารัฐบาลยังไม่ทำก็มารายงานต่อสภาเท่านั้นเอง แต่ในบรรยากาศของการละเมิดหรือบรรยากาศของการอึด ไม่อึด หาย ไม่หาย เรากลับไปคิดเรื่องแบบแทนที่จะไปคิดงาน นั้นเป็นเหตุผลที่ ๑ จริง ๆ กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ มีอำนาจมากนะครับ ทั้งเรียกเอกสาร ทั้งเรียกพยานบุคคล เรียกอะไรต่าง ๆ นี่ผมก็ยังไม่เห็นว่ามี การนำเสนอในเรื่องการละเมิดให้รัฐบาล แล้วรัฐบาลไม่ทำแล้วก็มาแสดงต่อสภา แต่ไปคิดตรงนี้ด้วยเหตุผล ต้องมีรูปแบบเดี่ยวอีกอด ที่นี้รูปแบบสะท้อนอะไร ผมผิดหวังต่อการคิดให้มีรูปแบบมาก ผมผิดหวังเรื่องการคิดแล้ว เป็นการสะท้อนแนวคิดอำนาจ คือเป็นเครื่องมือหรืออำนาจในการที่จะใช้ตรงนี้เป็นเครื่องมือของรัฐ แต่เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญไม่ใช่ ให้ไปตรวจสอบการใช้อำนาจที่ไม่ชอบธรรม สังเกตว่าองค์กรที่มีรูปแบบจะเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นองค์กรอิสระอื่น ๆ ใช้หมด นี่คณะกรรมการสิทธิฯ ดันไปเลียนแบบอยากใช้อำนาจบ้างหรือครับ เมื่อคนละบทบาทหน้าที่ต่อองค์กรอิสระอื่น ๆ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ น่าจะมีลักษณะของแตกต่าง ตามบทบาทหน้าที่ ไม่ใช่มีรูปแบบ เขาก็มีบ้าง ๆ เขามีถ้าเราไม่มีอีกอด ที่นี้เดี่ยวท่านประธานฯ ครับ ผมให้จบไปเลย ผมพยายามไปคิดว่าวิธีคิดอย่างนี้มาอย่างไร ผมว่าอย่างนี้ครับ ลักษณะของการที่จะมีแนวคิดในเชิงอำนาจนี้มาจากแนวคิดความเป็นอื่น คือมองด้วยสายตาที่ตามเมื่อเรามีบทบาทหน้าที่แล้วมองชาวบ้าน ในที่นี้คือมองชาวบ้าน ให้เป็นอื่นให้มีความต่าง และแนวคิดตรงนี้มีจริง ๆ ก็ไปเหมือนกับคิด ๒ ขั้ว เราเป็นอย่างนี้ คุณต้องเป็นอย่างนี้ คุณไม่ได้มีบทบาทอย่างฉันจะต้องมีความต่าง แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ เขาต้องการให้มีการเนียนกันเพื่อยืนยันอยู่กับชาวบ้านเมื่อยืนยันอยู่กับคนที่ถูกละเมิดในการลงไปทำหน้าที่ คือผมพูดภาษาอังกฤษก็ได้รับ เมื่อสักครูผมถามผู้รู้เขาบอกว่าภาษาอังกฤษเขาเรียกโอซิเมต (Ocimate) ความคิดเป็นอื่น คือทำอะไรให้ตัวเองไม่เหมือน ที่นี้แนวคิด ๒ ขั้วนี้มีมานานแล้วและองค์กรภาคที่ถืออำนาจจะใช้ตรงนี้ตลอด เช่น ฉันปกครอง เธอก็ต้องมีรูปแบบที่ให้เราเห็นว่าฉันเป็นฝ่ายปกครอง ฉันรวยกว่าเธอ ฉันดีกว่าเธอ แต่จริง ๆ ไม่ใช่ ผมอยากจะเรียนตรงนี้ ตอบผมด้วยนะครับว่า การกระทำแบบนี้เป็นการเอาอุดมการณ์ของกรรมการสิทธิฯ ซึ่งมีบทบาทเป็นอุดมการณ์นะครับ ผมถือว่าไปผูกติดอยู่กับอำนาจซึ่งคนละอย่าง การมีอุดมการณ์กับอำนาจคนละเรื่อง ต้องปรอด สุดท้ายจริง ๆ แล้ว

๓๘

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๓๕/๒

ท่านประธานฯ ที่ผมพูดทั้งหมดนี้ผมก็พยายามจะเปลี่ยนรูปแบบทั้งหมดนี้เป็น
 เครื่องหมาย คือคิดเครื่องหมายอย่างเดียวนะพอแล้ว บอกผมว่าจะไม่ลงพื้นที่ ไม่แต่งรูปแบบ
 ลงพื้นที่ แต่ก็ไม่ได้มีข้อห้ามที่ไม่แต่งลงพื้นที่ และแต่งไปชาวบ้านก็บอก คือจริง ๆ
 ท่านประธานฯ ครับ เขาบอกว่าคนนี้ สมมุติคนจน ๆ นะสมมุติคนจน ๆ หรือชาวบ้านที่ไม่มี
 จะกิน การที่เห็นคนแต่งเครื่องแต่งกายที่รู้สึกเลิศจนหรือเครื่องประดับมาก ๆ นี่คือการทำร้าย
 เขาแล้ว คนจนนี้อยู่กับชาวบ้านไม่มีจะกิน เจอเสียใส่เพชร ใส่ทองไปนี่คือการทำร้าย
 ชาวบ้านแล้ว -----

- ๓๖/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๕

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วิมล ๓๖/๑

คือทำร้ายอย่างไร ไม่มีวาสนาจะอย่างนี้หรือชาตินี้ ที่นี้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น สิ่งที่เราต้องการก็คือให้เนียนกับชาวบ้าน ให้อยู่ใกล้ ๆ ชาวบ้านแล้วก็มีเครื่องหมายนิศเดียวพอให้รู้ว่าเป็นองค์กร ที่ทั้งหลายทั้งปวงที่จะบอกกับท่านสมาชิกฯ ว่า จริง ๆ แนวคิดอันนี้ผิดจริง ๆ ครับ องค์กรสิทธิมนุษยชนฯ บรรยายภาคตอนนี้คือการคิดเรื่องการดูข้อเท็จจริง รายงาน ให้คำแนะนำนายกฯ รัฐบาล ให้ทำในสิ่งที่ป้องกันการละเมิดหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย อย่าไปคิดเรื่องความอึดอัดเรื่องรูปแบบนะครับ ก็อยากให้ชี้แจงผมครับ แต่ชี้แจงอย่าให้เหมือนกับในนั้นเลยครับ ชี้แจงอย่างนั้นไม่มีประเด็นเลยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ นอกจากอาจารย์มนตรี สันทวิชัย ได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้วในชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ มีกรรมการได้ขอสงวนความเห็นขอแก้ไขเพิ่มเติมในลักษณะเดียวกัน ดอกเตอร์เจิมศักดิ์จะอภิปรายเลยไหมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ครับ จะให้ผู้ขอแปรญัตติทั้งหมดไปเลยดีไหมครับ มี ๓ ท่าน มีคุณโสภณ สุภาพงษ์ และคุณมีชัย วีระไวทยะ ส่วนผมเป็นเสียงข้างน้อย เดี่ยวผมจะพูดทีหลังครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยินดีครับ เชิญท่านมีชัย วีระไวทยะ เชิญครับ

นายมีชัย วีระไวทยะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม มีชัย วีระไวทยะ ก็ขอเรียนว่า ท่านผู้อภิปรายก่อนผม อาจารย์มนตรี ได้กล่าวไปแล้วว่าในบ้านเมืองเรามีความเพละเลเลินมานานแล้วกับการแต่งตัวที่ไม่เหมือนคนอื่นเป็นยูนิฟอร์ม (Uniform) เป็นรูปแบบอะไรต่าง ๆ นานา เกือบจะเป็นรด่วนเที่ยวสุดท้ายแล้วในตอนนี้ก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ถ้าเผื่อแต่งตัวให้เหมือนประชาชนธรรมดา ๆ ก็จะเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เพราะว่าหน้าที่บทบาทก็เป็นที่ทราบดีแล้ว คือสืบข้อเท็จจริง ทำให้ข้อเท็จจริงปรากฏแก่สังคม ผู้ซึ่งจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาก็

เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะมีเครื่องหมายก็คิดว่าจะเพียงพอแล้ว ผมคิดว่าประชาชนคงจะสรรเสริญ ถ้าเผื่อได้เห็นว่ามี การแต่งกายเหมือนชาวบ้านธรรมดา ส่วนถ้าอยากจะมีเครื่องหมายก็ให้มีเครื่องหมายไป ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องแบบ ผมคิดว่าเหตุผลที่ได้ฟังกันมาก็เพียงพอ ผมขอพูดสรุปสั้น ๆ ว่า อยากจะเห็นว่า เป็นมนุษย์ธรรมดา แต่งตัวธรรมดา ส่วนจะมีเครื่องแบบหรือจะมีบัตรประจำตัวติดอยู่ในกระเป๋า ก็อาจจะเพียงพอด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างหมดแล้วนะครับ เชิญดอกเตอร์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ครับ ความจริงผมมีความเห็นต่างทั้งกรรมการเสียงข้างมากและที่ผู้แปรญัตติ ผมเองนั้นสงวนไว้ไม่ทันในตอนก่อน คือผมเองไม่อยากจะให้มีเครื่องแบบหรือมีอะไรเลยทั้งสิ้น แต่ว่าเมื่อผมสงวนไว้ไม่ทันผมคิดว่า การที่มาพออน มาเป็นเรื่องของเครื่องหมายจึงเป็นสิ่งที่พอจะรับได้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า เครื่องแบบมีความจำเป็นอย่างไรในทางสังคมวิทยา เครื่องแบบนั้นเป็นสิ่งที่บอกว่า คนกลุ่มนี้ที่แต่งตัวเหมือน ๆ กัน กำลังจะทำอะไร จะคิดอะไรคล้าย ๆ กัน มีความจำเป็นครับท่านประธานฯ แต่มีความจำเป็นในกองทัพที่จะต้องบอกว่า กองทัพจะต่อสู้กับคนอื่น จะต้องทำอะไรเหมือน ๆ กัน นั้นมีความจำเป็น แต่ว่าผมไม่ค่อยมั่นใจสำหรับเรื่องกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประการที่ ๒ เครื่องแบบนั้นมีความจำเป็นในการแยกกลุ่ม แยกชนชั้น แยกประเภท ต่างกับคนทั่ว ๆ ไป เช่น แผนกประกอบรถยนต์ แผนกทำอะไร แพลนเช็คไก่อในโรงงานฆ่าไก่นี้เคยดูไหมครับ จะเป็นแผนก ๆ แล้วเขาก็มีสีน้ำเงิน นี่สีเขียวอ่อน นี่สีชมพูอย่างนี้เป็นต้น -----

เป็นการแบ่งแยกกลุ่มบางที่ผู้ปกครองก็อยากจะแบ่งแยกกลุ่มแล้วเอาไว้ปกครอง
ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้เป็นองค์กรอิสระ ผมขอเน้น
อีกครั้งหนึ่ง เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
ของชาวบ้านโดยไม่ต้องกังวลว่าจะถูกรัฐบาลหรือผู้มีอำนาจสั่งให้ซ้ายหันขวาหัน
เพราะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นั้นมาจากการเลือกสรรโดยวุฒิสภา ไม่น่าจะถูกการควบคุม
ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือมีสัญลักษณ์แห่งการควบคุม ท่านประธานฯ ครับ การทำงาน
ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจำเป็นที่จะต้องใกล้ชิดอยู่กับชาวบ้านเป็นที่
ไว้วางใจของคนทั่วไปอำนาจ ทำให้ต้องเป็นผู้ที่มีต่อมจิตสำนึกไวต่อความรู้สึกของความ
เคารพในสิทธิของชาวบ้านทุกชั้นชน เป็นคนที่ใจกว้างยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม
ภาษา ศาสนา ต่างกันได้ สิทธิของชุมชนก็แตกต่างกันได้ และที่สำคัญจะต้องมีหัวใจที่จะกล้า
ที่จะเป็นขบถต่อผู้ใช้อำนาจปกครองหรืออำนาจเงินในการกดขี่สิทธิของประชาชน
ท่านประธานฯ ครับ แต่วันดีคืนดีก็มีผู้ผลักดันให้มือออกพระราชบัญญัติ^{เพื่อ}นี้เกิดขึ้น ผมได้
ถามในฐานะกรรมการ ถามผู้ชี้แจงว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรด้วยความประหลาดใจเป็น
ที่สุด ปรากฏว่าคำชี้แจงบอกว่าเกิดจากเจ้าหน้าที่รับท่านประธานฯ ผมไปสืบต่อว่าจริง ๆ
แล้วเจ้าหน้าที่เท่านั้นหรือเปล่า ปรากฏว่าเกิดจากกรรมการสิทธิฯ บางคนที่เคยเป็นข้าราชการ
มาก่อนแล้วก็เกิดความเกรงใจกัน มีข้ออ้างบอกว่าเอาไว้ใส่สายสะพายจะได้มีเครื่องแบบ
ผมนี้ช็อก (Shock) ท่านประธานฯ ครับ เครื่องแบบนี้เป็นสัญลักษณ์อย่างที่คุณक्रमนตรี
ท่านพูดเป็นสัญลักษณ์ทางการที่ขึ้นอยู่กับว่าเป็นเรื่องของอำนาจและฝ่ายบริหารทั้งหลาย
มักจะมีเครื่องแบบ ท่านสังเกตดูไหมครับ เขามีความจำเป็นครับ ทหาร ตำรวจ และตำรวจใน
เยอรมัน ไม่มีเครื่องแบบ แต่ว่าเอาละเราบอกเราจำเป็น มีเครื่องแบบข้าราชการพลเรือนที่บอก
ถึงการกำกับที่บอกอยู่ภายใต้ฝ่ายบริหาร แต่น่าคิดไหมครับ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เรากำลังอยากที่จะมีเครื่องแบบเหมือนฝ่ายบริหาร เหมือนข้าราชการฝ่ายบริหารกับเขาด้วย
ท่านประธานฯ ครับ กรรมการสิทธิฯ นี้ควรจะบอกถึงสัญลักษณ์ที่อยู่ใกล้ชิดชาวบ้าน
แต่งกายคล้ายชาวบ้าน แม้กระทั่งใส่สูทนี้ยังไม่สมควร ควรที่จะเป็นบุคคลที่ดูแล้วคล้ายคลึง
และกลมกลืนกับชาวบ้าน เพราะต้องทำงานคลุกคลีจนเขาไว้วางใจจะให้คุ้มครองสิทธิเขา
ท่านประธานฯ ครับลองดูซิครับวันใดก็ตามกรรมการสิทธิฯ แต่งเครื่องแบบ ไม่ว่าเวลาจะไป

หาชาวบ้านบอกไม่แต่ง แต่เขาเห็นแล้วหน้าคนนี่เคยแต่ง ชาวบ้านจะรู้สึกอย่างไร รู้สึก
แตกแยกไหมครับ รู้สึกว่ากำลังคุยอยู่กับเจ้านายอีกคนหนึ่งหรือเปล่า และจะให้ชาวบ้านนี้
เขาไว้นื้อเชื่อใจพูดความจริงออกมา ท่านประธานฯ ครับ และในความเป็นจริงนี้กรรมการ
สิทธิฯ เองก็ไม่ได้มีอำนาจอะไรในบ้านเมือง ทำไมต้องไปมีสัญลักษณ์แห่งอำนาจ
กรรมการสิทธิฯ เป็นผู้สอบข้อเท็จจริงเพื่อปกป้องสิทธิและต้องต่อสู้และเป็นขบถต่ออำนาจ
ได้ แต่ตัวเองแต่งตัวเป็นผู้มีอำนาจ

ท่านประธานฯ ครับ ประการถัดไป ปกตินี้ผมได้พูดไว้แล้วส่วนหนึ่งบอกว่า
การแต่งกายถ้ามองอีกมุมหนึ่งในทางสังคมวิทยาเป็นการควบคุมตีกรอบให้ผู้ที่แต่งตัวนั้นอยู่
ในวินัย ท่านประธานฯ เคยไปโรงพยาบาลไซไหมครับ ท่านประธานฯ จะเห็นว่าผู้ที่ถูกจับ
แต่งตัวคือใครในโรงพยาบาล พยาบาลครับ ๑. ต้องแต่งตัว เครื่องแบบพยาบาลสีขาว
๒. พนักงานเข็นรถเข็นคนไข้ ทำความสะอาดนั้นต้องแต่งเครื่องแบบ ถามว่าหมอมี
เครื่องแบบ แต่หมอแต่งไหม แต่งก็ได้ ไม่แต่งก็ได้ นึกสนุกก็เอาสเต็ค (Stead) วางบนบ่า
ให้เห็นว่าขามีอำนาจ นึกสนุกก็เอาเสื้อกาว์น (Gown) ใส่เสื้อหน้อยหนึ่ง ถ้าเป็นโรงพยาบาล
เอกชนก็บังคับให้ใส่เสื้อกาว์นเลขจะได้ดูว่านี่แหละคือผู้มีอำนาจ เป็นการแบ่งแยกชัดเจน---

เขาอาจจะมีความจำเป็นอยู่บ้าง นั่นเป็นเรื่องของการควบคุมของชนชั้น ท่านประธานฯ ครับ ผมบอกแล้วว่าในโรงงานอุตสาหกรรมเขาก็นิยมทำ แม้กระทั่งในรัฐสภาแห่งนี้ เราก็ให้เจ้าหน้าที่แต่งเครื่องแบบเห็นใหม่ แต่ ส.ว. ก็มีเครื่องแบบนะครับ ไม่ใช่ว่าไม่มี แต่มีอยู่ท่านเดียวที่แต่งเครื่องแบบเป็นประจำ ท่านอื่น ๆ ก็ไม่แต่งเห็นใหม่ครับ แต่งก็ได้ ไม่แต่งก็ได้ เพราะฉะนั้นเครื่องแบบนี้ครับ เป็นสัญลักษณ์แห่งการควบคุม ในทางสังคม มนุษยวิทยา ท่านประธานฯ ครับ ประการสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียน ก็คือว่า กรรมการสิทธิฯ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วก็อ้างว่าราชพิธีจะต้องมีเครื่องแบบ เพื่อเข้าเฝ้า ถ้าไม่มีเครื่องแบบใส่เหมือนกับคนอื่นเขา อันนี้ผมไปสอบถามมาเลยนะครับ เพราะพวกกรรมการสิทธิฯ เพื่อน ๆ ผมทั้งนั้น เขาบอกเลยอย่าให้ผมเอ่ยในที่นี้เลย ประจักษ์กันเกินไป เขาบอกว่าสายสะพายหรือเข้าเฝ้า ผมถามเขาครับ ท่านประธานฯ ครับ เวลาชาวบ้านเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเขาใส่เครื่องแบบอะไร เขาบอกเออจริง ผมบอกเราก็แต่งเหมือนชาวบ้านได้ไหมครับ ก็เข้าเฝ้าได้ไม่ใช่หรือครับ หรือถ้าอยากจะใส่สายสะพายก็มีเครื่องแบบเข้าเฝ้าให้ มีอยู่แล้วเป็นส่วนกลาง มีเครื่องแบบเข้าเฝ้ามีอยู่แล้ว เขาบอกเขาไม่รู้ นี่เรื่องจริงนะครับ ผมไม่เคยโกหก เอ่ยชื่อก็ได้ แต่ว่าไม่อยากจะพูด เท่านั้นเอง เขาพูดกับผมอย่างนี้ เพราะเพื่อน ๆ กันทั้งนั้นครับ พวกกรรมการสิทธิฯ นี่ละ ท่านประธานฯ ครับ มีผู้อ้างอีก บอกว่าเครื่องแบบนี้ ถ้าเป็นสีขาวทำให้แต่งตัวแล้วยืนได้ ดูกลมกลืนเหมือน ๆ กับข้าราชการประเภทอื่น ๆ โอ้โฮจะได้กลมกลืนเลยกับข้าราชการ ประเภทอื่น ๆ ยิ่งกว่านั้นครับ ฟังแล้วเขาน่าจะกลมกลืนหรือเขาไม่น่าจะกลมกลืนกับ ฝ่ายบริหาร เพราะเขาอย่าลืมนะครับ อำนาจหน้าที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์การอิสระ ท่านประธานฯ ครับ มีผู้อ้างอีก เดี่ยวท่านก็คงได้ขึ้น เป็นชาติเดียวกัน ควรจะแต่งตัวเหมือน ๆ กัน เพื่อแสดงให้เห็นความเป็นชาติเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับ เป็นชาติเดียวกันจำเป็นไหมครับ ถ้าหากว่าต้องแต่งตัวเหมือน ๆ กันถึงเป็นชาติเดียวกัน ธงชาติก็น่าจะมีสีเดียวกันใช่ไหมครับ มีสีขาวหมดสิครับ ถ้าอย่างนั้น ความแตกต่าง หลากหลายไม่ได้หมายความว่าไม่เป็นชาติเดียวกัน ความแตกต่างหลากหลายประกอบกัน แล้วสวยงาม บอกถึงความร่ำรวยทางภาษาที่แตกต่างกัน บอกถึงความร่ำรวยทางความคิด

ที่แตกต่างกันและความแตกต่างถ้าเป็นความแตกต่างแล้วสามารถจะประสานกันได้ยังคงงามที่สุด ไม่จำเป็นว่าต้องเหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ ผมเสียคายเหลือเกินที่องค์กรอิสระอย่างเช่น คณะกรรมการสิทธิฯ กับคิดห่มทางความคิดแบบราชการ แล้วก็ถ้ามองอย่างลึกอาจจะมีบางคนมีจิตใจฝักใฝ่อยู่กับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเจ้าขุนมูลนาย ผมเสียคายเหลือเกินว่ากรรมการสิทธิฯ นั้นไปเห็นเรื่องรูปแบบมากกว่าการที่จะใช้สิทธิหรือคุ้มครองประชาชน แต่งตัวให้กลมกลืนกับประชาชน พร้อมกับที่จะประกาศศักดิ์ศรีขององค์กรให้เป็นองค์กรอิสระอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงคิดว่าการที่มีผู้แปรญัตติแล้วผมก็เห็นชอบด้วยว่า เปลี่ยนจากรูปแบบเสียเถอะเป็นเครื่องหมาย แล้วเครื่องหมายในต่างประเทศที่เคยเห็น ท่านประธานฯ ก็เคยเห็นใช่ไหมครับ เวลาที่เขาจะประกอบพิธีหรือจะทำงานเพื่อแสดงตนก็สามารถจะคิดที่กระเป๋ใหญ่อย่างไรก็ได้ จะแขวนห้อยคอก็ได้เนาะครับ จะทำอย่างไรได้ เครื่องแบบนั้นในกฎหมายฉบับนี้ เครื่องหมายให้ไปออกแบบเอาเอง ให้ไปประกาศเอาเองว่าเป็นอย่างไร สภาไม่ออกให้ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ได้โปรดพิจารณาเถอะครับ อย่าไปคิดเหมือน ๆ กันว่าต้องเหมือนราชการ แล้วถ้าเป็นเช่นนั้นเนาะครับ เราจะไม่มีองค์กรอิสระที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ต้องรักษาความหลากหลายของผู้คน ความคิดของผู้คนไว้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ เชิญครับ

นายสม ติยะศ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อที่ประชุมเนาะครับว่าการพิจารณากฎหมายนั้นหลักมีอยู่คือ การพิจารณา ๓ วาระ วาระแรกคือการรับหลักการ วาระที่ ๒ คืออยู่ในชั้นแปรญัตติ วาระที่ ๓ ก็คือในเรื่องของการเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเนาะครับ เรารับกฎหมายนี้มา ร่าง พ.ร.บ. นี้มาในลักษณะการที่จะมาพิจารณาในหลักการเนาะครับ เมื่อสักครู่

ว. ๑๘ (ส. ทัวไป)

ขวัญเมือง ๓๘/๓

ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น ผู้ที่เสนอเข้ามาคือคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หาใช้กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ไม่นะครับ-----

- ๓๕/๑

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๓๕/๑

ผมขออนุญาตปกป้องคุ้มครองกรรมกรสิทธิฯ และองค์กรอิสระอื่น ๆ นะครับว่า
ในกรณีที่ได้พูดถึงว่าองค์กรอิสระที่เลือกเข้าไปนั้นถ้าทำในลักษณะนี้ว่ารัฐบาลสั่งซ้ายหัน
ขวาหันได้ก็ไม่ใช่ความผิดขององค์กรอิสระเหล่านั้น ผิดก็คือวุฒิสภาเลือกเขาเข้าไป คนผิด
เบื้องต้นคือวุฒิสภา แต่ผมเชื่อและมั่นใจว่ากรรมการองค์กรอิสระเหล่านั้นคงเป็นตัวของ
ตัวเอง

ประการที่ ๑ ผมขออนุญาตตอบคำถามของท่านมนตรีนะครับว่า ผู้ที่เสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่กรรมการสิทธิฯ นะครับ แล้วเรื่องของการแตงนั้นหาмиได้ครับ
ที่จะต้องแตงไปโดยไม่รู้กาลเทศะ จะต้องแตงตามกาลเทศะอันไหนเหมาะ ช่วงเวลาไหน
เหมาะ สถานที่ใดควร อย่างเช่น การประชุมวุฒิสภา ถ้ามีใครท่านใดสักคนหนึ่งใส่กางเกง
ขาสั้น รองเท้าแตะเข้ามา ใส่เสื้อยืด ผมเชื่อว่าตำรวจสภาต้องลากค้อออกไปนะครับ
เพราะฉะนั้นกรณีการเสียงข้างมากจึงยืนยันว่าทุกมาตราที่กล่าวมาข้างต้น ตั้งแต่หลักการ
เหตุผล คำปรารภ มาตรา ๑ ถึงมาตราสุดท้ายยืนยันไม่แก้ไข เหตุผลเพราะผู้ขอแปรญัตติ
และผู้ขอสงวนคำแปรญัตติเริ่มคิดก็ผิดแล้ว เพราะอะไรครับ ผิดตรงที่ว่าไปแก้ไขในหลักการ
หลักการบอกว่ารูปแบบจะต้องแตง เครื่องหมายจะต้องประดับหรือติด ถ้าผู้ขอแปรญัตติ
หรือผู้ขอสงวนขอแก้ไขคำว่า รูปแบบเป็นเครื่องหมาย จะต้องแก้ไขต่อไปว่าให้ติดหรือ
ให้ประดับ แต่ไม่ได้แก้ไขตรงนั้นเพราะฉะนั้นเพียงแค่คิดก็ผิดแล้วครับ กรณีการยืนยัน
ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : มีกรรมการจะชี้แจงก่อน ขอสมาชิกฯ อภิปรายก่อน
ไหมครับ เชิญท่านโสภณ สุภาพงษ์ เมื่อสักครู่ครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานฯ
กระผม โสภณ สุภาพงษ์ สมาชิกวุฒิสภานะครับ กระผมและคณะได้ขอแปรญัตติ
ร่างพระราชบัญญัตินี้โดยการเปลี่ยนคำพูดจาก “รูปแบบ” เป็น “เครื่องหมาย”
ประเด็นสำคัญที่ได้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ก็มีหลัก ๆ อยู่ ๒ ประเด็น

LIRT

๘๓

ว. ๑๓ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๓๕/๒

ในประเด็นแรก เราอยากที่จะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นี้ได้เป็น
เพื่อนกับประชาชนและมีสัญลักษณ์ที่ใกล้ชิดประชาชน

- ๕๐/๑

ในประเด็นที่ ๒ เมื่อคณะกรรมการนี้จำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมในงานราชการ หรือในงานราชพิธี เขาอาจจะต้องคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์ คณะกรรมการนี้ก็ได้เสนอ ที่จะมีการแบบขึ้นมา ประเด็นสำคัญของการเสนอนี้ไปกำหนดที่มาตรา ๕ ว่า “ผู้ใด แต่งเครื่องแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะแต่ง ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะแต่งต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ความหมาย ก็คือว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้เราได้ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ สามารถกำหนด เครื่องแบบอะไรก็ได้ และถ้าเมื่อผู้อื่นมาแต่งเลียนแบบผู้นั้นก็จะมีโทษถึงต้องติดคุก ต้องถูกปรับ กระผมคิดว่าในปัญหาของกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ที่เป็นปัญหาในการที่จะ ต้องแต่งตัวเพื่อที่จะเข้าร่วมในงานต่าง ๆ นั้น ที่จริงแล้วในการคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น ไม่จำเป็นจะต้องอยู่บนเครื่องแบบที่เป็นทางการ ชาวต่างประเทศที่คิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ของไทยก็สามารถคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์บนเครื่องแต่งตัวของเขาได้ ชาวบ้านและคนไทย ก็สามารถคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์บนเครื่องแต่งตัว และพลเรือนทั่วไปก็แต่งขาว มีชุดซึ่ง สามารถคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้ ดังนั้นกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ถ้ามองถึงอุปสรรคนี้ กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ก็สามารถที่จะออกระเบียบของตัวให้มีเครื่องแบบของตัว แต่ไม่จำเป็นจะต้องออกเป็นกฎหมาย ในความหมายผมก็คือว่า ให้กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ มีเครื่องหมายในระดับนั้นพอแล้ว ในส่วนตัวเครื่องแบบของตัวก็เป็นการออกกำหนดภายใน องค์การของตัว ไม่จำเป็นจะต้องออกมาเป็นกฎหมายเพื่อไปบังคับให้ประชาชนต้องปฏิบัติ ตามและมีบทลงโทษด้วย เพราะฉะนั้นการที่กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ จะมีเครื่องหมาย ของตัว ก็สามารถที่จะใช้ติด ใช้ประดับโดยไม่จำเป็นจะต้องออกกฎหมายเครื่องแบบและ มีบทลงโทษต่อประชาชน กระผมจึงคิดว่าถ้าเราได้พิจารณาอย่างถ่องแท้การที่ให้กรรมการ สิทธิมนุษยชนฯ มีกฎหมายรองรับในเรื่องเครื่องหมายน่าจะเพียงพอ แล้วก็ทำให้คุณค่าของ กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ที่มีต่อประชาชนยังคงตามเจตนารมณ์ไว้ได้ แล้วก็ไม่ได้เป็น อุปสรรคให้ท่านที่เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ จะสามารถคิดเครื่องราชอิสริยาภรณ์เมื่อเข้า ร่วมพิธีต่าง ๆ เพราะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ก็สามารถที่จะกำหนดเครื่องของตัวได้ในเรื่อง เครื่องแบบโดยไม่จำเป็นจะต้องออกเป็นกฎหมายครับ ขอขอบคุณครับ

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

กาหลง ๔๐/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการ คุณหญิงจินตนาครับ เชิญครับ
 คุณหญิงจินตนา สุขมาก (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี กรรมการ
 ค่ะ ที่ท่านผู้แปรรูปคดีต้องการที่จะเปลี่ยนรูปแบบเป็นเครื่องหมายนั้น แล้วก็บอกว่า
 เครื่องหมายนั้นใช้ติดประกอบเครื่องแต่งกาย คือหมายความว่าแต่งตัวอย่างไรก็ได้
 มีเครื่องหมายอันเดียวก็ติดได้ จะแต่งชุดราตรี ชุดว่ายน้ำ ชุดอะไร ได้ทั้งนั้นเลย มีเครื่องหมาย
 อันเดียวก็ติดได้ แล้วดิฉันก็เห็นด้วยกับท่านว่าท่านอยากจะมีเครื่องหมายอันเดียว-----

- ๔๑/๑

๕๐

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วินัย ๔๑/๑

แต่ท่านอย่าลืมนะคะว่าที่ท่านบอกว่าต้องคลุกคลีกับประชาชนนั้นก็ไม่ว่าที่จะแต่ง
 เครื่องหมายท่าน อบจ. อบต. ส.จ. ส.ท. ที่เป็นตัวแทนของประชาชนในระดับท้องถิ่น
 นั้นท่านผู้นี้ก็มีรูปแบบทั้งนั้นทั้ง ๆ ที่เขาก็ต้องคลุกคลีกับประชาชน เพราะอะไร
 หรือคะ เพราะว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่ กฎหมายเจ้าหน้าที่นั้นจะต้องมีรูปแบบ กรรมการ
 สหิทธิมนุษยชนก็เป็นเจ้าหน้าที่เหมือนกับองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่มีรูปแบบอย่างองค์กร
 อิสระเช่น กกต. ป.ป.ช. ป.ป.ง. ตุลาการศาล ผู้ตรวจราชการแผ่นดินหรือคณะกรรมการ
 ตรวจเงินแผ่นดินอะไรพวกนี้ก็เป็นองค์กรอิสระที่วุฒิสภาได้เลือกท่านขึ้นมาแล้ว
 กรรมการสิทธิฯ ก็เป็นองค์กรอิสระอันหนึ่งเหมือนกันเป็นเจ้าหน้าที่เหมือนกันทำไม
 ท่านถึงต้องการมีสิทธิที่ไม่เหมือนคนอื่น ท่านคิดว่าทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน
 แต่เรื่องการแต่งกายนั้นเป็นข้อกำหนดของสังคม สังคมย่อมต้องมีเอกภาพ ท่านอยู่ภาคใต้
 ท่านอาจจะพูดภาษาใต้ ท่านอยู่ภาคอีสานท่านอาจจะพูดอีสาน แต่เมื่อท่านมาอยู่ใน
 ระบบราชการท่านก็ต้องใช้ภาษากลางต้องใช้ภาษาราชการ สังคมต้องมีเอกภาพนะคะ
 แม้แต่หลักสูตรในโรงเรียนก็เหมือนกัน สมมุติว่าท่านจะตั้งโรงเรียนปอเนาะ ท่านจะตั้ง
 โรงเรียนจีน ท่านจะตั้งโรงเรียนอินเตอร์ ท่านก็ต้องใช้หลักสูตรของกระทรวง
 ศึกษาธิการทั้งหมด นอกเสียจากว่าถ้าท่านอยู่ถิ่นไหนท่านต้องการที่จะให้สิ่งแวดล้อม
 แก่เด็กท่านอาจจะเพิ่มหลักสูตรขึ้นมาได้ แต่ในขณะเดียวกันท่านต้องใช้หลักสูตร
 ของกระทรวงศึกษาธิการที่เหมือนกันและเป็นเอกภาพเหมือนกัน กฎหมายให้เจ้าหน้าที่
 มีรูปแบบและกฎหมายก็คุ้มครองผู้ที่ใส่รูปแบบด้วย ท่านลองไปทำร้ายเจ้าหน้าที่
 ที่ใส่รูปแบบท่านก็ต้องมีโทษหนักกว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ใส่รูปแบบ แล้วรูปแบบ
 นั้นเขาก็ไม่ได้บังคับให้ท่านใส่ทุกวัน ใส่ไม่มีเวลาเวลา ท่านจะใส่ก็ได้ไม่ใส่ได้
 ท่านที่นั่งอยู่ที่นี่ทุกท่านท่านก็มีรูปแบบทั้งนั้น แต่ท่านจะใส่ก็ได้หรือไม่ใส่ก็ได้ด้วย
 กาลและเทศะและโอกาสเท่านั้น ทีนี้ท่านนึกถึงภาพเวลาที่มีรัฐพิธี ราชพิธี ท่านบอก
 ท่านเป็นกรรมการสิทธิฯ ท่านอยากจะนุ่งยีนส์ นุ่งผ้าถุง นุ่งกางเกงขาสั้น ใส่รองเท้าแตะ
 ท่านบอกขอมิเครื่องหมายอันเดียวเท่านั้นท่านพอแล้ว ท่านนึกดูภาพก็แล้วกัน

LIRT

๕๑

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

วินัย ๔๑/๒

กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นั้นก็เป็นผู้ที่ทำความดีความชอบให้กับแผ่นดินเป็นผู้ที่มีโอกาสที่จะได้รับพระมหากรุณาธิคุณได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เหมือนกับผู้ที่รับใช้เบื้องยุคลบาททั้งหลายทั่วประเทศไทย เพราะฉะนั้นท่านก็นึกถึงภาพที่ท่านจะแต่งอย่างไรก็ได้เครื่องหมายอันเดียวและก็ได้เข้าไปสายสะพาย สายอะไรต่ออะไรที่ท่านอยากจะใส่ ท่านนึกถึงภาพนั้นดูก็แล้วกันนะคะ แล้วท่านเคยถามไหมกรรมการสิทธิฯ ที่พวกเราได้รับเลือกขึ้นมา ท่านถามเขาใหม่ว่า ท่านเหล่านั้นอยากจะใส่หรือไม่อยากจะใส่เครื่องแบบ อยากจะมีหรือไม่อยากจะมีเครื่องแบบ ท่านถามเขาดูหรือเปล่า-----

- ๔๒/๑

๕๒

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

ร. ๔๒/๑

ถ้าท่านคิดวก่อนจะทำอะไรจะต้องถาม จะต้องมีการถาม ท่านถามเขาดูหรือเปล่า
รูปแบบไม่ได้หมายถึงสัญลักษณ์แห่งอำนาจนะคะ แต่รูปแบบนั้นแสดงถึง
ความเป็นระเบียบ วินัย ความเป็นเอกภาพของคนในชาติ ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญนายแพทย์วีรพงศ์ครับ กรรมการครับ

นายวีรพงศ์ สกลกิจวิวัฒน์ (กรรมการ) : ครับ กระผม นายแพทย์
วีรพงศ์ สกลกิจวิวัฒน์ ในฐานะกรรมการ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า
จุดมุ่งหมายของกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ที่ต้องการรูปแบบ ผมเชื่อว่าเขาเป็นองค์กร
อิสระองค์กรหนึ่ง เวลาเข้าสู่งานพิธีการหรือว่าพิธีต่าง ๆ มีความแตกต่างครับถ้าหากไม่มี
รูปแบบ ผมเคยประสบมาด้วยตัวเองครับ ในพิธีการต้องแต่งเครื่องแบบครึ่งยศ
คือแต่งเสื้อขาวกางเกงสีขาว แต่บังเอิญด้วยความที่เป็นข้าราชการใหม่ไม่คุ้นเคย
ผมแต่งชุดสีก็ไป ไปอยู่ในพิธีการ ซึ่งทุกคนในที่นั้นแต่งเครื่องแบบสีขาวหมด
ผมมีความรู้สึกที่ว่า ทำไมเรามีสิทธิแต่ง ทำไมเราไม่แต่ง ความรู้สึกแตกต่างนี้เกิดขึ้น
ผมเชื่อเหลือเกินว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ก็คงจะมีความรู้สึกตรงนั้นเกิดขึ้น
ส่วนเรื่องหมวกก็คงเป็นส่วนหนึ่งที่ประดับอยู่ในเครื่องแบบ อาจจะเป็นอินธนู
เป็นเครื่องหมายที่ประดับคอเสื้อ รวมทั้งหมวก รวมทั้งกางเกง รองเท้า เสื้อด้วยครับ
ตรงนั้นก็คงเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง ส่วนกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ผู้ใดที่ไม่ต้องการที่จะ
แต่งเครื่องแบบเต็มๆ จะลงไปสู่ภาคสนามไปพบกับประชาชนก็อาจจะเอาสัญลักษณ์
อันใดอันหนึ่งไปปักติด โดยใส่เสื้อวอร์มเสื้อแจ็กเก็ตเป็นกลุ่มไปเลย เป็น ๑๐ คน ใน ๑๐ คน
เชื่อว่าอาจจะมีสักคนสองคนที่ชาวบ้านรู้จัก ส่วนที่เหลือนี้ชาวบ้านไม่รู้จัก แต่กลุ่มคนที่
แยกแยะตรงนั้นสามารถที่จะติดต่อกับชาวบ้านและก็ให้ชาวบ้านไว้นับถือเชื่อใจในการ
ที่จะซักถามหรือบอกข้อมูลต่าง ๆ ของชาวบ้านให้กับกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ตรงนั้น
ได้ครับ และผมก็มาประเด็นที่ผมขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เรื่องเกี่ยวกับ
พยาบาล แพทย์ คนเจ็บป่วยในโรงพยาบาล ทำไมถึงต้องแต่งชุดสีขาว แต่งชุดคนเจ็บป่วย
ไม่ใช่เป็นการแบ่งแยกชั้นวรรณะครับ เป็นการแต่งเพื่อให้คนที่มาใช้บริการได้แยกแยะ
ถูกว่า กลุ่มบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่อะไร เช่น แพทย์ปกติแล้วจะต้องใส่
เสื้อกาวน์ แต่แพทย์อาจจะมีจำนวนน้อยและอยู่ในห้องเป็นสัดส่วน คนไข้เวลาเข้าไปก็รู้ว่า

๕๓

ว. ๑๖ (ส. ทัวไป)

ร. จ. ๔๒/๒

คนนี่คือแพทย์ ส่วนพยาบาลท่านลองนึกภาพดูถ้าหากในโรงพยาบาลไม่มีการแต่งชุด
อาจจะสีขาว บางโรงพยาบาลเอกชนอาจจะเปลี่ยนสีฟ้า สีน้ำตาลก็ตามแต่รูปแบบ
ที่เขาออกมา คนไข้ที่ไปใช้บริการก็จะรู้ว่าคนนี่เราไปติดต่อแล้วไม่ผิดหวัง ไว้เนื้อเชื่อใจได้
ให้ประวัติของส่วนตัวไปได้ แล้วให้เอาใบสั่งยาให้เขาไปซื้อยาอะไรต่ออะไรได้ครับ
เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านดอกเตอร์บุญเลิศ ไพรินทร์ ครบ
กรรมการ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมการ
กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ณ ที่นี้ว่า
จริง ๆ แล้วผมมีความรู้สึกดีใจที่พวกเราที่มีความเห็นที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นผู้ที่แปรญัตติ
แล้วก็ผู้ที่ทำหน้าที่เสียงข้างน้อยนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความหลากหลาย
แตกต่างกันมันเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าในท้ายที่สุดแล้วนี้เราต้องคำนึงถึงสถาบันชาติ สถาบัน
ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ พระองค์ทรงมีพระราชอำนาจที่จะให้เครื่องอิสริยยศ
เครื่องอิสริยาภรณ์แก่พสกนิกรของพระองค์ท่าน เราในฐานะที่เป็นพสกนิกรของพระองค์
ท่านเราก็น้อมรับด้วยความเคารพ ด้วยความศรัทธา ด้วยความรัก เพราะฉะนั้นเวลาใน
พระราชพิธีต่าง ๆ ทางราชการจะบอกวาทให้แต่งเครื่องแบบแบบใดบ้าง เช่น ปกติขาว
เต็มชุด สายสะพายเต็มยศ เป็นเรื่องที่เราจะต้องให้ความเคารพในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าในเมื่อข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบอื่น มีเครื่องแบบ มีเครื่องหมาย
ที่จะแสดงว่าท่านมีหน้าที่ มีอำนาจอะไรนะครับ ไม่จำเป็นว่าเครื่องแบบ เครื่องหมายนี้
แสดงถึงความเป็นผู้มีอำนาจ จริงอยู่ต้องมีอำนาจแล้วก็มีหน้าที่ ถ้าท่านไปเปิดดูมาตรา ๑๕๕
แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญจะพูดถึงเรื่องคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ ว่าท่านมี
หน้าที่อยู่ มีอำนาจหน้าที่อยู่ถึง ๖ ประการ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ อะไรต่าง ๆ -----

- ๔๓/๑

๕๔

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

เปล่งฉวี ๔๓/๑

เพราะฉะนั้นเราจะเห็นภาพว่าท่านเป็นเจ้าของน้ำที่ของรัฐ บางคนอาจจะบอกว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็แล้วแต่จะตีความกัน เอาเป็นว่า เป็นพนักงานของรัฐประเภทหนึ่งก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นต้องอยู่ในกรอบของสถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ ที่พวกเราเทิดทูนและเคารพมาตลอด เพราะฉะนั้นการที่มีรูปแบบ อีกประการหนึ่งก็คือ การมีรูปแบบไม่จำเป็นต้องแต่งทุกวัน แล้วก็ไม่ต้องมีรูปแบบประเภทเดียว มีหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกให้ประชาชน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปกำหนดดูซิว่าจะมีรูปแบบอะไรได้บ้าง ท่านก็อาจจะไปกำหนดว่า ถ้าจะเข้าหาประชาชนให้แต่งหม้อฮ่อม ให้แต่งอะไรก็ได้ ให้เหมือนประชาชน ถ้าไปปักยี่ได้ให้แต่งแบบนี้ ถ้าไปภาคเหนือก็แต่งแบบนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็แต่งแบบนี้ ภาคกลางก็แต่งแบบนี้ ก็ยอมทำได้อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นความที่ผู้ทรงไว้ซึ่งอำนาจนั้นจะแต่งตัวอย่างไรนั้น กระผมคิดว่า เป็นเรื่องที่เราสามารถกำหนดได้เองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนด้วยหัวใจว่า ในพระราชพิธีนี้ ผมถือว่ารูปแบบมีความสำคัญสูงสุดในการที่จะแสดงความเทิดทูน และสักการะต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราได้ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจง ได้ฟังท่านผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายพอจะวินิจฉัยได้แล้วนะครับ ท่านผู้ขอสงวนขอเพิ่มเติม เชิญท่านเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ผมมีเรื่องที่จะอยากจะชี้แจงเพิ่มเติม นะครับ ผมเกรงว่าท่านประธานฯ และท่านผู้ที่มีเกียรติจะเข้าใจผิด ท่านอาจารย์บุญเลิศ สุดท้ายบอกว่า การใส่เครื่องแบบถือว่าการเคารพเทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผมเกรงว่าประชาชนที่ฟังจะใจหายว่า เขาเองไม่มีเครื่องแบบเขาจะคิดว่าเขาไม่เทิดทูน หรืออย่างไร เช่นเดียวกันครับ กรรมการสิทธิฯ ควรจะคิดเหมือนชาวบ้านมาก ๆ ชาวบ้าน คงฟังอยู่นี้คงจะใจหาย อาจารย์บุญเลิศท่านไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าฟังแล้วไปคิดอย่างนั้นได้และจะไม่ดี ผมอยากจะเรียนตรงนี้ประการที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ ที่อาจารย์บุญเลิศบอกว่าแต่งกาย เราก็เลือกแต่งให้แตกต่างกัน
 จะไปหาชาวบ้านก็แต่งแบบชาวบ้าน จะไปหาใครก็แต่งแบบ ไปเหนือก็แต่งแบบเหนือ
 ไปใต้ก็แต่งแบบได้ นี่เป็นวิธีคิดที่ผมเคยได้ยินมามาก ที่ฝ่ายปกครองชอบทำตัวให้กลมกลืน
 กับชาวบ้าน ให้ชาวบ้านรู้สึกกลมกลืนชั่วคราว รู้สึกกลมกลืนเมื่อเวลาฝ่ายปกครองต้องการ
 อะไรบางอย่าง ถามว่าชาวบ้านลึก ๆ เขารู้ไหม เขาเห็นในที่วิ เขาเห็นปกติวิสัยของคนอยู่
 คัดจริตแต่งตัวมาหาเขา โอ้ ผมทำงานกับชาวบ้านมา ท่านประธานฯ ก็รู้ ผมทำงานพัฒนา
 ชนบทมา คุยกับชาวบ้านเขาหัวเราะกันทั้งนั้น แต่ว่าเขาก็ยอม ๆ ไปอย่างนั้นครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ที่คุณหมอวิรพงษ์พูดนะครับ คุณหมอกงจะเข้าใจผิดที่ผมพูด ผมบอกว่า
 พยาบาลเขามีเครื่องแบบ แล้วก็เห็นด้วยว่าพยาบาลเมื่อมีเครื่องแบบ มีประโยชน์อย่างไร
 ผมไม่เคยว่า พยาบาลไม่ควรมีเครื่องแบบเลย ไม่ได้พูดสักคำ แต่พยาบาลไม่ใช่
 กรรมการสิทธิฯ และกรรมการสิทธิฯ ก็ไม่ใช่พยาบาลเทียบกันไม่ได้ นี่ละครับคือประเด็น
 กรรมการสิทธิฯ ไม่ใช่พยาบาลครับ แต่พยาบาลจะมีเครื่องแบบก็มีไป ผมไม่ได้ว่าอะไร
 ผมเพียงแต่ยกตัวอย่างเปรียบเทียบเท่านั้นเองว่า พยาบาลถูก ต้องแต่ง แต่หมอไม่ต้องแต่ง
 จะมีข้ออ้างเสมอจนครับ หมอมีจำนวนไม่มาก อยู่ในห้อง แต่เดินไปเดินมาก็ไม่รู้ว่
 ใครเป็นหมออีกเหมือนกัน แต่ว่านี่วุฒิสภาแต่งก็ได้ ไม่แต่งก็ได้ แต่เจ้าหน้าที่ต้องแต่ง
 นั่งข้างหน้าผมนี่ต้องแต่ง ถามว่าถ้าให้เขามีโอกาสเลือกบ้าง เหมือนกับเราบ้างไหม
 เขาก็จะอ้างได้ว่าเขาก็อยากมีทางเลือกเหมือนกัน แต่ว่าต้องเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้น
 ท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านประธานคณะกรรมการสิทธิฯ บอกว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เสนอโดย
 กรรมการสิทธิฯ ท่านพูดตามตัวหนังสือครับ กฎหมายทุกฉบับต้องเสนอโดย ครม.
 หรือพรรคการเมือง วุฒิสภา ก็เสนอไม่ได้ กรรมการสิทธิฯ จะเสนอได้อย่างไร ท่านพูดไม่ผิด
 หรือครับ แต่ว่าท่านไม่รู้หรือกำลังไม่รู้ ผมไม่รู้ แต่จริง ๆ ต้องเริ่มมาจากตัวข้าราชการ
 เริ่มมาจากตัวกรรมการสิทธิฯ เขาประชุมกันด้วย ผมรู้ก็พวกนั้นพวกผมทั้งนั้น เพื่อน ๆ กัน
 ทั้งนั้นแหละครับ แต่ว่าผมเป็นโรคเพื่อนก็เพื่อน เวลาวิจารณ์ก็ต้องวิจารณ์ ไม่ใช่เพื่อน
 แล้วจะต้องเล่นพรรคเล่นพวกไม่วิจารณ์-----

ท่านประธานฯ ครับ เราไม่เคยพูดเลยว่าไม่มีเครื่องแบบแล้วเราจะใส่รองเท้าแตะ หรือจะแต่งตัวอย่างไร แต่ท่านประธานฯ ครับ ผมนี้ได้ไปพบกับท่านประธานฯ อุทัย กับ คณะวุฒิสภาจำนวนหนึ่ง เพราะท่านประธานฯ เราบอกว่า ถ้าชาวบ้านเข้ามาสู่สภา ใส่รองเท้าแตะนี่นะครับ ตำรวจสภาต้องลากตัวออกไป เมื่อสักครู่นี้ท่านพูด ผมเกรง อีกเหมือนกันว่าชาวบ้านจะรู้สึกอย่างไร ผมได้ไปกับสมาชิกวุฒิสภาจำนวนประมาณ ๑๐ กว่าคน พบกับท่านประธานฯ อุทัย เมื่อปีที่แล้ว ขอให้แก้ไขระเบียบได้ใหม่ว่า ชาวบ้าน ที่เขาอยากเข้ามาในสภา อยากจะมาร้องทุกข์ ชีวิตนี้กับรองเท้าที่ดีที่สุดที่เขาถืออยู่ เช่น คนชัยภูมิบ้านของท่านประธานฯ นั่นละ รองเท้าดีที่สุดเลขนี้ก็เป็นรองเท้าที่เขาอดส่ำหามาแล้วมันก็تيب มันก็แตะ เราบอกว่าอย่างนี้เข้าไม่ได้ อันนี้เป็นข้อกีดกันชาวบ้าน แล้วเราบอกว่าเรามาจากตัวแทนของประชาชน ท่านประธานฯ ครับ เครื่องแบบนี้แหละครับ ท่านบอกว่าใส่ แต่เครื่องหมายนั้นเขาคิดหรือประดับ เป็นเรื่องใหญ่ถึงกับเราไม่พิจารณากันเลยหรือครับ ที่ผู้เสนอว่าให้ใช้เครื่องหมายแทน ก็แก้ที่สภานี้ ไม่ใช่เอาจุดเล็ก ๆ น้อย ๆ บอกว่า ถ้าบอกว่าใส่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีคำว่า “ใส่” ไปใส่เครื่องหมายไม่ได้ มันไม่เข้าภาษาไทยกัน ภาษาไทยเครื่องหมายต้องประดับ ก็แก้ให้มันสอดคล้องกันไปได้ แม้มันไม่ใช่ เป็นเรื่องที่เราจะต้องไม่รับหลักการ

ประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ครับ คุณหญิงจินตนาท่านบอกว่า ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยชื่อ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านไม่ได้พูด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านบอก อบจ. อบต. พวกนี้นะครับ องค์กรท้องถิ่นทั้งหลาย ผมนึกไปด้วยถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต่างมีเครื่องแบบทั้งสิ้น นี่แหละครับเป็นวัฒนธรรมในการที่เราพยายามจะดึงผู้นำชาวบ้าน ให้มาเป็นฝ่ายของการปกครอง ชาวบ้านนี้ในประเทศไทยที่สูญเสียนี้ครับ เขาสูญเสีย ผู้นำของเขาที่จะต้องยึดโยงอยู่กับชาวบ้าน แต่พอใครเป็นผู้นำจะถูกขูดกระชากไปเป็นผู้ปกครองประเทศ ไปเป็นฝ่ายผู้ปกครองประเทศอยู่เป็นประจำ ถ้าวิเคราะห์ลักษณะ ชนชั้นแล้ว ผมว่าชาวบ้านเจ็บปวด

และสุดท้ายจริง ๆ ครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าที่คุณโสภณ สุภาพงษ์ พูดว่าเครื่องแบบเข้าเฝ้า ต่างชาติเวลาเขาได้รับสายสะพายใส่เสื้อนอก เราก็เห็น ประธานาธิบดีก็ดี รัฐมนตรีต่างประเทศ ใส่สายสะพายได้บนเสื้อนอกอย่างนี้ก็ได้

๕๓

ว. ๑๗ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๔๔/๒

หรือชุดประจำชาติเขาก็ทำได้ แต่ผมไม่เชื่อนะครับ ที่คุณหญิงไปพูดว่า เราจะปล่อยให้ใส่ชุดว่ายน้ำ ใส่สายสะพาย หรือใส่เครื่องหมายแบบอันนั้นนี้ผมว่ามันไกลเกินกว่าที่ผมคาดการณ์ถึงว่าจะมี ถ้าปล่อยแล้วไม่มีเครื่องแบบ กรรมการสิทธิฯ จะไปแต่งชุดว่ายน้ำ ผมนึกภาพเลยนะครับ ผู้หญิงกรรมการสิทธิฯ ใส่ชุดว่ายน้ำ ผู้ชายใส่ชุดว่ายน้ำ แล้วประดับมันไม่มีใครทำอย่างนั้นนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ คือกฎหมายฉบับนี้นั้นกรรมการไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีท่านสมาชิกฯ ขอสงวนความเห็นนะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่ยกมือ ๓ ท่านข้างหลัง ขออนุญาตใช้ตามข้อบังคับฯ คือท่านอภิปรายไม่ได้นะครับ ขอให้ท่านมนตรีอีกท่านหนึ่งนะครับ ผมจะให้กรรมการตอบ เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ผมไม่ยาวหรอกครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสั้น ๆ นะครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : สั้นครับ สั้นกว่าอาจารย์jem แน่นอนครับ คือผมจะเล่าตรงที่วันแปรญัตตินะครับ วันนั้นท่านโสภณถามชัดเจนกับกรรมการว่าเหตุผลที่ตัวแทนกรรมการสิทธิฯ มาให้นี่ถือว่าเป็นเหตุผลของคณะกรรมการทั้งหมดไหม ซึ่งทุกคนบอกว่าใช่ ทีนี้เหตุผลตรงนั้นกับวันนี้มันขัดกันครับ ขัดกันอย่างไรครับ วันนั้นบอกชัดเจนว่าไม่แต่งลงพื้นที่หอรก เพราะจะทำให้แปลกกับชาวบ้าน วันนั้นนะครับ แล้วก็ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ก็คือเห็นด้วยกับว่าไม่อยากให้แตกแยกกับชาวบ้าน-----

- ๔๕/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่พอมาวันนี้ผมเห็นกรรมการ ถ้าผมฟังไม่ผิดขออนุญาตที่เอ่ยนาม คุณหญิงจินตนา บอกว่า ก็ไม่เห็นแปลก อบต. อบจ. ก็แต่งลงอยู่กับพื้นที่เหมือนกัน ชัดกันครับ ซึ่งผมอยากจะบอกว่าตรงนี้ นั่นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าบอกว่าเครื่องแบบไม่ใช่ตัวแทนของอำนาจ อันนี้ผมว่า ไม่ใช่หรอกครับ ชัดเจนครับ แล้วก็ในวันนี้หนึ่งมีประชาชนถูกจับจำคุก ๑ ปี เพราะไปแต่งเครื่องแบบ ให้คนเข้าใจว่าเป็นเครื่องแบบของกรรมการสิทธิฯ มีคนถูกติดคุกอย่างนี้ตั้ง ๕ คนนะครับ แล้วเอาหน้าไว้ที่ไหนครับ กรรมการสิทธิฯ แจกความจับประชาชน เรียบแบบเครื่องแบบตัวเอง ท่านประธานฯ ลองนึกภาพสิครับ ถ้าอย่างนั้นจะแต่งอะไร ก็แต่งไป อย่าไปมีกฎหมาย มีกฎหมายแล้วมีโทษ มีโทษแล้วมันละเมิดเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบล เอื้อศรี เป็นคำถามใช้ไหมครับ ถ้าคำถามจะให้ถามสั้น ๆ เพราะว่าเดี๋ยวจะมีคนถามอีกจะยาว เพราะว่าจะให้ท่านกรรมการที่ถูกพาดพิงตอบ ๒ ท่านก็จะขอมติแล้วครับ เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี ผมถูกพาดพิง เพราะผมเคยเป็นพนักงานฝ่ายปกครองมาก่อน แต่งเครื่องแบบช่วยเหลือพี่น้องประชาชน

ประธานวุฒิสภา : เดียวครับท่านอุบล ท่านใช้สิทธิพาดพิงว่าเป็นพนักงานมาก่อน พาดพิงทั้งสภาอภิปรายอีก ๕ ชั่วโมงไม่ได้ครับ เอาว่าเป็นประเด็นคำถาม ถามครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : พาดพิงว่าท่านประธานฯ เป็นคนชักจูงมียักต่างหาก แล้วท่านประธานฯ ไม่มีโอกาสแก้ตัวนี้ผมอยู่ข้างล่างนี้ผมอยากจะนั่นสักหน่อย ท่านประธานฯ ถ้าไม่ให้ผมอภิปรายบ้างก็ไม่ใช่ไรครับ แต่ว่าอยากจะประท้วงหน่อย ประท้วงท่านประธานฯ หน่อย ให้มีหลักมีเกณฑ์หน่อยครับ พูดยังต้องมีหลักมีเกณฑ์ ในสภานี้จะต้องพูดอย่างมีเหตุผลมีหลักมีเกณฑ์ ต้องดูวัฒนธรรมบ้านเมืองกาลเทศะ การแต่งเครื่องแบบนี้มีประโยชน์ครับ ไม่ใช่ว่าคนแต่งเครื่องแบบแล้วไปมีอำนาจ อำนาจมีอยู่ ๒ อย่าง คืออำนาจที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรม

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบลพอแล้วครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : แล้วแต่งเครื่องแบบแล้วไปช่วยชาวบ้าน
 อย่างเป็นธรรมนี้เสียตรงไหนท่านประธานฯ ผมเคยแต่งเครื่องแบบมานี้แม้แต่สถานการณ์
 ที่รุนแรงนี้อันตรายมากผมยังแต่งเลย ผมชอบแต่งเครื่องแบบท่านประธานฯ เพราะฉะนั้น
 กรรมการสิทธิฯ เป็นคนที่ส่งเสริมสิทธิของพี่น้องประชาชน ให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ
 เขาดีอะไรครับ ที่ไม่ให้เขาแต่งเครื่องแบบ ชี. ๑ ยังแต่งได้เลยครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ครับผม ทำไมจะแต่งไม่ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตท่านอุบลด้วยครับ ประเด็นของท่านอุบล
 ใช้สิทธิประท้วง ผมอนุญาตให้ประท้วง เพราะว่าประท้วงว่าประธานฯ ไม่ควบคุม
 การประชุมให้อยู่ในประเด็น ผมเลยให้ท่านพูดประท้วงก็ชัดเจนแล้วครับ เชิญนั่งครับ
 ขอบคุณครับ ท่านปรีชา ปิตานนท์ ประท้วงใช้ข้อบังคับฯ ข้อใดและเรื่องอะไรเชิญครับ
 (นายปรีชา ปิตานนท์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ส.ว.
 ปรีชา ปิตานนท์ ขอประท้วงท่านประธานฯ ครับ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๓ ครับ
 ท่านประธานฯ ปล่อยให้มีการพูดพาดพิงถึงบุคคลนั้นบุคคลนี้ ก็ตอบกันไม่รู้จักจบครับ
 เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานฯ ช่วยวินิจฉัยด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านปรีชาครับ ผมได้วินิจฉัยแล้วครับ
 เมื่อสักครู่นี้แล้วว่า จะให้กรรมการข้างบนตอบอีก ๒ ท่าน แล้วผมจะขอมติ เพราะถือว่า
 ได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ได้ฟังเหตุฟังผลจากเสียงข้างน้อยและเสียงข้างมาก ก็ตอบไป
 รอบหนึ่งแล้ว อันนี้จะเป็นรอบสุดท้าย เพราะสมาชิกฯ ที่นั่งอยู่ในที่ประชุมวินิจฉัยได้แล้ว
 นะครับ เชิญคุณหญิงจินตนาครับ เชิญครับ

ว. ๑๖ (ส. ทัวไป)

มยรี ๔๖/๑

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ในฐานะ กรรมการคณะ ดิฉันต้องขอเอย่ยนามท่านมนตรี สนิทวิชัย นะคะ ขออนุญาตที่เอย่ยนาม เพราะว่าท่านพาดพิงดิฉัน แล้วก็พูดไม่ตรงกับที่ดิฉันพูด ดิฉันพูดว่าคนที่เขาต้องคลุกอยู่กับ ประชาชน เช่น อบต. อบจ. หรือว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อะไรก็แล้วแต่ณะคะ เขาก็คลุกอยู่กับ ประชาชน แต่ก็ต้องมีเครื่องแบบ ดิฉันไม่ได้บอกว่าแต่งเครื่องแบบลงไปคลุกกับประชาชน ดิฉันพูดว่าเขาต้องคลุกอยู่กับประชาชน เขาก็ต้องมีเครื่องแบบ แต่ไม่ได้หมายความว่า แต่งเครื่องแบบตลอดเวลา แต่งให้เหมาะกับกาลเทศะเท่านั้น ดิฉันไม่ได้บอกว่าต้องแต่ง เครื่องแบบลงไปคลุกณะคะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคอกเตอร์อาคม ตุลาคิลก ในฐานะ กรรมการเลียงข้างมากณะครับ เชิญครับ

นายอาคม ตุลาคิลก (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายอาคม ตุลาคิลก สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะเลียงข้างมาก ก็จริงณะครับ แต่ว่าผมได้ฟังเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว ผมคิดว่ามีเหตุผลพอ ๆ กัน แต่ผม ไคร่อยากจะชีข้างส่วนณะครับซึ่งมีความแตกต่างกันก็คือ กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เป็นคณะกรรมการที่แตกต่างไปจากกรรมการองค์กรอิสระทัวไป คือของสิทธิมนุษยชนนั้น เราเลือกจากบุคคลที่ไม่จำกัดเรื่อง ชี. ก็ตาม เรื่องความรู้ที่กำหนดไว้ก็ตาม เราจะเอาขั้นต่ำ ที่สุด แต่มีผลงานที่ดีเด่นและเป็นที่ยอมรับของประชาชนทัวไป จากเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้วผมเห็นด้วยกับท่านโสภณ สุภาพงษ์ ว่าไม่น่าจะ มาเป็นกฎหมาย อาจจะเป็นเรื่องภายในของกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ก็ได้ แต่ว่าเมื่อเสนอ มาเป็นกฎหมายแล้ว ผมเห็นว่าก็ไม่เสียหายอะไรณะครับ ผมเห็นตัวแทนขององค์การ สหประชาชาติที่เป็นสุภาพสตรีที่มาเรื่องที่มาตัดตอนก็ตาม หรือเรื่องอุมอะไรก็ตาม ต่าง ๆ ได้มาประสานงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ของประเทศไทย ผมเห็นว่าองค์กรนี้ เป็นองค์กรที่มีเครือข่ายไปทัวโลก ไม่ว่าจะเป็นยูเอ็น (UN) ก็ตาม ผมคิดว่าน่าจะเป็นความ ภาควุมใจขององค์กรนี้ และก็มีกรประสานงาน มีการให้ข้อมูลต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ ดีถึงแม้จะองค์กรของสิทธิมนุษยชนของไทยจะเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมา ยังไม่เข้มแข็งนัก

ยังไม่มีเครือข่ายไปทุกจังหวัดก็ตาม แต่ผมคิดว่ากรรมการที่เราเลือกไปส่วนใหญ่ก็เป็นบุคคลที่ดีและมีผลงานที่จะทำงานต่อไป แต่ว่าเนื่องจากองค์กรยังไม่มียบประมาณมาก ก็เลยทำให้ผลงานที่ออกมาที่ยังไม่ประจักษ์เท่าไร แต่ว่าจริง ๆ แล้วผมเคยทำงานร่วมกับองค์กรนี้ โดยการไปเยี่ยมเยียนในคุก ในราชทัณฑ์ต่าง ๆ ก็ตาม ก็เห็นมีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อให้เกิดการรักษาสิทธิมนุษยชนของผู้ที่เสียอิสรภาพ อันนี้เห็นอย่างได้ชัด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อตัวแทนขององค์การสหประชาชาติมา ผมเปรียบเทียบกับคุณะครับ เขาแต่งชุด เขาเป็นแขก ผมทราบว่าเป็นอินเดียหรือปากีสถานด้วยซ้ำไป แต่ว่าเมื่อเขามาเขาก็แต่งชุดสำหรับ ชุดสำหรับเขาไม่มีเครื่องหมายอะไรต่าง ๆ ผมเคยไปเป็นตัวแทนของยูเอ็นไปเลือกตั้งที่ประเทศนามิเบียก็ตาม เมื่อไปเป็นตัวแทนของยูเอ็นในการเลือกตั้งเขาก็ให้สวมแค่ปลอกแขนนะครับ อันนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องมาถึงสภา ผมเห็นว่า มีกฎหมายต่าง ๆ ที่สำคัญกว่านี้มากที่น่าจะเข้ามาสู่สภา ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติก็ตาม กฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างอื่นก็ตาม ผมเห็นว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อออกมาเป็นกฎหมายแล้ว ผ่านสภาต่าง ๆ ก็ตาม ผมคิดว่าไม่ไปตัดสิทธิ ไม่ไปรอนสิทธิต่าง ๆ ของเรื่องการทำงานขององค์กรสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ผมคิดว่าถ้าจะผ่านไปแล้วผมก็เห็นว่าไม่เสียหายอะไร และถ้าจะมีการคัดค้านผมคิดว่าก็ไม่ได้แปลอะไรนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ชัดเจนแล้วนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีท่านสมาชิกฯ ขอแปรญัตติตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ แล้วก็เรียงมาตราอีก ๖ มาตรานะครับ แล้วแก้จากคำว่า “เครื่องแบบ” เป็น “เครื่องหมาย” นะครับ ฉะนั้นการพิจารณา ถ้าหากว่าที่ประชุมมีมติแก้ไขชื่อร่าง แล้วก็จะ โยงไปทุกมาตรานะครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่แก้ไขมาตราอื่น ๆ ก็ตกไปด้วยนะครับ ก็ขอสรุปประเด็นตรงนี้ก่อน นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม คือกรรมการฯ ไม่แก้ไขให้ท่านสมาชิกฯ กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรแก้ไขตามผู้ขอสงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ในประเด็นชื่อร่างนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม คือ เป็นเครื่องแบบกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรแก้ไขตามผู้ขอสงวนความเห็นนะครับ ให้เปลี่ยน “เครื่องแบบ” เป็น “เครื่องหมาย” กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ กรรมการมีบัตรลงคะแนนด้วยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นด้วยให้คงไว้ตามร่างเดิม ๘๗ เสียง นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๕ เสียงนะครับ ท่านเลขาธิการครับ มาตรา ๑ เชิญครับ

นางมัลลิกา ลับไพรี (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไขนะครับ สมาชิกฯ ที่ขอสงวนประเด็นก็ตกไปนะครับ

นางมัลลิกา ลับไพรี (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไขนะครับ เป็นการพิจารณาจบ วาระ ๒ นะครับ ต่อไปจะพิจารณาทั้งฉบับ คือพิจารณาถ้อยคำนะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ ถ้อยคำมีการแก้ไขไหมครับ เชิญท่านวัลลภ ดังคณานุรักษ์ ครับ

ว.๑๗ (ส.ทั่วไป)

พินิตา ๔๗/๒

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมถาม คือผมอ่านแล้วผมไม่ค่อยเข้าใจตอน
 มาตรา ๖ นะครับ มาตรา ๖ นั้นนะครับ เขียนว่า “ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 รักษาการตาม พ.ร.บ. นี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”
 ผมไม่แน่ใจว่าปกติกฎหมายฉบับอื่น เขามักใช้ว่าเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
 ทำไมคราวนี้เป็น “ปฏิบัติการตาม” ผมไม่แน่ใจท่านตอบนิดหนึ่ง ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการหรือผู้แทนกฤษฎีกาที่มาอยู่ใน
 กรรมการมีชี้แจงไหมครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ เชิญครับ เห็นประเด็น
 ที่ท่านวัลลภถามไหมครับ เชิญตัวแทนกฤษฎีกาครับ

- ๔๘/๑

นายตรีทศ นิโครธางกูร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม นายตรีทศ นิโครธางกูร เป็นกรรมาธิการซึ่งมาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ถ้อยคำที่ท่านสมาชิกฯ ได้ยกขึ้นมานะครับ เป็นถ้อยคำที่มีใช้อยู่ในกฎหมาย คือกฎหมาย
 ฉบับนี้ก็จะลือถ้อยคำมาจากพระราชบัญญัติเครื่องแบบของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 ก็ใช้ถ้อยคำนี้เหมือนกันครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจนะครับท่านวัลลภครับ ต่อไปผมจะขอมติ
 ที่ประชุมวาระ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมจะถามมติ
 ที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบ
 ด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรยก เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยยก
 ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เป็นการลงมติวาระ ๓ กฎหมายเครื่องแบบ
 กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ท่านใดที่เห็นชอบด้วยกับร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยก
 เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างยก ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ
 ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : รับสมาชิกฯ เสียงข้างมากนะครับ เห็นชอบด้วย
 กับร่างสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ไม่เห็นชอบมี ๖ งออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เสียง
 ก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรครับ มีข้อสังเกตของ
 กรรมาธิการใช้ไหมครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสม ติยะศ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภา คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตในหน้า ๖ ของรายงาน คือโดยปกติทั่วไปนั้นข้าราชการ
 ที่นอกประจำการ หรือข้าราชการเกษียณอายุแล้วนั้น ข้าราชการบำนาญเวลาแต่งเครื่องแบบ
 จะมีเครื่องหมายบ่งบอกว่า นก. นอกประจำการนะครับ เลยให้ข้อสังเกตไว้ว่า เพื่อให้
 ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ โดยกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ออกประกาศเพื่อให้
 การแต่งกายของกรรมการและอดีตให้เกิดความแตกต่างกัน อันนี้ก็ให้ทางกรรมการสิทธิ
 มนุษยชนฯ รับผิดชอบที่จะออกกฎต่อไปนะครับ ผมก็อยากขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า

โชคคิตีที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติเพียงไม่กี่ท่าน แล้วก็มีผู้สงวนเพียงไม่กี่ท่าน แต่ถ้ามากกว่านี้ผมว่าคงจะเป็นอาจจะเลิกสักสองท่อมสามท่อม เพราะว่าท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขอนุนญาติเอ่ยนาม ท่านได้ประมวลสรุปทั้งหมดเป็นอย่างนั้น เมื่อสักครู่นี้ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ถ้าสมาชิกวุฒิสมาชิกประชุมโดยใส่รองเท้าแตะกางเกงขาสั้นเสื้อยืดนี้ ผมหมายถึงสมาชิกวุฒิสมาชิกประชุมถ้าแต่งกายอย่างนั้น แน่นอนตำรวจสภาต้องลากคอกออกไป ผมมิได้หมายถึงประชาชนที่จะเข้ามาในรัฐสภา ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมขอถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่นะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมการฯ เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ครบเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ จะได้ส่งต่อไปนะครับ ขอขอบคุณท่านคณะกรรมการฯ ทุกท่านนะครับ เป็นการพิจารณาจบระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓

ท่านสมาชิกฯ ครบวันพุธที่ ๓๑ มีนาคม คือวันพรุ่งนี้มีนัดหมายประชุมสามัญประจำปีของหน่วยประจำชาติในสหภาพรัฐสภาคือ ไอพียู (IPU) และสหภาพสมาชิกรัฐสภานะครับ ฉะนั้นขอเชิญท่านสมาชิกฯ ทุกท่านประชุมที่ห้องประชุมรัฐสภา ก็คือห้องนี้นะครับ พรุ่งนี้ ๐๘.๓๐ นาฬิกา ท่านที่เป็นกรรมการหน่วยทั้งไอพียู (IPU) เอพียู (APU) และก็เอไอพีโอ (AIPO) นะครับ ๓ หน่วยด้วยกันนะครับ ซึ่งจะมีการพิจารณาแก้ไขข้อบังคับของประจำหน่วยประเทศไทยด้วย รายงานงบทูลของหน่วยด้วยนะครับ และก็ขอแจ้งท่านสมาชิกฯ ว่าวันศุกร์ที่ ๒ ก่อนครับ ประชุมประธานคณะกรรมการสามัญทุกคณะเวลาเที่ยงที่ห้องรับรองของวุฒิสภา และวันจันทร์ที่ ๕ เมษายน งดประชุมซึ่งเป็นวันประชุมปกติของเรา เรางดวันจันทร์ที่ ๕ นะครับ วันที่ ๖ เป็นวันหยุดราชการ วันจักรีนะครับ แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎรประชุมวันที่ ๗ - ๘ ฉะนั้นวุฒิสภาขอนัดพิเศษ ประชุม

ว. ๑๖ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๔๘/๓

วันศุกร์ที่ ๕ เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา ซึ่งทางสำนักงานเลขาฯ จะออกกระเบียบวาระตามไป
อีกทีหนึ่งนะครับ และวันที่ ๑๒ ก็จะคปรประชุมให้อีก ๑ วันนะครับ
วันนี้หมดกระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ
ทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้งอัตะ
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม	กาหลง	เทียนทอง
วินัย	และไหม	รุจิรา	เนตรบุตร
เปล่งฉวี	ศิรินทโร	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
วรรณช	ทรวงแสง	มยุรี	แก่นสาร
พนิดา	อิสโร	นนทพร	แก้วมะเร็ง
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	อชยา	สมมิตร
กัญญณ์ท์	พูนทรัพย์		

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักตรายงานการประชุมและชวเลข

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ประธานคณะกรรมการ	๒๗ ๑๒
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๘
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	๒๙
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๓๐
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๓๑
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๓๒
๗.	นายโกเมศ ทิฆมรณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๓๓
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๔
๙.	ร้อยตรี อนุภูฏ สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๕
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริศุณย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๖
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๗
๑๒.	นายณภัทร ศรีสรรพางค์	๓๘
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๓๙
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๔๐
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	๔๑

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน มิ.ย. พ.ศ. ๒๕๖๒

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ณ วันที่ ๒๖/๑๑/๖๒

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	นาง
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	นาย
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	นาง
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	พลโท
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	นาย
๖.	นายฉวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	นาย
๗.	นายโกเมศ ทิมชนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	นาย
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	พลตำรวจเอก
๙.	ร้อยตรี อนุภู สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ร้อยตรี
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	พลเอก
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	นาย
๑๒.	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	นาย
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	นาย
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	นาย
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	นาย

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน พ.ค. พ.ศ. ๕๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT

